

ఒం భూర్భువః స్వః తత్పవితుర్వేణ్యం భద్రోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యోగీశ్వరీ గ్రాంయోత్తి

ప్రభర ప్రజ్ఞ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముఖుర్మహుః

సజల శ్రద్ధ

సంకలనం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరామ శత్రు అపార్త్తి
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శత్ర్య

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంస్థాధక ఏంటవి
కందర్ప రామచంద్రరావు
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పాస్సురు పైమపతీశాస్త్రి
ముక్కాముల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి

సంపుటి 10 - సంచిక 5
సెప్టెంబర్ 2009
విడిప్రతి రూ. 10.00
సం॥ చందా రూ॥ 110
3 సం॥ చందా రూ॥ 310
10 సం॥ చందా రూ॥ 1050

యుగశక్తి గాయత్రి మాసపత్రిక
అందనావారు 9652862601
నంబరుకు సంప్రదించగలరు.

Please send drafts in favour of
**SRI VEDAMATA
GAYATRI TUST
BUSINESS DIVISION,
HYDERABAD**

సలహాలు, సూచనలకు
శ్రీ అశ్విని సుబ్రామ
040-23700722

ఆనందాల గని అంతరాత్మ

ఆనందం కావాలా? అయితే నేరుగా అంతరాంతరాలలో వెతుకు. బయటి ప్రపంచంలో ఎంత వెతికినా ప్రయోజనం లేదు. ఆనందం కావాలనుకుంటే ఒక్కసారి నీ మానసిక స్థితిని పరిశీలించుకో. దేనిని ఎక్కడ వెతకాలో అక్కడే వెతకాలి. అంతేకాని దొరికే చోటును వదిలిపెట్టి ఎక్కడెక్కడో వెతికితే ఏం లాభం? చిట్టచివరకు లభించేవి నిరాశా - నిస్పృహాలే అని అర్థం చేసుకోవాలి.

ఒకానొక ముష్టిపాడు ఒకేచోట కూర్చుని వచ్చిపోయే వారిని యాచిస్తూ ఉండేవాడు. అక్కడే చిన్న గుడిశ వేసుకున్నాడు. అతనికి ఒకే ఒక కోరిక బలంగా ఉండేది. తాను కూడా ఏదో ఒక నాడు పెద్ద ధనవంతుడై పోవాలి అని. వచ్చిన డబ్బును పూర్తిగా ఖర్చుపెట్టేవాడు కాదు. దాచిపెడుతూ ఉండేవాడు. అర్థరాత్రి వరకు అడుక్కుంటూనే ఉండేవాడు. నిద్రవస్తే అక్కడే పడుకుని నిద్రపోయేవాడు. ఈ విధంగా అతడు జీవితమంతా అడుక్కుంటూనే ఉన్నాడు. అడుక్కుంటూనే ఒకనాడు నేలపై ఒరిగిపోయాడు. కాని ధనవంతుడు కావాలన్న కోరిక తీరకుండానే పోయాడు. ఇరుగు పొరుగు ముష్టిపాశ్చ వచ్చి ఆతని జేబులు తడిమి చూచారు. శవం మీద కప్పే గుడ్డ కొనడానికి కూడా సరిపడ డబ్బులు దొరకలేదు. చేసేది లేక ప్రక్కకు పడుకోబెట్టారు. మాసిపోయిన ఆతని పక్క గుడ్డల్లోనే చుట్టుకుని పోదామని గుడ్డలు తీశారు. ఆశ్చర్యం. మాసిపోయిన ఆ బట్టల క్రింద డబ్బు కుపులుగా పోసి ఉంది. ఆతని అజ్ఞానానికి అందరు సానుభూతి చూపకుండా ఉండలేకపోయారు.

అంతరాత్మను వదిలి ఆనందం కోసం అన్ని చోట్లు వెతికి వేసారిపోయే వాళ్ళ స్థితి ఇంతకన్నా వేరేమీ కాదు. అంతరాత్మలో దాగి ఉన్న ఆనందాల రాశిని చూచుకోకుండా బయట వెతుకుతూ ఉంటారు. జీవితమంతా వెతుకుతూనే ఉంటారు. ఎక్కడా లభించక నా జీవితం ఇంతే అనుకుంటూ నిట్టారుస్తూ ఉంటారు. అలా కాకుండా కాస్త ముందుగా ఆలోచించుకుని ఆనందాల గనిని వెతికిపట్టుకోవాలి. శాంతి సమృద్ధులను కోరుకునేవారు ఆత్మకోధన చేసుకోవాలి. నిజమైన ఆనందం ఎక్కడ లభిస్తుందో అర్థం చేసుకోవాలి. అక్కడే వెతుక్కోవాలి. పెద్ద పెద్ద యోగులు, బుములు కూడ ముందుగా ఆనందం కోసం ప్రపంచమంతా తిరిగి తిరిగి వెతికినవారే. చిట్టచివరకు వారందరు ఆనందాల గని అంతరాత్మే అని అర్థం చేసుకున్నారు.

★ ★ ★

బాధలో ఉన్నవాడు కోరుకొనేది సానుభూతి వాక్యం.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : ఆనందాల గని అంతరాత్మ	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు పచనామృతం :	
మానవ జీవన లక్ష్యం	2
3. వేదమంత్రం : వేద విద్యను, విద్యాంసులను గౌరవించాలి	3
4. వర్తమానభారతం : యుగపరివర్తన ప్రోరంభం అయింది	4
5. ఉపాసనకు రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం	7
జపం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా? -7	
6. పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది :	
2400 కోట్ల మంత్రజపం	8
7. ధారావాహిక : పరమేష్టురుని చిరునామా-4	9
మానవుడు - జీవనం?	
8. సంస్కృతీ మూర్తి పరమపూజ్యగురుదేవులు :	
సంస్కృతీ పురుషుని వారసత్వం-వీలునామా	12
9. ధారావాహిక : హనుమతీకథామృతం-17	
వేచిచూడక తప్పుడు-అప్పుడే ఆత్మ ప్రకాశం	13
10. పుస్తక ప్రదర్శనః : వ్యవస్థ ఇలా ఉండాలి	
11. ధారావాహిక : భక్తిగాథ-22 :	
ప్రజగోవికల సంపూర్ణశరణాగతి	14
12. సుకుమార శరీరం - విచిత్రమైన దివ్యుత్కేంద్రం	19
13. ధారావాహిక : నా స్మృతిపథంలో గురుదేవులు-36	
దివ్యజ్ఞానం-మనం నడచుకోవాల్సిన విధానం	21
14. తత్త్వచింతన :	
ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్యే అర్పున తిష్ఠతి	23
15. ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం-65	
భవిత కోసం ప్రతిక్ష-2	26
16. ప్రత్యేక వ్యాసం : మహాతమస్వి పరమపూజ్య గురుదేవులు-	
మహామనస్సిని వందనీయ మాతాజీ	29
17. ధారావాహిక : దేవ సంస్కృతీ సారభం-27	31
భారతీయ సంస్కృతిలో గృహస్థయోగం	
18. పరమ పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి :	
నేటి ప్రజ్ఞాపత్రార్థుడైన యుగ దేవత యొక్క అప్పేలు-1	32
19. మహిళాజాగరణ : పరమపూజ్యదేవిమూర్తి-మహిళ	34
20. బోధకథ : మృతునిపట్ల వ్యామోహం వుర్ధం	35
21. ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం : బుధుల విజ్ఞానం ఇదే	36
22. తెలుగు యోగులు : రాధామహాలక్ష్మి	38
23. కుటుంబ నిర్మాణం : సదాచారాలను సౌంతం చేసుకోవాలి	40
24. నా వారితో నా మాట : శతజయంతి ఉత్సవాల రూపురేఖలు	
సామూహిక జపసాధన ఒక రూపుదిద్దుకుంది	43
25. ఏ పుస్తకంలో ఏమున్నది?	45
26. వార్తలు	46

సద్గురు వచనామృతం

మానవ జీవన లక్ష్యం

దైవత్యాన్ని పొందటానికి మొదటి మెట్టు మానవ జీవితమే. ప్రాపంచిక మాయా మోహిలలో చిక్కుకుని, మనిషి తన జీవిత లక్ష్యాన్ని మరచిపోతే అతను ఎల్లప్పుడూ ఏడుస్తానే ఉండాలి.

మానవ జీవితం లక్ష్యాన్ని చేరటాన్నికి మనం వందల కొలది కష్టాలను ఎదుర్కోవలసి రావడం భాయం. అయితే క్షణిక సుఖాలలో మునిగి, మన లక్ష్యం నుండి దృష్టిని మరల్చితే మనం ఎల్లకాలం పశ్చాత్తాపదవదవలసి వస్తుంది. ఆ తరువాత ఈ పశ్చాత్తాపం వల్ల ప్రయోజనమేది ఉండదు. మనం మనలను గుర్తించి, ఆశయప్రాప్తికి నడుం బిగించడం మరింత ఉత్తమం.

ఈ ప్రపంచం ఒక రంగస్థలం. మనమందరం కూడా ఈ ప్రాపంచిక రంగస్థలంపై మన పాత్రాలను నిర్వహించటానికి వచ్చాం. మనం మనకు అప్పగించబడిన కార్యాన్ని క్రమంగా నిభాయించలేకపోతే నాటక కర్త అయిన సూత్రాధారునికి మనమీద కోపం వస్తుంది. ఆ కోపం మరీ ఎక్కువయితే రంగస్థలంపై మన నేర్చు చూపించడానికి పంచించడు. నాటకముండలి సభ్యులు తమ యజమానికి భయపడి పనిచేస్తారు. అలాగే మనం కూడా పరబ్రಹ్మ పరమాత్మకు భయపడుతూ అన్ని పనులూ చేయాలి. ఈ ప్రపంచంలో పుట్టిన ప్రతివాడూ చావపలసిదేనని మనందరికీ తెలుసు. మరి కొద్దిపాటి జీవితకాలాన్ని మనం ఎందుకు దుఃఖిదాయకం చేసుకోవాలి?

(అఖండజ్యేష్ఠి, ఆగస్టు 1951)

అనువాదం-ఢాటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్త

★ ★ ★

పండుగలు

నైప్పింబర్ 2009

08-09-09 మాతా భగవతీ దేవి శర్మ జయంతి

16-09-09 పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య జయంతి

28-06-09 విజయదశమి

ఆక్షింబర్ 2009

02-10-09 గాంధీ జయంతి

లాల్బిహపదుర్ శాస్త్రి జయంతి

04-10-09 వాల్మీకి జయంతి

17-10-09 దీపావళి

18-10-09 గోవదన పూజ

అందరినీ ప్రేమతో వీక్షించు.

వేద మంత్రం

వేద విద్యను-విద్యాంసులను గౌరవించాలి

బ్రహ్మ గావీ పచ్చమానా యావత్ సాభివిజ్ఞం హో ।
తేజో రాష్ట్రస్య నిహస్తి నవీరో జాయతే వృషా ॥

(అధర్షవేద 5/19/4)

భావార్థం : బ్రహ్మవేత్తలు, వేదవిద్య నిరాదరించబడిన రాజ్యం నశిస్తుంది. అక్కడ తేజస్వులు, వీరులు ఎవ్వరూ ఉండరు.

సందేశం : ప్రపంచంలో అందరినీ సంస్ారవంతులుగా చేసే కార్యాన్ని స్మీకరించిన వారినే బ్రాహ్మణులని, బుషులని అంటారు. కేవలం పూజాపారం లేదా కర్కాండల కాలక్షేపం వలన సమాజానికి లాభమేమీ లేదు. అటువంటి బ్రాహ్మణులకు సొంత వ్యాపారం నడుస్తుంది. సుఖ సౌకర్యాలు, ధనం - సంపద ప్రోగుపడవచ్చు - దీని వలన వారికి ఏ విధమైన ఆధ్యాత్మిక లాభం కలుగదు. సమాజంలో సుఖా-సమృద్ధులు కలుగవు. గతంలో ఇరవైలయదేశ్య వచ్చేదాకా గురుకులంలో సాత్మీక వాతావరణంలో విద్యార్జన చేసేవారు. దానితో జ్ఞానవంతులు, సదాచారులు, కర్తవ్యపరాయణులు అయిన నాగరికుల నిర్మాణం జరుగుతుండేది. దుర్యోధనుడు, రావణుడు వంటి వారు దీనికి విరుద్ధం.

విద్యాసంస్కరాలే కాదు, బుషులు సమయానుకూలంగా రాజ్యాన్నితిని నిర్ధారణ చేసేవారు. అదృష్టం గురించి మాట్లాడకుండా సమయాన్ని బట్టి పనులు చేసేవారు. సమస్యలను అంచనావేసి దానిని పరిష్కరించడం వారికి ముఖ్యమైన పని. వారి అనుమతి లేకుండా రాజ్యంలో ఆకు కూడా అల్లాడేది కాదు. చాణక్యుడు నలందా విశ్వవిద్యాలయ కులపతిగా ఉండేవాడు. విశ్వమంతటి నుండి విద్యార్థులు అధ్యయనం కోసం వస్తూ ఉండేవారు. ఇదేకాక చాణక్యుడు చంద్రగుప్తుని మంత్రిగా ఉండేవాడు. రాజ్యం, గురుకులం నడిపేవాడు. వశిష్ఠుడు రఘువంశియులకు కులగురువుగా ఉండేవాడు. రాజు అన్ని పనులు గురువు ఆజ్ఞతో చేస్తూ ఉండేవాడు. ధర్మతంత్రమేపుడూ రాజ్యతంత్రాన్ని నిర్దేశిస్తూ ఉండేది. ధర్మం యొక్క అంకుశం వలన రాజ్యతంత్రం నిరంకుశంగా ఆవరించలేకపోయేది. సమాజంలో అరావకత్వం, భ్రష్టత చౌరాజు దానికి సాహసం చేయలేకపోయేవి. ధర్మం యొక్క వాస్తవిక అర్థం కర్తవ్యపాలన. రాజ్యశక్తి యొక్క వ్రేష్టు ధర్మమనే సారవంతమైన భూమిలో లోతుగా పాతుకుపోతే, దానికి యశస్వి, కీర్తి అనే సుగంధిత పుష్పాలే వికసిస్తాయి.

నేడు రాజ్యాల విద్యాపద్ధతి ఎలా ఉన్నదంటే, ప్రజల నైతిక ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి సంభవమే కాదు. వైదిక సాహిత్యం, సార్వంధాల పరసం ప్రోత్సాహించబడటం లేదు. నైతిక శిక్షణ దాదాపుగా స్వాశ్చలో నిలిపివేశారు. మొదట్లో నిత్యకర్మల వలనే ప్రతిరోజు నియమిత రూపంలో వేదాధ్యయన పరంపర ఉండేది. ఒకటి రెండు మంత్రాలు లేదా శ్లోకాలు స్వీధ్యాయం. వాటి వ్యాఖ్యమైన చింతన, మనసం, సత్సంగం, గోష్ఠి మొదలైన క్రమం ఉండేది. ఈవిధంగా జ్ఞానవంతులు, శీలవంతులకు రాజుశాసనం, ప్రతిష్ట లభిస్తూ ఉండేవి. దీనితో యోగ్యులు, దేశభక్తులు, ఉత్తమ శీలవంతులైన నాగరికుల పెంపు కలిగేది, దుర్గణాలు కలవారు దురాచారులు, దుర్వ్యసనపరులైనవారు దండింపబడేవారు. రాజ్యానికి యశస్వి, కీర్తి పెంపాందేవి.

జ్ఞానవంతులు, శీలవంతులు, నిష్పావంతులకు తగిన ప్రోత్సాహం, సంరక్షణ, గౌరవం ప్రాప్తిస్తే బ్రాహ్మణత్వానికి సార్థకత. వేదవిద్యకు, విద్యాంసులకు నిరాదరణ కలుగకుండా చూడటం మనందరి పవిత్ర కర్తవ్యం .

★ ★ ★

ప్రతివారితో మధురంగా భాషించు.

వర్తమాన భారతం

యుగపరివర్తన ప్రారంభంతుంది

(గడచిన 20 సంవత్సరాలే సాక్షి)

మార్లిన సమాజంతో త్రవుంచం

ప్రపంచం మహావేగంగా మారిపోతోంది అనడానికి గడచిన 20 సంవత్సరాలే సాక్షి. పరమపూజ్యగురుదేవులు 1989లో - “ప్రపంచంలో ఆనేకమైన మార్పులు రైలుపెట్టిల్లాగా ఒకదానివెంట ఒకటి మహా వేగంగా పరుగెతుకుంటూ వస్తున్నాయి. నేనే మార్పుకుంటూ వస్తున్నాను. నూతన యుగాన్ని మీ ముందు నిలబెట్టే ప్రయత్నంచేస్తున్నాను” అని ప్రాశారు.

జిలగేట జరగక మానదు

భవిష్యత్తును గూర్చిన అవగాహన మహామానవులకే ఉంటుంది. కానీ సామాన్య మానవులు మాత్రం “అసంఖచం”, ‘ఎట్లాసొధ్యం’ అంటూ ఉంటారు. ప్రపంచం యొక్క స్థితిగతులు మారితీరుతాయి. కొన్ని శతాబ్దాలలో జరగాల్సిన పని కొన్ని నెలలలో హర్షార్తి అవుతుంది. ఈ విధమైన మార్పువల్ల ప్రపంచ ప్రజల జీవన శైలిచాలా మారిపోయింది. ఈ రోజుల్లో అతీంద్రియ శక్తులు, పవిత్ర భావనా శక్తులు వ్యధి చెందుతాయి. మానవులు చేపే అనేక విషయాలు భవిష్యత్తును తెలియచేస్తున్నాయి. వాటిని మనం మనం చేసుకొవాల్సి ఉంటుంది కాలగర్జుంలో ఏమేమి దాగి ఉన్నాయోవారికి తెలుసు. పరమ పూజ్యగురుదేవులు యుగబుషి. వారుకేవలం రాబోయేమార్పును గురించి తెలియచేయడానికి అవతరించలేదు. ఆ మార్పుకు మూలకారకులు వారే. అందుకుగాను తనను తాను అర్పించుకోవడానికి అవతరించారు. మనందరిచేత చేయించడం కూడ వారి కర్తవ్యం. అందువల్లనే సూక్ష్మరూపంలో వెన్నంటి ఉండి మనలను నడిపిస్తున్నారు.

యుగసంభాకి రెండు సియుమాలు

1988 అఖండ జ్యోతి పత్రికకు స్వర్ణజయంతి. స్వర్ణజయంతికి సంబంధించిన సమాచారం మనముందు ఉన్నది. 1988 నవంబరులో 12 సంవత్సరాల “యుగసంధి మహా పురశ్చరణ” ను గురుదేవులు ప్రకటించారు. వారు ప్రాసిన ప్రకారం యుగ

సంధిని గురించి రెండు విషయాలు చెప్పాకోవచ్చు. (1) ప్రపంచం అంతటా ప్రకృతి ప్రకయాలు వచ్చే అవకాశాలు చాలా ఉన్నాయి. (2) కానీ ఆ విధంగా జరగదు దూర దృష్టి గల సూక్ష్మశక్తులు అదృశ్యరూపంలో రక్షణ కల్పిస్తూ ఉంటాయి “సృష్టికి తనదైన శక్తి ఉంటుంది. సత్యయుగంలో ఈ విధంగానే ప్రభావశీలమైన బుతువులు వస్తాయి. అవి భూమి మీద ముఖమల్ తివాచీలు పరచివెళ్లిపోతాయి. భూమిని సస్యశ్యామలం చేస్తాయి. భూమిమీద స్వర్ణవాతావరణం ఏర్పడుతుంది. అని వారు తనలేభాల ద్వారా తెలియ చేశారు. ఇప్పుడు ఉచికి వస్తున్న యుగ ప్రభావం ఇప్పటి వరకు గందరగోళాలు సృష్టిస్తున్న ప్రతిభావంతులను కూడా తనతోపాటు తీసుకువెళ్లుంది.

1989 త్రత్యేకత

1989లో ప్రపంచం అంతటా ఆనేక విధాలైన మార్పులు వచ్చాయి. అందువల్లనే దానిని విశేష సంవత్సరం అనడం జరిగింది. ఆ సంవత్సరంలో జరిగిన సంఘటనల ప్రభావం ఇప్పటికి ప్రపంచం మీద కనిపిస్తూనే ఉంది. ఆ సంఘటనలే 21వ శతాబ్దిని స్థిరపరచాయి. ఆ సంఘటనల ప్రభావం వల్లనే ప్రపంచం అంతటా ఆర్థిక సమస్యలు, ఆర్థికమాంద్యందాడి చేస్తున్నాయి. ఇట్లాంటివే మరి కొన్ని సృష్టికర్త యొక్క గుప్పిల్లో బిగిసిపోయి ఉన్నాయి. “ఇది సంధికాలం. 2010,011,012 సంవత్సరాలు మనకోసం కొన్ని సమస్యలను వెంటబెట్టుకుని వస్తున్నాయి. ఈ కాలంలోనే విశ్వమంతా నూతన మార్పులు చెందబోతుఉంది. దీనిని తెలుసుకోవడానికి ముదుగా మనం 20 సంవత్సరాలు వెనక్కు వెళ్లాల్సి ఉంటుంది. 20 సంవత్సరాలలో ఏమేమి జరిగాయో, ఎవరు ఈ ప్రవాహాన్ని పూర్తిగా త్రిప్పి వేశారో తెలుసుకోవాలంటే జూన్ 29, జూలై 6 తేదీలనాటి సమ్మర్ స్వేష్ట “ట్రైమ్” పత్రికను చదవాల్సి ఉంటుంది. ‘యుగ పరివర్తన జరిగితీరుతుంది’ అన్నమాటను నమ్మాలంటే 1989 ప్రత్యేకతను తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవాలి. “యుగసంధి మహా పురశ్చరణ” 12 సంవత్సరాల ప్రణాళికకు 1889 మొదటి

బాధలో ఉన్నవారిని మెల్లగా ఓదార్పు - చల్లగా సేవించు.

సంవత్సరం. పరమపూజ్య గురుదేవుల మహా ప్రయాగానికి ముందు సంవత్సరం.

1989లో జరిగిన ఘటనలు

- 1) బెర్లిన్లో కట్టబడిన అడ్డగోడ కూలగొట్టబడింది.
- 2) రష్యాలో నూతన కాంతులతో ఉదారవాదం వచ్చింది. 'రీగన్, గోర్బచేవు' ల కృషి ఫలితం అనే చెప్పాలి.
- 3) మార్పుకు నూచనగా వరల్ వైడ్ వెబ్ (www) ప్రారంభించబడింది.
- 4) చైనాలో "చివానామన చౌక్" దగ్గర (చౌక్=నాలుగు వీధుల కూడలి) జరిగిన మారణకాండ. వేలాది మంది ప్రదర్శకులు మరణించారు.
- 5) దళ్ళిణ్ణాఫ్రీకాలో నెల్సన్ మండేలా రాష్ట్రపతి డేక్కర్న్తో కలయిక.
- 6) పెషావర్ లో ఉగ్రవాదానికి అంకురార్పణ.
- 7) వియత్నాం యొక్క పైనిక చర్యతో కంబోడియా విముక్తి
- 8) దలైలామాకు నోబిల్ బహమతి ప్రదానం.
- 9) ఇంగ్లాండ్లోని పెఫ్టీల్డ్ యొక్క హిల్సబార్స్ స్టేడియంలో కొట్టాట. అనేక మంది ప్రేక్షకుల మృతి.
- 10) కృతిమ సూర్యుని సృష్టించాలన్నవిఫల ప్రయత్నం- (సార్ట్ లేక్ సిటీ యు.ఎన్.ఎ.)
- 11) రష్ట్రపైన జారీ చేయబడిన తీర్పు.
- 12) అలాస్కాలో నూనె కారిపోవడంతో సముద్రం కలుపితం అయింది.
- 13) గోబల్ పాజిషనింగ్ సిష్టం యొక్క (జి.పి.యన్.) ఆవిష్కరణ జరిగింది.
- 14) జపాన్లో భ్రష్టచారం బహిరంగంగా ప్రబలిపోయింది. ఆర్థిక పతనం జరిగింది.

పైన తెలిపిన విషయాలన్నీ పారకులకు ఆసక్తికరంగా లేకపోవచ్చు. కానీ ప్రపంచమంతా వీటి ప్రభావం పడింది. ఈ రోజు మనమంతా ఉగ్రవాదం నీడలో భయం భయంగా జీవిస్తున్నాం. ప్రపంచం నాలుగుమూలలనుండి స్వాతంత్రాన్ని కోరుతున్న స్వరమే వినిపిస్తోంది. సాంస్కృతిక విషయాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. వీటన్నింటికీ మూలకారణం 1989 నాటి

సంఘటనలే అని గట్టిగా చెప్పవచ్చు. ఈ సంఘటనల ద్వారా చరిత్ర మనకు ముందుకు ఎలా నడవాలో పారం నేర్చించింది. అందువల్ల కొన్నింటినిగూర్చి వివరంగా తెలుసుకుండాం.

(1) బెర్లిన్లో అడ్డ గోడ కూలగొట్టబడింది. సంఘం పూర్తిగా విచ్చిన్నం అయింది. తూర్పుయూరప్ప దేశాలలో మార్పువచ్చింది. జర్మనీలు రెండూ ఏకం అయ్యాయి. ఒక మహా శక్తిగా అవతరించింది. రీగన్ - గోర్బచేవుల నిర్ణయంతో రెండు ప్రపంచయుద్ధాల తర్వాత యూరప్ దేశాలలో శాంతిని గూర్చిన ఆలోచన వచ్చింది. ఫలితంగా యుద్ధ మేఘాలు విచ్చిపోయాయి. చరిత్రలో ఇది మరువలేని ఘటన. దీనివల్ల కోల్డ్ వార్ నశించింది. 'ఇనుపతెర' గా పేరుపడ్డ రష్యా నూతన మార్కెస్ నశించింది. దీని కోసం 1989 నుండి 2002-03 వరకు ఎదురుచూడాల్సివచ్చింది. యూరప్లోని అన్నిదేశాలు స్వాతంత్రం అయ్యాయి. బలవంతంగా ఒక సంఘంగా ఏర్పడటం జరిగింది. ఇంత గొప్ప మార్పు ప్రపంచంలో ఎన్నడూ జరగలేదు. జర్మనీలు రెండూ ఏకంకావడం, యుద్ధభైదీల పైన యూదులపైన భయంకరమైన అత్యాచారాలు అంతం కావడం, ఒక శక్తివంతమైన దేశంగా నిలబడగలగడం ఎవ్వరూ ఊహంచని మార్పు.

(2) సూచనా క్రాంతి: ఈనాడు ఇంటర్వెట్ మానవ జీవితాన్ని ఎంతగామార్చి వేసిందో మనదిరికి తెలుసు. <http://పైపర్ టెక్/ట్రాన్స్పర్ ప్రోటోకాల్> ఆవిర్భవించింది, కంప్యూటర్ భాషను 'చీమ్బర్బర్న్లీ' ద్వారా ఆవిష్కరించబడింది. దానితో పాటే [www పేరుతో క్రొత్త బ్రోజర్](http://పేరుతో క్రొత్త బ్రోజర్) అవతరించింది. దానిని ఈనాడు పిల్లల నుండి పెద్దలదాకా అందరూ వాడుకుంటున్నారు. 'ఈ మెయిల్' ప్రపంచాన్నే మార్చివేసింది. ఇంకా వరల్ వైడ్ వెబ్ (www) కన్నార్థియం యం.ఐ.టి. వోసాచూసెట్స్ అవెరికాలో ప్రముఖమైనది.

వారు ఇప్పుడు క్రొత్తరకం నెట్ను తయారుచేస్తున్నారు. దాని ద్వారా ప్రపంచాన్ని గుప్పిట్లోకి తీసుకురావచ్చు. ఇటువంటిదే ఒక మార్పు 'జి.పి.యన్.' తో ప్రారంభం అయింది. 14-2-1989 లో ఒక శాటీలైట్ సిస్టమ్ ను తయారుచేసింది. దానిద్వారా మనం భూమిపై ఉన్న స్థితిగతులను అర్థం చేసుకోగలుగుతాం.

(3) చివానామన చౌక్: బీజింగ్లో 4-6-1989 నాడు చైనా సైన్యం చేతిలో అధిక సంఖ్యలో యువత మాత్రాబడింది.

బాహ్యంగా నిగ్రహించుకోవడం నాగరికత.

లక్షుల సంఖ్యలో చైనీయులు ఇతర దేశాలకు వలసపోయారు. ఈ కళంకాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి చైనాపాలకులు చాలా ప్రయత్నించారు. కానీ ఇదే సంవత్సరం ముస్లింలు అధికంగా ఉన్న జినాజియాంగ్‌లో జరిగిన దమనకాండ ఈ కళంకాన్ని మరింత బలపరచింది. దీని ప్రభావం ప్రపంచ ప్రజలందరిమీద పడింది.

(4) 1992 - 93 లో: శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి దక్కిణాప్రికాలో పర్యటించడం జరిగింది. నెల్సన్ మండేలా 23 సంవత్సరాలు ఏకాంత జైలుశిక్ష అక్కడ ఆయన ఆనుభవించిన ఫోరమైన ఫంటూలు, అక్కడ విలయతాండవం చేసిన వర్షవివక్ష, అత్యాచారాలు, దక్కిణాప్రికా స్వతంత్రం కావడం మొదలైనవన్నే అక్కడ నివసిస్తున్న భారతీయులనోటి వెంట వినడం జరిగింది. నెల్సన్ మండేలా ఆనాటి రాష్ట్రపతి డేక్సర్ట్‌తో కలసి జరిపిన చర్చల ద్వారానే దక్కిణాప్రికా స్వతంత్రం అయింది. అదీ 1989లో జరగడం విశేషం.

(5) ఇంగ్లాండ్‌లో పుట్టబాల్ స్టేడియంలో జరిగిన దుర్ఘటనలో అనేక మంది క్రీడాకారులు మరణించారు. ఆ సంఘటన 21వ శతాబ్దిలోని ఆటకు సూతనరూపాన్ని ఇచ్చింది. కృతిమ సూర్యుని సృష్టించాలన్న విఫలప్రయత్నం కాస్ట్యూలజి క్లైట్రంలో క్రాత్ర సంభావనల ద్వారం తెరచింది. పెషావర్ లో అరబ్సెత అబ్బుల్లా అజ్ఞామ్ హత్యజరిగింది. సల్యూన్ రష్టీ మీద తీర్చు విడుదల అయింది. ఫలితంగా ఉగ్రవాదం జన్మించింది. ఇదేమీ మతకల్లోలం కాదు. మహాశక్తి వంతులైన పాలకులు చేసిన తప్పిదాల ఫలితమే ఉగ్రవాదం. కానీ ఇప్పుడు అందరం ఆనుభవించాల్సి వస్తోంది.

(6) అలాస్కాలో “ఎక్స్‌వెల్స్‌జెంస్” అనే ఓడ నుండి లక్షుల టన్నులనూనె కారిపోయింది. దాని ఫలితంగా సముద్రం కలుపితం అయిపోయింది. అంతేకాదు అమెరికా తన పద్ధతులను మార్చుకోవాల్సి వచ్చింది. ఇదికూడా 1989 లో జరిగిందే.

(7) 1989 డిసంబర్ జపాన్‌లో జరిగిన ఆర్థిక విస్మేటన పేర్ బజార్‌ని క్రింద పడవేసింది. దీని ప్రభావం ప్రపంచమంతా పడింది.

1989 విషపూత్తుక సంవత్సరం ఆ సంవత్సరంలో జరిగిన కొన్ని సంఘటనలకు వివరణను చెప్పుకున్నాం. మిగిలినవి అప్రస్తుతం అనిపిస్తోంది. 21 వ శతాబ్దంలో విశ్వవ్యాప్తంగా జరిగే

సూతన విషయాలకు మంచి-చెడులకు అన్నింటికి మూల కారణం 1989 సంవత్సరమే అని చెప్పవచ్చు. ఈ సంఘటనలు అన్నింటిలోను డైవీ ప్రైరఱ ఉంది. ప్రజల యొక్క ప్రతిభా పాటవాలు ఉన్నాయి. పరివర్తన అనేది 20 సంవత్సరాల నుండి అనుభవానికి వస్తునే ఉంది. రాబోయే 3 సంవత్సరాలలో మరింత వేగంగా అర్థం అవుతుంది. మార్పు అనేది మహావేగంతో వచ్చి మనవాకిలి ముందరే నిలబడి ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.

(అఖండజ్యేతి - సెప్టెంబర్ 2009)

★ ★ ★

సర్వశక్తులూ సద్యానియోగం కొరకే

శ్రీతాయుధుని వద్ద శంకరుని వరంతో లభించిన అమోఘమైన గద ఉన్నది. అతని తపస్సుకు మెచ్చి శంకర భగవానుడు ఒక పరతుమీద ఈ గదను ఇచ్చాడు. ఆ పరతు - ‘ఈ గదను అవినీతికి ప్రయోగిస్తే, అది తిరిగివచ్చి నిన్నే నాశనం చేస్తుంది’.

మహాభారత యుద్ధంలో శ్రీతాయుధుడు అర్జునునితో యుద్ధం చేయవలసి వచ్చింది. యుద్ధం జోరుగా సాగుతోంది. ఇద్దరూ తమ రఱ వైపుణ్ణాల్సి చూపుతున్నారు.

సారథి స్థానంలో ఉన్న శ్రీకృష్ణునికి శ్రీతాయుధుని వికృతరూపం చూసినప్పుడు నవ్వు వచ్చింది. ఆ నవ్వు అతనికి బాణంలా గుచ్ఛుకుంది. అమోఘమైన ఆ గదను అవేశంతో శ్రీకృష్ణుని మీదకు విసిరివేశాడు. శివుడు పెట్టిన పరతును మరచిపోయాడు.

గద శ్రీకృష్ణుని దాకా వెళ్లేదు. మధ్యలోనే వెనుకకు తిరిగి శ్రీతాయుధుని మీద పడింది. అతని శరీరం ఖండ ఖండాలు అయి భూమిమీద పడింది.

శ్రుతరాష్ట్రునికి ఈ సమాచారాన్ని వినిపిస్తూ సంజయుడు - ‘రాజా! మనిషికి సమస్త శక్తులూ - శ్రీతాయుధుని గదవలె - సద్యానియోగం చేసుకోవడానికి లభించాయి. కానీ వాటిని వారు అవినీతితో వినియోగించి తామే గాయాలపాలై ఇలాగే వినాశనాన్ని కొనితెచ్చుకుంటున్నారు.’

★ ★ ★

స్వర్ణాన్ని నరకంగా చేసేది - నరకాన్ని స్వర్గంగా చేసేది మనస్సే - మిల్ల్స్.

ఉపాసనకు రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం

జపం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా? -7

‘సోహం’ ఉపాసనకు చేసే ప్రాణాయామంలో దైవతాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ, నిశ్రావస్థలో ఉన్నదానిని జాగ్రత్తం చేసే ప్రయత్నం జరుగుతుంది. జీవి తాను శరీరమే అని నమ్ముతున్నాడు. అందుకే శరీరాన్ని సుఖపెట్టే పనులనే చేస్తూ ఉంటాడు. శరీరంతోపాటు కలసి ఉన్న వ్యక్తులు, వస్తువులు తనవే అనుకుంటాడు. అందువల్ల తన మమకారాన్ని, బాధ్యతను అంతవరకే పరిమితం చేసుకుంటాడు. తనవారికి లాభం చేయడం కోసం ఇతరులకు హోని కలిగించడానికి ఏ మాత్రం సంకోచించడు. ఈ మాయలో పడి భవబంధాలతో బంధించవడతాడు. అందువల్ల స్వార్థం పెరిగిపోతుంది. స్వార్థ ప్రయోజనాల కొరకు అనర్థాన్ని కలిగించే పనులు చేస్తూ ఉంటాడు. ఈ స్థితి వల్ల ప్రాణులు శోక సంతోషాలలో విక్రుకుంటారు. దాని నుండి రక్షించి బయటపడ వేయడానికి సాధనా విజ్ఞానం, ఆత్మవిజ్ఞానం యొక్క చట్టం నిర్మించబడింది.

‘సోహామ్’ను నత్యజ్ఞానం, తత్వజ్ఞానం, బ్రహ్మజ్ఞానం అనిచెపుతారు. దీనివల్ల ఆత్మకు తన అనలు స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవడానికి అవసరమైన సంకేతం లభిస్తుంది. “ఆ పరమాత్మ నేనే” ఈ తత్వ జ్ఞానంతో మాయనుండి బయటపడవచ్చు. నరకీటకాలు, నరపతువులు, నరపిశాచాలవంటి నిక్షప్తుల అహంకారం విషయంలో ‘సోహం’ శబ్దం పనికిరాడు. రావణుడు, కంసుడు, హిరణ్యకిషిపుడు మొదలైన ప్రజాపీడకులు అహంకారంతో తామే భగవంతులమని చాటుకున్నారు. తమనే పూజించాలని ప్రజలను బాధించేవారు. కాని చివరకు వారి అహంకారమే వారిని ముంచివేసింది. ‘సోహామ్’ సాధనలో పంచతాన్లు, మూడు గుణాలతో నిర్మించబడి ఉన్న శరీరాన్ని ‘భగవంతుడు’ అని చెపులేదు. ‘ఆ పరమాత్మయేనేను’ అన్న మాటకు విపరీతంగా అర్థం చెప్పుకుని, అహంకారాన్ని పెంచుకుంటా, ఉన్నతికి బదులుగా వతనావస్తకు చేరుకుంటున్నారు. ఈ దివ్య సంకేతం ఆత్మయొక్క శుద్ధ స్వరూపాన్ని తెలియచేస్తున్నది. ఆత్మ నిజానికి భగవంతుని యొక్క అంశ. సముద్రం-అలలు, సూర్యాడు-కిరణాలు, మేఘాలు-ఆకాశం, బ్రహ్మండం-పిండాండం, మంట-నిష్ఠరవ్యలు మొదలైన వాటిని ఉపమానాలుగా చూపిస్తూ విద్యాంసులు

ఆత్మ-పరమాత్మల ఏకతాన్ని నిరూపించారు. మర మూత్రాల వేత ఆపరింపబడి, పొపంకిలమైన శరీరం నుండి విడిపడిన జీవి నిజంగా బ్రహ్మయే. జీవత్తు-పరమాత్మల ఏకతాన్ని తెలుసుకోలేకపోవడానికి అడ్డు తెరగా నిలిచింది అజ్ఞానమే. ఈ అజ్ఞానమే అహంకార రూపంలో వికసించి స్వార్థకూపంలోనికి పడవేస్తుంది. జీవి అహంకారంవల్ల తన దుర్గతిని తానే తెచ్చుకుంటాడు. సాధన యొక్క ఉద్దేశ్యం మునుస్తులో పేరుకుని పోయిన సోమపితాన్ని తొలగించి వేయడమే. అంతేకాక నిర్మలతాన్ని పెంపాందించి, భగవంతుని పొందే దిశలో పయనించడంగా చెప్పబడింది. “సోహామ్” సాధన యొక్క ప్రతిఫలం భగవంతుని చేరుకొనుటయే.

భగవంతుని అంశ అయిన జీవికి నాశము లేదు. ఈ విషయం ధర్మశాస్త్రాలలో అనేక చోట్ల ప్రాయబడి ఉంది. ధర్మాన్ని ఉపదేశించేవారు కూడా ఇదే చెపుతున్నారు. ఈ విషయం సాధారణ బుద్ధికి అర్థం అయినట్టే ఉంటుంది. కాని అదిసరిపోదు. ఈ నమ్మకం అంతఃకరణం యొక్క అట్టడుగు స్థానానికి చేరుకోవాలి. గాఢమైన నమ్మకమే శ్రద్ధగా మారుతుంది. ఆ శ్రద్ధయే అంతఃప్రేరణగా తయారవుతుంది. ఆ ప్రేరణయే మస్తిష్కాన్ని ఒత్తిడి చేస్తుంది. అప్పుడు మస్తిష్కం, శరీరంలోని సేవకులు పనిలో నిమగ్నం కావాల్సివస్తుంది. “సోహామ్” తత్వజ్ఞానం అంతరాత్మలోని శ్రద్ధగా వ్యధి చెందగిలితే ఖచ్చితంగా దివ్య జీవనం నవయవ్వనంతో మనముందుకు వస్తుంది. అప్పుడే మానవుడు దేవత అవుతాడు. ఇద్దరి మధ్య ఏకత్వ స్థితి వస్తుంది. బ్రహ్మ భావంతో జాగ్రత్తమైన జీవి తన ఆలోచనను కర్తృత్వంలో వికసింపచేసి దేవ మానవుడు బెతాడు.

జపంలో ఏవో కొన్ని విశేష శబ్దాలను పలికినంత మాత్రాన సరిపోదు. దానిలో వాక్యశక్తి, అలోచన, జీవం, భావనాశక్తులను కూడా ప్రయోగించాల్సి ఉంటుంది. ఈవిధంగా చేయబడినజపమే సరిఅయిన జపం అనిపించుకుంటుంది. ఉపాసనలో మొదటి చరణం అయిన ఈ జపాన్ని తనదిగా చేసుకోగలిగితే తగిన ఘలితాన్ని పొందవచ్చు.

అనువాదం - ఉపాసనలో జపం అంతరాత్మలోని శ్రద్ధగా విషయం

★★★

మనస్సును నిగ్రహించుకోవడం సంస్కృతి.

పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది-2400 కోట్ల మంత్రజపం

కారణమన్నలైన పరమపూజ్య గురుదేవులు గాయత్రీ మంత్రజపం ద్వారానే విజయాలు సాధించారు. వారి జన్మ శతాబ్దినాటికి మనం అంటే దక్కిణ భారత విభాగం 2400ల కోట్ల గాయత్రీ మంత్రజపాన్ని సామూహికంగా నిర్వహించి గురుదక్కిణాగా సమర్పించాలన్న నిర్ణయం జరిగింది. ఇప్పటికే అనేకచోట్ల ప్రారంభింపబడింది. పరిజనులందరు రోజుకు మూడు మాలలు మంత్ర జపం చేయాలి. మీమీ బంధుమిత్రులను ప్రభావితం చేసి వారితే జపం చేయించాలి. ఏ రోజైనా ఏ కారణంగానైనా చేయలేకపోయినట్టేతే మరియుకరోజు పూర్తి చేసుకోవచ్చు. సగటున రోజుకు మూడు మాలలు వచ్చేలా చూసుకోవాలి. మూడు మాలలకన్నా ఎక్కువ చేయగలిగితే మరీమంచిది. మూడుమాలలు చేయలేనివారు కనీసం ఒక్క మాలైనా చెయ్యాలి.

ముఖ్యగమనిక : ప్రముఖ కార్యకర్తలు, పరిజనులు తమతమ ప్రదేశాలలోని పారశాలలకు పర్యాటించి విద్యార్థుల చేత కనీసం 10-15 నిమిషాలు మంత్రజపం చేయించాలి. ఇప్పటికే

చీరాలలోని ఒక పారశాలలో చేయంచున్నారు. “విద్యార్థులలో జ్ఞాపకశక్తి పెరిగింది. ఏకాగ్రత కుదిరింది. బుద్ధివికసించింది. ప్రవర్తన మారింది” అని తెలియజేశారు. కనుక మన ప్రయత్నం ఆ వైపుగా సాగాలి. లెక్కింపు సౌకర్యార్థం క్రింద ఒక పట్టిక ఇవ్వబడింది. దానిలో 31 గడులు ఉన్నాయి. ప్రతిరోజు ఆ రోజు చేసిన మాలల సంఖ్యను ఒకొక్క గడిలో వెయ్యాలి. చేయనిరోజు దాట్ పెట్టాలి. నెలపూర్తికాగానే క్రింది ప్రోఫెసార్సును నింపి క్రింది చిరునామాకు పంపాలి. ఈ పేజిని చింపుకొని నింపవచ్చు. లేకపోతే స్వయంగా తయారుచేసుకోవచ్చు.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಪಿ.ವಿಶಲ್, 48 LIG-II, ಬಿ.ಕೆ.ಗುಡ್ಡಾ,
ಸಂಜೀವರೆಡ್ಡಿನಗರ್, ಹೈದರಾಬಾದ್-500 038
ಫೋನ್ : 040-23705749, ಸೆಲ್ : 9989655310

ఇట్లు
 మీ
 అశ్విని సుబ్బారావు
 (విశ్వగాయత్రీ పరివార్-దళ్లిడి భారత సంయోజకులు)

2400ల కోట్ల సామూహిక గాయత్రీ మంత్రజపము

తేదీ నుంచి వరకు

నెం : పూర్తి జప మాలల సంఖ్య :

ప్రతిరోజు మీరు మంత్రజప మాలల సంఖ్యను
పైన ఇచ్చిన గడులలో రాయండి

పేరు :

గోత్రము :

చిరునామా :

.....

పుటీన రోజు మరియు వివాహదినము :

.....

ఫోన్ :

యుగశక్తి గాయత్రి మాసపత్రికకు క్రొత్త చందాదారులను చేర్చించండి.

సజ్జనుడి సంపద మేఘాలలోని నీరులాగా దానం చెయ్యడానికి.

ధారావాహిక : పరమేశ్వరుని చిరునామా-4

మానవుడు - జీవనం?

మనిషి ఏమిటి? ఈ ప్రత్యుత్త విజ్ఞాన శాస్త్రం వద్ద అతి సౌధారణ సమాధానం ఉంది. దానిని నిజమైనదిగా గుర్తిస్తే మానవీయ శక్తి అత్యంత తుచ్ఛమైనదిగా, హోస్యాస్పుదమైనదిగా తయారపుతుంది. రసాయన శాస్త్రవేత్తల దృష్టిలో మానవశరీరం అనేక రసాయనాల సమ్మేళనం. ఈ కలయిక దాదాపు పదిహేను తత్వాలతో తయారైంది. అవి ప్రతిరోజు ఖర్చుతుగు ఉంటాయి. మరల క్రొత్తవాటి ద్వారా లభిస్తాయి. ఈ విధంగా రాకడ పోకడ సమతుల్యంగా ఉంటుంది.

కమిష్ట్రీ ఆఫ్ మెటీరియల్స్ ప్రకారం శరీరాన్ని వంద యూనిట్లుగా గుర్తించి వాటిలో తత్వాల శాతం ఈ విధంగా చెప్పబడింది. (1) ఆక్సిజన్ 65% జలం ద్వారా లభిస్తుంది. (2) హైడ్రోజన్ 10% నీటి ద్వారా లభిస్తుంది. ఈవిధంగా 75% జీవన సాధనాలు వాయువు ద్వారా, నీటి ద్వారా లభిస్తాయి. భోజనంతో 25% అవసరాలు తీరతాయి. దీని వివరణ ఈవిధంగా ఉంది. (3) కార్బన్ 15%, (4) నైట్రోజన్ 3% (5) కాల్యిమ్ 2%, (6) ఫాస్టర్స్ 1%, (7) పోటాషియం 0.35%, (8) సల్వర్ 0.25%, (9) సోడియం 0.15%, (10) క్లోరిన్ 0.05%, (11) మెగ్నెషియం 0.05%, (12) ఇనుము 0.4% (13) అయోడిన్, ప్లోరిన్, సిలికాం మూడు కలిపి 0.46% ఈ మొత్తం 100%.

పైన చెప్పిన తత్వాలు అవసరాలను పూరించడానికి (1) ప్రోటీన్లు, (2) కార్బోహైడ్రేట్-అప్పాలు, (3) కొవ్వు పదార్థాలు, (4) విటమిన్లు, (5) సాల్టు-లవణాలు, (6) మినరల్-భినీజాలు, (7) నీళ్ళు ఇవి తప్పకుండా కావాలి. ఈ పదార్థాలు ఎవరికి లభిస్తే వారి అవసరాలు తీరినట్టే తరువాత జీవన నిర్వహణకోసం ఇంక ఏమీ చేయవలసిన అవసరం లేదు.

ఆర్థిక విశ్లేషణ ప్రకారం మనిషి విలువ ఇంకా తక్కువ. 10 గ్యాలస్ట్ నీళ్ళు, 7 సబ్బు బీళ్ళల మోతాదులో కొవ్వు, 600 పెన్సిళ్ళు తయారు చేయగలిగేంత కార్బన్, 10 అగ్గిపెట్టెలు తయారు చేయగలిగే ఫాస్టర్స్, ఒక చిన్న పురుగును చంపగలిగేంత

గంధకం, ఒక కోళ్ళ గూటికి వేయగలిగేంత సున్నం, 22 సేఱును కరిగించేంత వేడి, మూడు గాలి గుమ్మటలు ఎగరడానికి కావలసినంత హైడ్రోజన్ ఇంకా ఇలాంటివే మరికొన్ని స్వల్ప విలువగల వస్తువులు ఈ శరీరంలో ఉన్నాయి. వీటి మార్కెట్ విలువ మహా అయితే యాభై రూపాయలుండవచ్చు. వాటి ‘ముఖ్య విలువ’. మార్కెట్ విలువలో ఏమిలేనట్లే చెప్పవచ్చు. వాస్తవానికి విలువ అనేది ఇంట్రిసికల్ వాల్యూ మాత్రమే. నోటు విలువ ఏదీ, ఇరవై పైసల కంటే ఎక్కువ ఉండదు. కాని దాని ఇంట్రిసిక వాల్యూ దాని మీద ముద్రించిన విలువతో సమానంగా ఉంటుంది. అయితే మనిషి విషయంలో ఇది పూర్తి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. అతని దృశ్య మూల్యాల ఏమీ లేదు. వాస్తవిక, ఆంతరిక, చేతనాత్మక మూల్యాలే అంతా.

జీవనం ఏమిటి? దీనిపై వ్యాఖ్యానిస్తూ రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు మనలను క్రోమోజోమ్ జీవులు, స్కలాక్సియోటాయిడ్, ఆక్సోరైబో స్క్వాక్లిక్ యాసిడ్ లాంటి వ్యక్కాలతో నిండిన వనంలోకి తీసుకెళ్ళి నిలబడతారు. అయితే విభిన్న స్థాయిలలో డి.ఎన్.వి. తయారు చేయడం. ఒకరికొకరు మార్పు చెందనీయకుండా ఉండే ఆ మూల సత్తా ఏమిటి? అనేది చెప్పరు.

పదార్థం పరమాణువుల సముచ్చయం అయినట్టే శరీరం జీవాణువుల సొకార మండలం అని జీవాణు శాస్త్రవేత్తలు చెబుతుంటారు. అయితే ఆ జీవాణువులు తీవ్రవేగంగా జనిస్తాయి, మార్పు చెందుతాయి. మరణిస్తాయి. ఈ పరివర్తనా ప్రభావం జీవి యొక్క రీతిని, నీతిని మార్పు చేసేదిగా ఎందుకు కనబడదు? దీనికి జీవశాస్త్రవేత్తల వద్ద జవాబు లేదు.

జీవశాస్త్రం ప్రకారం యుక్త వయసులో మానవ శరీరంలో దాదాపు 600 నుండి 800 ఖరబ్బుల కోశాలు ఉంటాయి. (ఖరబ్ = పదివేల కోట్లు) వీటిలో ప్రతి సెకనుకు 5 కోట్లు చనిపోతాయి. అంతే సంఖ్యలో మరల ఉత్పన్నమవుతాయి. ఉత్పన్నమయ్యే క్రమం వేగంగాను, చనిపోయే క్రమం తేలికగాను ఉన్నంతవరకు శరీరం వికసిస్తూ ఉంటుంది. రెండింటి క్రమం

మధుర భాషణమే మానవునికి నిజమైన మనుగడ.

సమానంగా ఉంటే స్థిరత్వం ఉంటుంది. నశించే క్రమం తీవ్రంగాను, ఉత్పత్తి స్థితి మందంగా ఉంటే వృద్ధపస్థ సమీపించి అశక్తిభ్రాంతి, రోగిని చేసి మృత్యు ముఖానికి చేరుస్తుంది.

పరమాణు విజ్ఞానం ప్రకారం జడ పరమాణువు విశేష స్థితిలో జీవనంలూ ఆచరిస్తుంది. తరతరాలు తమ రీతిని నీతిని అనుసరిస్తాయి. పరమాణువుల కలయికలో జడ-చేతనా పదార్థాల రచన జరిగిందని గుర్తించబడుతుంది, పరమాణువులను పదార్థాల యొక్క అతి చిన్న భాగంగా చెబుతారు. కానీ ఇప్పుడు అభివృద్ధి చెందిన విజ్ఞానం దీని కంటే ముందటి రహస్యాలను తెలియజేసింది. వాస్తవానికి విశ్వంలో శక్తి యొక్క సత్తాయే నిండి ఉన్నది. ఆ శక్తిమహాసాగరంనుండి అలలు ఎగసిపడుతుంటాయి. వాటికి తరంగాల రూపం లభిస్తుంది. ఈ తరంగాలకు విభిన్న వరుసక్రమం (ఫ్రీక్వెన్సీ) ఉంటుంది. తరంగాల క్రియాకలాపాలు ప్రకాశాన్ని, శబ్దాన్ని ఉత్పన్నం చేస్తాయి. ఈ రెండు పరస్పరం కలుస్తూ విడిపోతూ వివిధ అణు పరమాణువుల రూపంలో మేఘాల లాగా తయారవుతూ వ్యాపించే ఆకృతుల రూపంతో ముందుకు వస్తాయి. నిజానికి పరమాణువులకు కణం పేరుపెట్టడంతప్పు. వాటిని శక్తితరంగాలుగా చెప్పాలి. వాటికి స్వతంత్ర అస్తిత్వం ఏమీ లేదు. కానీ అవి స్వతంత్రశక్తిగలవిగా భ్రమకలుగుతుంది.

దా॥ హెచ్.ఎం.వర్ తన సహచరులతో కలిసి ప్రాణుల జీవిక విద్యుత్ శాస్త్రాన్ని రచించారు. అందులో ప్రాణులలో ఉండే విద్యుత్తుకు ఆధారం మరియు క్రియాకలాపాలు భౌతిక విద్యుత్తుకు భిన్నమైనదిగా ప్రాశారు. ప్రాణి ఎంత బలహీనమైనా దానిలోని విద్యుత్ను ఇచ్చు, బుధుల మిద్రమంగా కూడా వారు గుర్తించారు. ఈ ప్రవాహం కారణంగానే ప్రాణిలోని విద్యుత్ తమ తమ రంగాలలో విశేష పరిస్థితులను, సాధనలను రచిస్తుంది. ప్రాణం అయిన్నాంత పదార్థం నుండి తనకు ఉపయోగకరమైన భాగాన్ని లాక్షణ్యంతుంది. దానిని తన మూసలో పోసుకుంటుంది. చేతనా స్వరంలో తన సంగీతాన్ని వినిపించే యోగ్యతను పొందుతుంది. “ఏ ప్రాణి గర్భం నుండి ఏ ఆకృతి, ఏ స్వభావం గల ప్రాణి ఉత్పన్నం కావాలి?” ఈ నిర్ధారణ రసాయనిక సంరచన మీద ఆధారపడి జరుగదు. రజం మరియు శుక్రకణాల లోపల నిండిఉన్న చైతన్యం ద్వారా ఇది నిర్ధారించబడుతుంది. ఆ

ఆకర్షణతో శిశువులో విశిష్టస్థాయికి చెందిన ప్రాణుల ఆకృతి, స్వభావం ఎదగడం ప్రారంభం అవుతుంది. అలాకాకపోతే ప్రపంచంలో కనబడే ప్రాణులన్నీ ఒకే ఆకృతి, స్వభావం గలవిగా ఉత్పన్నమవతాయి. ఎందుకంటే అణువుల స్థితి దాదాపు ఒకేరకంగా ఉంటుంది. వాటి రసాయనిక అంతరాల మీద ఆధారపడి కోటాను కోట్ల రకాల ప్రాణులు ఉత్పన్నం కావడం, వాటి వంశపరంపర అలా సాగుతూ ఉండడం జరుగుతుంది. కాకపోతే కొడ్దిపోటి తేడా ఉన్న జీవజాతులు ఈ ప్రపంచంలో కనిపించవచ్చు. ఈనాడు మన ముందున్న వంశపరంపర, జీవవిజ్ఞాన స్వరూపంలో ప్రాణుల ఆకర్షణత్త్వికి విశిష్ట భూమికను పోషిస్తుంది.

అణువిజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త, నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత డా.పొరాల్ సి.ఉరే కథనం ప్రకారం కార్బ్ లేని పదార్థాలు కార్బ్ లేని పదార్థంలోకి మారడం వలన ఎమినో యాసిడ్ వస్తుంది. ఈ రసాయన పరమాణువుల నిర్మాణం కార్బ్ ల్నే, ఆక్సిజన్, ప్రైడ్రోజన్ మరియు నైట్రోజన్ల విశిష్ట సంయోగంతో జరిగింది. ఈ విచిత్ర సంయోగం కారణంగా తయారైన ఈ రసాయనం జడాన్ని చైతన్యంలోకి మార్చే భూమికను ఆవిష్కరిస్తుంది.

దా॥ హెచ్.ల్ మాటలలో పృథ్వీ యొక్క మొదటి వాయు మండలం అమోగ్నియా, మిథ్రేన్ మరియు ప్రైడ్రోజన్తో నిండి ఉండేది. దానిలో ఆక్సిజన్ పరిమాణం తక్కువ. స్థితి మారినపుడు ఆక్సిజన్ వృద్ధి చెందింది. అప్పుడు ఎమినో యాసిడ్ ఉత్పన్నమై జడ పదార్థాలు చైతన్యంగా తయారయ్యే కార్బ్ క్రమం ప్రారంభించింది.

ఈ వ్యాఖ్యలన్నీ అస్పష్టంగా ఉన్నాయి. ఇందులో కేవలం జీవియొక్క ప్రాణ ప్రక్రియలోని విద్యుదీకరణ వివరాలు మాత్రమే లభిస్తాయి. కానీ మూల ప్రశ్నకు ఇందులో సమాధానం లేదు. పదార్థానికి ఒక నియమిత నిర్ధారిత గతి ఉంటుంది. మానవీ చేతనలో రుచి, ఇచ్చు, ఆకాంక్ష, భావన భిన్నత్వం ఉంటుంది. అడుగుగునా మారుతూ ఉంటాయి. భావుకత ద్వారా చిత్రవిచిత్ర అనుభాతులు రసాస్వాదన చేస్తాము. ఇదంతా ఏమిటి? దీనికి పరమాణు శాస్త్రవేత్తలు జవాబిష్టేకపోతున్నారు.

శక్తి విజ్ఞానం జీవితాన్ని శక్తుల రాశి అని చెబుతుంది. ధ్వని, ప్రకాశం, ఆకర్షణలూగానే, తాపం కూడా ఒక ప్రచండశక్తి. ఆ

మానవతా వాదమే నిజమైన మతం.

తాపం (ఉష్ణం) యొక్క ఒక విశ్లేష పరిపక్వ స్థితియే ప్రాణం. శరీరంలో ఉన్న ఉష్ణమే జీవనం. అంటే ఉష్ణం యొక్క ఒక విచిత్ర ప్రక్రియను జీవనధార అని చెప్పచ్చు. శరీరంలోని విభిన్న క్రియా కలాపాల వెనుక శక్తి విజ్ఞానం నియమిత స్థానాలలో, నియమిత ధాతువులలో నియమిత శక్తినే కారణంగా గుర్తింబజడింది.

వాటి కథనాలను బట్టి మనిషి యొక్క సామాన్య తాపమానం 36.6^0 సెంటిగ్రేడ్ ఉంటుంది. రక్తంలో చక్కెర 0.1 శాతం ఉంటుంది. సామాన్య రక్త ప్రసరణ 100 నుండి 140 మీలీ మీటర్ల వరకు ఉంటుంది.

లోపలి తాపమానం 36.6^0 సెంటిగ్రేడ్ ఉంటుంది. కాని బయటి చర్య వేడి 33^0 సెంటిగ్రేడ్ కంటే ఎక్కువ ఉండదు. బయటి తాపమానం 33^0 కు తగ్గకుండా 45^0 కంటే పెరగకుండా ఉంటే లోపలి తాపమాన స్వాభావిక స్థితి ద్వారా శరీర సామాన్య క్రియాకలాపాలు సరియైన రీతిలో జరుగుతాయి.

శరీరంలో మాంసకండరాలు అవసరమైన ఉష్ణాన్ని ఉత్పన్నం చేస్తుంటాయి. శరీరం 24 గంటలలో 60 నుండి 80 లక్షల క్యాలరీల ఉష్ణాన్ని బయటకు వదులుతుంది. ఇంటిలో పనిచేసే కరెంటు హీటర్ కూడా దాదాపు ఇంతే వేడిని ఉత్పన్నం చేస్తుంది. రక్తంలోవేడి శరీరవేడిని సమతుల్యంగా ఉంచుతుంది. వేడి పెరిగినప్పుడు శరీరంలో రక్తం వేగంగా పరుగులుతీస్తుంది. అనవసరమైన వేడిని బయటకు నెట్టి వేస్తుంది. కాని జలుబు చేసినప్పుడు అది శరీరంలో వేడిని కూడబడుతుంది.

ప్రాతఃకాల తాపమానం దాదాపు 30^0 సెంటిగ్రేడుగా ఉంటుంది. సాయంత్రం 37.5^0 సెంటిగ్రేడ్ వరకు చేరుతుంది. పగటి కంటే రాత్రి ఉష్ణోగ్రత కొంచెం తక్కువగా ఉంటుంది.

వెన్నెముక పైన మస్టిష్కుం క్రింద శరీర తాపాన్ని నియంత్రించే కేంద్రం ఉంది. అక్కడ నుండి అవసరాన్నిబట్టి వేడినిపెంచడం, తగ్గించడం జరుగుతుంది. ఈ కేంద్రాన్ని గనుక కృత్రిమంగా ప్రభావితం చేస్తే ఫోరమైన వేడిలో కూడ చలి వణికిస్తుంది. ఫోరమైన చలిలో కూడా మధ్యాహ్నావు వేడిలాగా నలనల కాగుతున్నట్లు అనుభవమవుతుంది.

★ ★ ★

కదిలించే కళలు

- 9.సీ॥ రూప కిశోర్శర్మ రూపాన సరితూగు దానకుంపరిదేవి ధర్మపత్ని తొమ్మిది మాసాలు తొమ్మిది విధముల కలలలో కదలాడి కలిగెసుతుడు సూర్యచంద్రుల నుండి సూటిగా ప్రసరించు కిరణపుంజమనగ కీర్తిగాంచె ఆవల భేదలో అల్లారుమద్దగా శ్రీరాముడనుపేర చెలగుచుండె తే॥ ఘని దివ్యావతార్మడై అవతరించి తల్లిదంఢులకెంతేని తనివిదీర పెరిగిన వితమంత తెలియపరచుచునుచు కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు 10.సీ॥ సకల సంస్కారముల్ సహ్యంగ జరిపించి తీర్చిదిద్దెను తండ్రితీరుగాను గురు శిష్యబంధంబు గురిదప్పనీకుండ పేరుపేరున దెల్పువరుసగాను మహితాత్ముడైనట్టి మాన్యండుమాలవ్య గాయత్రినందించె ఘనముగాను గురుదేవు మహిమను గుర్తించి బాలుండు వెదకుచుండెను మది వింతగాను తే॥ గురువు రూపంబుగూర్చిన గురుతు లేక గురువు రాకను మదిలోన మరువలేక మంత్ర జపమను చేపట్టు మహిమ గూర్చి మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటి చూపు రచన-మధుర కపయుత్తి పొన్నారు పైమహతీ శాస్త్రి

ప్రేమించే హృదయమే నిజమైన మతగురువు.

సంస్కృతిమూర్తి - పరమపూజ్య గురు దేవులు

సంస్కృతీ పురుషుని వారసత్వం-ఏలునామా

“పసీయత్ జౌర్ విరాసత్” అనే గురుదేవుల జీవితకథ నుండి ఈ క్రింది వాక్యాలను చదువుకోవచ్చు. “అనన్య ఆత్మియ ప్రజ్ఞా పరిజనులకు ఇదే నా వారసత్వపు ఏలునామా. మా జీవితం నుండి కొంత నేర్చుకోండి. నా అదుగులలోని యథార్థాన్ని వెతకండి. విజయాన్ని పరీక్షించండి. వీలైనంతపరకు అనుసరించండి” 1) మార్పును ఆశించిన ఒక బుటి యొక్క ఆత్మకథ నుండి వెలువడిన ఈ విషయం దస్తావేజు వంటిది. గురుదేవులు తమ జీవితంలోని అంతరంగ భాగాలు తెరచి ప్రజల సమక్షంలో పెట్టారు. ఈ పుస్తకాన్ని చదివి చాలా మంది తమ ఆలోచనల్లో మార్పుతెచ్చుకున్నారు. 1980లో ముద్రించబడిన ఈ పుస్తకం లక్ష్మాది మంది జీవిత దిశను మార్చి వేసింది. ప్రపంచంలో ఎందరో మహా పురుషులు జన్మించారు. ఎన్నో ఘనకార్యాలు సాధించారు. వారందరిలో పరమపూజ్య గురుదేవులు ఒకడే ప్రజలందరికి తమ వారసత్వాన్ని అందించారు. ప్రతి ఒకడూ సంస్కృతీ దూతగా తన బాధ్యతను నిర్మించారు. భారతీయ సంస్కృతీ ఆదర్శాలను పాటించేవారు. తమ కర్తవ్యాన్ని తప్పక నిర్మించారు.

పరమపూజ్యగురుదేవుల సత్పంకల్పాల ఆధారంగా పూర్వాహుతి జరుపబడింది. గురుదేవులు సంస్కృతిని తిరిగి సంస్కరించారు. ప్రతివారిలోను ‘జీవన సాధన’ అనేది ఒక భాగంగా అమర్చివేశారు. “మీరు నాకు మీ క్షుద్రతను, సంకీర్ణతను ఇచ్చి వేయండి. నేను మీకు గొప్పదనాన్ని ప్రసాదిస్తాను” అని అభయం ఇచ్చారు. ఈనాడు ప్రపంచం అంతటిలో 100 దేశాలకు పైగా మన సంస్కృతీ శంఖారావాన్ని ప్రోగిస్తూ ఉన్నాయి.

ప్రస్తుతం మన గురు సత్యా జీవితం యొక్క ఆనుభూతులతో మనస్సులను నింపివేసే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. వారు తమ జీవిత సంగ్రామంలోని ఎన్నో ఘుట్టలను వివరించారు. వాటిని గసుక విపులంగా వివరించగలిగితే సూతన యుగానికి ఆధార స్థంభాల్లా నిలుస్తారు. ఆ యుగపురుషుని వ్యక్తిత్వం నుండి ఎంతో కొంత భాగం మనలను తాకగలిగితే వారి విరాట రూపాన్ని దర్శించగలుగుతాం. వారి సమగ్ర రూపాన్ని చూడగలిగితే ఆ బ్రహ్మాదేవుని సాక్షాత్కారం పొందగలిగినట్టే, 8 కోట్ల మంది పరివార జనులు వారు తెలిపిన ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కొరకు గట్టి నమ్మకంతో ఎదురుతెన్నులు చూస్తున్నారు. ప్రజల మనసుల్లో మార్పు వస్తున్న

విషయం చాలా మందికి అర్థం అవుతునే ఉంది.

“దక్షిణేశ్వరంలో ప్రారంభించిన పనిపూర్తికావడానికి ఇంకా చాలా సమయం పట్టేటట్లు ఉంది. ఎంత ప్రయత్నించినా వివేకానందుని ఆశయాలకు ఒక రూపాన్ని ఇష్వరేకపోతున్నాం. రాబోయే రోజులలో ఇది ఒక ఉద్యమంగా రూపుద్దిష్టకుని ముందుకు సాగాలి”. అని అరవింద మహర్షి “మాయమన్ సైకిల్” అనే గ్రంథంలో ప్రాశారు. “నూరు సంవత్సరాలకు పూర్వం వివరించిన సత్యాలు - సత్యయుగం తప్పకవస్తాయి” అని స్వామి వివేకానంద “భారతదేశ భవిష్యత్తు” అనే పుస్తకంలో ప్రాశారు. “21వ శతాబ్ది ప్రారంభంలోనే ఇది స్ఫోటంగా కనిపిస్తుంది” అని కూడా ప్రాశారు.

21వ శతాబ్దింలో సమాజ వికాసం, నారీ జాగరణ అనే అంశాలు ఈశ్వరుని సంకల్పం, తపస్సు అనే బాధ్యత బుఘులది. శ్రేయస్సును చేకూర్చిపెట్టడం మనవంతు. ఘలితాలను అనుభవించేది మానవులు. నవయుగం రాకసు మనం అందరం తప్పక మాస్తాం. చూడడమే కాదు అందులో భాగస్వాములం అవుతాం. గురుదేవులు పరిజనులను అంశావతారులుగా, మధ్యావతారులుగా పిలిచారు. పరిజనులు చూడడానికి సామాన్యులగానే కనిపిస్తారు. కాని వీరు సమయదానం, అంశదానం, సాధనాదానం, ప్రతిభాదానం మొదలైనవి అన్నీ అందిస్తా ఆత్మబలాన్ని పెంపిందించుకుంటూ ఉన్నారు. పరమేశ్వరతత్త్వాన్ని, ఆయన లీలా విశేషాలను చూడగలుగుతూ ఉన్నారు. ఈ సమయంలో గురుదేవుల చేతనాశక్తి కారణశరీరంతో పనిచేస్తూ ఉంది. వారి శక్తి ప్రపంచం నాలుగుమూలలా వ్యాపిస్తూ ఉంది. సంస్కృతిని విస్తరింపజేస్తా ఉంది. ఈ ప్రయత్నాల కారణంగానే సత్యయుగం వచ్చి తీరుతుంది. ఈ విషయంలో అనుమానించాల్సిన అవసరం లేనే లేదు.

పరమపూజ్య గురుదేవులు తన వీలునావాలో పరిజనులందరినీ తనకు వారసులుగా చేసి ప్రాశారు. ఆ వారసత్వాన్ని స్వీకరించి, వారు తలపెట్టిన, ప్రారంభించిన, సూచించిన కార్యాన్ని మనమందరం కలసికట్టగా పనిచేసి సాధించి తీరాలి. ఆదే సంకల్పంగా తీసుకోవాలి. సూక్ష్మరూపంలో వారి అందడండలు మనకు లభిస్తున్నాం ఉంటాయి.

★ ★ ★

విషయాన్ని క్రమబద్ధం చేసేవాడే నిజమైన ఉపన్యాసకుడు.

వేచిచూడకతప్పదు - అప్పుడే తెల్తు ప్రకాశం

‘పవిత్రత’ అనే శబ్దం బాలహనుమాన్ మనోభూమిలో మహాబీజింలగా నాటుకుంది. క్షణక్షణం అది మహామంత్రంలగా ప్రతిధ్వనిస్తోంది. మహాకాలుని కళలతో పాటు ఆతని స్పందనలు గంభీరంగా తయారొతున్నాయి. అందువల్ల మానసిక ఆలోచనలు రూపొంతరం చెందుతూ ఉన్నాయి. మెల్లమెల్లగా ‘పవిత్రత’ అనే పదం శబ్దరూపం నుండి భావంగా మారిపోతోంది. ఏదోఒక అసాధారణ క్రియను ప్రేరేపించడం మొదలుపెట్టింది. కానీ ఆ క్రియ ఏమిటి? ఎలా ఉంటుంది? దాని స్వరూప స్వభావాలు ఏమిటి? అన్న మూడు ప్రత్యులు ‘స్వాల, స్వాక్ష్మ, కారణ’ మూడింటి పరిధిలో వేధిస్తూనే ఉన్నాయి. బాల హనుమాన్ తన జిజ్ఞాసను గురించి అడవిలో ప్రవహించే నదులతోను, వృక్షాలతోను, ఆ వృక్షాలను చుట్టుకుని జీవిస్తున్న లతలు తీగలతోను, మెగ్గలతోను, వికసించిన పుష్పాలతోను, కొమ్మ-అమ్మలతోను హనుంగా చర్చిస్తూనే ఉన్నాడు. అయినా పాపం అతనికి సమాధానం కూడ హనమే మిగిలిపోతోంది.

ఆకాశంలో ఎగీరే పక్కలతో పాటు ఆతని జిజ్ఞాస కూడ ఉపరితలం దాకా ప్రాకిపోతోంది. కంటే కనిపించే ఈ స్వాల ప్రకృతి ఈ మహాప్రత్యు సమాధానం ఇష్వదం కష్టం అని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఎక్కడ చూచినా కాలుఘ్�యంతో కష్టబడి ఉంటోంది. అందువల్ల పవిత్రతను పట్టుకొల్పేతున్నాం. ఇక లాభం లేదనుకుని బాల హనుమాన్ తన ప్రత్యును అంతర్ముఖం చేశాడు. అది ఆలోచనా సాగరంలో ఈదుకంటూచోతున్నది. కానీ ఆక్షాడ కూడ దైవి భావన వేధిస్తోంది. ఊహలు, కల్పనలు వేధిస్తున్నాయి. పవిత్రతను గూర్చి తెలిపేది స్వీయ ప్రతిభగా భావించాడు. దాని ప్రకాశం కోసం ఎదురుచూడసాగాడు.

హనుమాన్కు వయస్సు చిన్నదైనా ఆలోచనాపరుడు. అనుకున్న విషయాన్ని సాధించి తీరడం ఆతని ప్రత్యేకత. అందువల్ల ఆతని మనస్సు గురించి అన్వేషణ ప్రారంభించాడు. అనుకున్నది లభించేవరకు ఎన్ని అడ్డంకులు వచ్చినా వెనకడగు వేనే గుణం లేదు. రోజు నిద్రించడానికి వెళ్లుతూ తల్లిని ఏదో ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రత్యు వేయడం ఆతనికి అలవాటు. ఎందువల్లనో గాని ఈ విషయం తల్లిని కూడ అడగాలనిపించలేదు.

చిరునవ్వులు చిందిస్తూ అంజనీదేవి కుమారుని ముఖాన్ని పరికించి చూచింది. చుక్కల దుష్పటిచేత పట్టుకుని నిదించడానికి వెళుతున్న ఆకాశం పైపు చూచింది. ఆ చుక్కల దుష్పటిలో ఒక మూలనుండి వెలుతురు బాలహనుమాన్ ముఖం మీద ప్రసరించింది. ఆ వెలుగులో బాలహనుమాన్ ముఖం మీద ఏదో అడిగి తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం కనిపించింది. వెంటనే

“నాయనా! మనస్సులో అనేక రకాల ప్రత్యులు పుడుతునే ఉంటాయి.

అవి సహజంగా అంతరంగంలోని సంస్కృతాల నుండి, బుధి నుండి గాని పుట్టుకువస్తాయి. ఒక్కప్రత్యుషుడు చుట్టు ప్రక్కల వాతావరణంనుండి గాని, ఏదైనా సంఘటన నుండి గాని ఉదయస్తాయి. ఇలాంటి ప్రత్యులకు సమాధానం కోసం సామాన్యులు ఎవరో ఒకరిని అడుగుతారు. దానికి సమాధానాలను కూడ పొందుతారు. ఇది సామాన్య జనుల మాట. కానీ నా కొడుకు ఎప్పుడూ అసామాన్యుడే” అని చెప్పుతూ ప్రేమగా నుదిటిపై ముద్దు పెట్టింది. కన్నతల్లి సమ్మకానికి, ప్రేమకు హనుమాన్ పులకించిపోయాడు. చంద్రునిలాగా చల్లని దరహోన చంద్రికలను ప్రసరింపచేస్తా తల్లి ముఖంలోకి చూచాడు. నుదిటిపై తిలకంతో అంజనీదేవి ముఖం దేవేపుసంగా ప్రకాశిస్తోంది. పూర్వంంద్రునిలా ప్రకాశిస్తున్న తల్లిముఖం వంక చూస్తానే రెండు కాళ్ళను గట్టిగా చుట్టేసుకున్నాడు.

అమ్మ ఆనందం వర్షనాతీతం. కుమారుని గోముగా దగ్గరకు తీసుకున్నది. “కుమారా! సామాన్య మానవుడు తన సందేహాలను ఇతరుల ద్వారా తీర్చుకుంటాడు. కానీ బుధిమంతుడు ప్రకృతిని పరిశీలిస్తూ, నిరీక్షిస్తాడు. నిరంతరం దానిని గురించే ఆలోచిస్తాడు. ఏదో ఒకనాడు ఇతరుల ద్వారా కాకుండా ఆతని అంతరంగం నుండే సమాధానం వచ్చి తీరుతుంది. “అమ్మా! ఒకవేళ ఆ జిజ్ఞాస సశేషమయింద్రైతే? ప్రకృతి నుండి గాని, అంతరంగం నుండి గాని సమాధానం లభించవపోతే? అప్పుడేం చెయ్యాలి?” ప్రశ్నించాడు.

“కుమారా! అదొక ప్రత్యేక పరిశీలి. అంతరంగంలో సమాధానం లేని ప్రత్యు అంటూ అనలు ఉండనే ఉండదు. కాకపోతే ఆ విషయాన్ని ముందుగా నమ్మితీరాలి. నమ్మకంగా నిరీక్షిస్తూపోతే ఎంత పెద్ద ప్రత్యుక్కెనా సమాధానం స్వీయ ప్రతిభలో మిళితమయ్యే ఉంటుంది.

స్వీయ ప్రతిభను ప్రకాశింపచేసుకోవాలన్న జిజ్ఞాసలో పడిపోయిన హనుమాన్ ఇక మాటిమాటికి అమ్మను ప్రశ్నించి బాధించకూడదన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు. తన నిరీక్షణతోనే సాధించాలి అనుకున్నాడు. చిరునవ్వుతో తల్లి వంకచూచాడు.

“కుమారా! స్వీయ ప్రతిభతో ప్రత్యుక్కు సమాధానం వెడకడం చాలా సులభం. ప్రారంభంలో ఒక్కప్రత్యు ప్రత్యుక్కు సమాధానాలు వెదుక్కోవాల్సి ఉంటుంది. మానంగా లోతుగా ఆలోచించాలి. ఆ సమయంలో తర్వాతిర్మాలకు స్థానం జప్పుకూడదు. ఆలోచిస్తానే సమాధానం కోసం ఎదురుచూడాలి. నిరీక్షణతోనే ఆత్మ వికసిస్తుంది, ప్రకాశిస్తుంది. ఆ వెలుగులోనే సమాధానం కనిపిస్తుంది. దీనికి అనువైన సమయం రాత్రి వేళలు మాత్రమే” అని వివరించింది.

★ ★ ★

కారణాలను వెదికి పట్టుకున్నవాడే నిజమైన హేతువాది.

పుస్తక ప్రదర్శన

వ్యవస్థ ఇలా ఉండాలి

పుస్తక ప్రదర్శన యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం పరమపూజ్య గురుదేవుల విరాట రూపాన్ని దర్శింపచేయడమే. విరాట రూపం అంటే పెద్ద చిన్న చిత్రపటాలు పెట్టడం కాదు. వారు రచించిన అనంత సాహిత్యాన్ని ప్రదర్శింపచేయాలి. మొట్టమొదట 50 మస్తకాలతో ప్రదర్శన జరిగింది. దానిలో ఎదురైన సాధకబాధకాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని క్రింది ప్రణాళికను ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది.

1. గాయత్రీ తపోభూమితో నంపుటింపులు

గురుదేవుల ప్రేరణతో పుస్తక ప్రదర్శన పెట్టాలన్న ఆలోచన రాగానే అక్కడున్న ప్రముఖ కార్యకర్తలందరూ ఒకచోట సమావేశం కావాలి. పెట్టాలా? వద్దా? అన్న విషయం తేల్చుకోవాలి. నిర్ణయం బలపడగానే 4గురు గాని 5గురుగాని ప్రముఖ కార్యకర్తలు చర్చించుకుని 9927093699 నంబరుకు ఫోను చేసి శ్రీ పాండేయగారితో అపాయింట్ తీసికోవాలి. దాని ప్రకారం తపోభూమి మధురకు వెళ్లి వారి మార్గదర్శనం షాండాలి. వారికి ఈ విషయంలో అపారమైన అనుభవం ఉంది. అందువల్ల ఎలాంటి స్థలం కావాలి? కార్యక్రమ స్వీకారం ఎలా ఉండాలి? ఏవిధంగా పనిచెయ్యాలి? ప్రచారం చేసే పద్ధతి ఏంటి? ఎంత ఖర్చు అవుతుంది? ఎంత ఖర్చు పెట్టాలి? ఎంతమంది కార్యకర్తలు కావాలి? మొదలైన ముఖ్యమైన విషయాలకు స్పష్టమైన సమాచారం అందిస్తారు. ప్రదర్శన ఏర్పాటుకు తక్కువలో తక్కువ రెండు నెలల సమయం పడుతుంది. అంతక్కన్న ఎక్కువ పట్టినా ఇబ్బంది లేదు. మరింత ప్రయోజనం ఉంటుంది.

2. ఎలాంటి స్థలం కావాలి?

పుస్తక ప్రదర్శనకు దాదాపు 400 చదరపు (వర్గఫోట్) అడుగుల గల హోలు ఉంటే మంచిది. అది కూడ రోడ్స్టడ్కు (మొయినరోడ్) సమీపంలో ఉంటే, కార్బు, సూటర్లు పార్కింగ్ చేసుకోవడానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది. వీలైట్ ఏడైనా సూటులుగాని, కాలేజీగాని, హాస్పిటులుగాని దొరికితే మరీ మంచిది. సామాన్యంగా స్థల నిర్ణయం చేసేటప్పుడు జనాల రాకపోకలు ఎక్కువగా ఉన్న ప్రదేశాన్ని ఎంచుకోవాలి. షామియానా వేసి బల్లలు వేయవచ్చు. కాని చాలా

ఖర్చు వస్తుంది. అనుకోకుండా వర్షం వస్తే పుస్తకాలు తడిసిపోయే ప్రమాదం ఉంది. అందువల్ల అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయనేకూడదు. సాధ్యమైనంతవరకు అడ్డ చెల్లించాల్సిన పనిలేకుండా మాట్లాడుకోవాలి.

3. ఎన్న రీశ్జులుండాలి?

ప్రదర్శన తక్కువలో తక్కువ 10 రోజులన్నా ఉండాలి. వీలైటే 12 రోజులు పెట్టవచ్చు. సామాన్యంగా ప్రభుత్వం వారి ప్రదర్శనలు కూడ ఇలాగే ఉంటాయి. మొదటి 3,4 రోజులు జనం తక్కువగా ఉంటారు. అక్కడి నుండి మెల్లిమెల్లగా సంఖ్య పెరుగుతూ ఉంటుంది. చివరలో 2,3 రోజులు చాలా రద్దిగా ఉంటుంది. పరిస్థితిని బట్టి ఇంకా రెండు రోజులు పెంచాలి అనిపిస్తుంది. పెంచాలంటే హోలు వారి అనుమతి కావాల్సి ఉంటుంది. మొత్తం మీద మనం పెట్టిన ఖర్చుకు, పడిన శ్రమకు తగిన ఘలితం లభించాలి. మొదటి రెండు రోజులు అన్నే సర్దిపెట్టుకోవడానికి, చివరి రెండు రోజులు మిగిలినవి సరిచూచిపెట్టుకోవడానికి సరిపోతాయి.

4. ఎలాంటి రీశ్జుల్లో నడుపాలి?

ప్రదర్శన ఎలాంటి రోడ్లో నడుపాలో బాగా ఆలోచించుకోవాలి. శుభముహూర్తాలు ఎక్కువగా ఉన్న సమయంలో పెట్టరాదు. ముహూర్తాలు లేని సమయం అయితే తక్కువ అడ్డలో, సులభంగా హోలు దొరుకుతుంది.

5. కార్యకర్తల సమావేశం

ప్రదర్శనకు నెల, నెలన్నిరకు ముందుగా కార్యకర్తలు సమావేశం కావాలి. పైన చెప్పిన విషయాల గురించి కూలంకపంగా చర్చించుకోవాలి. తేదీలు నిర్ణయించుకున్న తర్వాత గాయత్రీ తపోభూమి మధురకు విషయాన్ని తెలియచెయ్యాలి. జిల్లాలోని కార్యకర్తలను తగినంత ముందుగా పిలిపించాలి. జిల్లా స్థాయిలోని, రాష్ట్ర స్థాయిలోని ముఖ్య కార్యకర్తలందరినీ రపించాలి. వచ్చిన కార్యకర్తలందరికి కార్యక్రమాన్ని పరిచయం చేయాలి. వారు కూడ యథాశక్తి సహకరించాలి. చివరలో కార్యకర్తల చేత సంకల్పపత్రాలు నింపించాలి. దీనిద్వారా ఎవరి

జాతి సమైక్యతను, దేశ సమగ్రతను కోరుకున్నవాడే నిజమైన సన్మాని.

శక్తి కొలది వారు అంశదానం, సమయదానం ఇవ్వగలుగుతారు.

6. పుస్తకాలు కావాలంటే

ప్రదర్శన కొరకు పుస్తకాలను తెప్పించుకోవాలి అనుకున్న వారు ప్రదర్శన తేదికి నెల, నెలస్తర ముందుగానే మధుర సుండి ఆర్దరు ఫారాన్ని తెప్పించుకుని హర్షి చేయాలి. ఈ ఫారంతోపాటు కావలసిన పుస్తకాల వెలకు 75% ధనాన్ని బ్యాంకు ద్రాష్ట ద్వారా “యుగనిర్మాణ యోజన-మధుర” పేరు మీద పంపించాలి. దేశం నలుమూలల నుండి పుస్తకాల కొరకు మధురకు ఆర్దరు వస్తూ ఉంటాయి. అందువల్ల ముందుగా పంపించకపోయినట్టుతే చాలా కష్టం అవుతుంది. వనమాలికలు, హవన కుండీలు, సి.డి.లు శాంతికుంజ్ నుండి తెప్పించుకోవాలి.

గత అనుభవం ప్రకారం ‘ఎ’ క్లాసు పట్టణాలలో దాదాపు 3 లక్షలు, ‘బి’ క్లాసు పెద్ద జిల్లాలలో దాదాపు 4 లక్షలు, ‘సి’ క్లాసు చిన్న జిల్లాలలో దాదాపు $2\frac{1}{2}$, 3 లక్షల పుస్తకాల విక్రయం జరిగింది. ఈ సంఖ్య అక్కడ ఉన్న స్కూళ్లు, కాలేజీల సంఖ్యను అనుసరించి, హోజులైన ప్రముఖుల సంఖ్యను అనుసరించి నిర్ణయించుకుని ఆర్దరు ఇవ్వాలి.

ప్రదర్శన నడుస్తూ ఉండగా వేగంగా అమ్ముదుపోతున్న పుస్తకాలపై ధృష్టిని పెట్టాలి. వెంటనే ఎవరినైనా ఒకరిని మధురకు పంపించి తెప్పించుకోవాలి. వీలైతే దగ్గరలో ఉన్న పెద్ద కార్యాలయానికినా పంపి తెప్పించుకోవచ్చు. ఈ పనికోసం ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులను సిద్ధంగా ఉంచుకోవాలి. కావలసినవి ఎప్పటికప్పుడు లిస్టు ప్రాసుకుని పంపుతూ ఉండాలి.

7. ప్రచార పద్ధతులు

ప్రదర్శన విజయవంతం కావాలంటే క్రింది ప్రచార పద్ధతులను పాటించాలి.

(1) హోర్టింగులు: $10' \times 15'$; $10' \times 20'$ లేక అవసరాన్ని బట్టి ఇదే పద్ధతిలో పెద్దవిగాని, చిన్నవిగాని తయారుచేయించాలి. 30 రోజులు ముందుగానే కట్టించాలి.

(2) పోస్టర్లు: కొన్ని పోస్టర్లను ఆకర్షణీయంగా తయారు చేయించాలి. వాటిని బ్యాంకులు, పోస్టాఫీసు, స్కూల్సు, కాలేజీలు మొదలైన జనం ఎక్కువగా వచ్చే ప్రదేశాలలో కట్టించాలి.

(3) పాంపెట్లు: 1,2 నెలల ముందుగానే కరపత్రాలు అచ్చ వేయించాలి. కార్యకర్తల చేతికిచ్చి పంచిపెట్టమనాలి. కార్యకర్తలు

పత్రంతోపాటు అవసరాన్ని బట్టి ఏదైనా ఒక చిన్న పుస్తకాన్ని కూడ పంచితే బాగుంటుంది.

(4) మెల్లమెల్లగా ప్రచారాన్ని పెంచుకుంటూపోవాలి. చిన్న చిన్న పత్రాలను దుకాణాలలోను, ఇంకా అనుకూలమైన ప్రదేశాలలోను, అంటించాలి.

(5) కార్లు, సూటిర్లు పార్చు చేసిన చోట్ల ఈ పత్రాలను అంటించడంగాని, యజమానికి అందించడం గాని చేస్తుండాలి.

(6) ప్రదర్శనకు 3,4 రోజుల ముందునుండి ఆటోలోగాని, రిక్లూలోగాని, జీవ్-రికార్డ్ కేసెట్ ద్వారా సగరంలో ప్రచారం చేయాలి. దానితోపాటే కరపత్రాలు పంచాలి.

(7) ప్రదర్శనకు 3,4 రోజుల ముందునుండే వార్తాపత్రికల్లో కరపత్రాలు పెట్టి వేయించాలి.

(8) 2,3 రోజులు ముందునుండే వార్తాపత్రికల్లో ప్రదర్శన గురించి సంక్లిష్ట ప్రకటన ఇవ్వాలి.

(9) టి.వి.చానుళ్లో 15 రోజుల ముందునుండే వార్త రూపంలో ప్రసారం చేయించాలి.

(10) ప్రదర్శనా స్థలంలోని గేటు మీద, చుట్టూ ప్రక్కల ప్రదేశాలలో రకరకాల సైజుల్లో ఛైక్సీలు తయారుచేయించి అంటించడంగాని, ప్రేలాడడియడంగాని చేస్తే ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది.

“ఈ ప్రదర్శన కేవలం ఒక ధర్మానికి, మతానికి, సంప్రదాయానికి సంబంధించినది కాదు, అందరి కొరకు” అనిపించే విధంగా ప్రచారం జరగాలి. ఎందుకంటే మన ఉద్దేశ్యం అందర్ని కలుపుకునిపోవడమే. అందువల్ల అన్ని మతాలవారిని ఆహ్వానించేవిధంగా ఉండాలి.

8. ఆహ్వాన పత్రం

మనం ఆహ్వానించే వారిని ప్రత్యేక వర్గాలుగా విభజించి పట్టికలు తయారుచేయాలి. అప్పుడు పంచడం సులభమైపోతుంది.

1) రాజకీయవర్గం: మంత్రి, ఎమ్.ఎల్.ఎ, ఎమ్.పి, సర్పంచ్, మాజీమంత్రి, మాజీ సభ్యుడు మొదలైనవారు.

2) అధికారవర్గం: కమీషనర్, కలెక్టర్, జడ్డి, ఆఫీసర్లు, పోలీసు అధికార్లు మొదలైనవారు.

3) విద్యారంగంలోని ఆచార్యులు, ప్రధానాచార్యులు, లెక్చరర్లు మొదలైనవారు.

మత సామరస్యాత్మను పాటించడమే నిజమైన అధ్యాత్మ.

- 4) పత్రికా సంపాదకులు, విలేకర్లు మొదలైనవారు.
- 5) మేధావివరగం: కవులు, రచయితలు, సాహిత్యకారులు మొదలైనవారు.
- 6) వేర్పేరు మతాధికారులు, విభిన్న సంప్రదాయాలవారు మొదలైనవారు.
- 7) వ్యాపార రంగంలోని ప్రముఖులు
- 8) భిన్న భిన్న సంస్థలకు, యూనియన్లకు లీడర్లు
- 9) అనేకమంది ప్రజలతో నన్నిహిత సంబంధం కలిగియున్నవారు.

ఇలాంటి వారి సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది. అందువల్ల చాలా మందుగానే లిస్టు తయారు చేసుకోవాలి. ఇద్దరేసి వ్యక్తులను టోలీలుగా తయారుచేయాలి. ఏ టోలీ ఏ వర్గాన్ని పిలవాలో నిర్ణయించి చెప్పాలి. వారు వెళ్లి ఆప్స్‌నించడమే కాకుండా వారు వచ్చే తేదీని, సమయాన్ని నోటు చేసుకోవాలి. వారు వచ్చే రోజున, పిలచిన వ్యక్తి ఆ సమయానికి తప్పనిసరిగా ఉండి తీరాలి. ఈ విధంగా ప్రతిరోజు విశిష్ట వ్యక్తులు 5-6 మంది ఉండేలా చూచుకోవాలి. ఒక విజిటర్స్ బుక్‌ను సిద్ధంగా ఉంచుకోవాలి. వారు వచ్చి వెళ్లిటప్పుడు వారి అభిప్రాయాన్ని, అనుభూతిని ప్రాయించుకోవాలి. ఆ అభిప్రాయాలు ఏరోజుకారోజు ప్రతికల్లో వచ్చేలా చూచుకోవాలి. వారు దర్శించే సమయంలో ఫోటోలు తీయాలి. వార్తతో పాటు ఫోటోలు కూడా పత్రికల్లో రావాలి.

కార్యకర్తలు ప్రతిరోజు ఒక సమయాన్ని నిర్ణయించుకుని సమావేశం కావాలి. అనాటి కార్యక్రమంలో జిరిగిన మంచి-చెడులను సమీక్షించుకోవాలి. మరురోజు కోసం జాగ్రత్త పహించాలి.

9. బాధ్యతలు

ప్రదర్శన విజయవంతం కావాలంటే అందరికీ స్పష్టంగా బాధ్యతలు అప్పగించబడాలి.

1) సమయస్థాట్లో సమర్థవంతంగా ఆలోచించగల వ్యక్తిని సంయోజకుడుగా నిర్ణయించాలి. పూర్తి పర్యవేక్షణ ఆతనికి అప్పగించాలి.

2) రక్షణ వ్యవస్థను లోపల-బయట కూడ దృష్టిని సారించి ఉంచగల వ్యక్తికి అప్పగించాలి. ఆతనికి ఇద్దరు, ముగ్గురు వ్యక్తులను సహాయకారులుగా ఇవ్వాలి.

3) స్వాగతసమితికి నలుగురు వ్యక్తులను కేటాయించాలి. వారు ఎప్పటికప్పుడు సమాచారాన్ని లోపలకు అందించేవారుగా ఉండాలి.

4) వేదిక వ్యవస్థ: వేదిక మీద పూలమాలలు, జ్యోతి ప్రజ్వలన మొదలైనవి చూచుకోవడానికి శ్రద్ధానక్తులు కలిగిన మహిళను నిర్ణయించాలి. వేదికపై మైక్రోకెప్సు వ్యవస్థను చూచుకుంటూ ఎనొన్సుమెంట్ చేయడానికి ఒక వ్యక్తిని సిద్ధంగా ఉంచాలి.

5) మీడియా విభాగం చూచుకునే వ్యక్తి ప్రతిరోజు వార్తను ప్రాసి ఇప్పుడమేకాకుండా, ఫోటోలను కూడ అందించగలగాలి.

6) పుస్తక స్టోర్ విభాగం చూచుకునే వ్యక్తికి ఒకరిద్దరు సహాయకుల్లి అప్పగించాలి. ఏవి అయిపోతున్నాయో, ఏవేవి తెప్పించాలో వారు చూచుకుంటూ ఉండాలి.

7) భోజనం-టీఫిన్ వ్యవస్థ చూచుకునే వ్యక్తికి ఇద్దరు సహాయకులు ఉండాలి. వారు కార్యకర్తల భోజనం మొగా వాటిని శ్రద్ధగా చూచుకోవాలి.

8) పార్క్‌స్టోర్ వ్యవస్థ: దీనిని రక్షణ విభాగమే చూచుకోవాలి ఉంటుంది.

9) పేమెంట్ కౌంటర్: దీనికి మొత్తం మీద 4 సుండి 6 మందిదాకా ఉండాలి. ప్రతిఒక్క కౌంటరు దగ్గర ఇద్దరు వ్యక్తులుండాలి. అపసరాన్ని బట్టి ఏరి సంఖ్య తగ్గించడంగాని, పెంచడంగాని జరుగుతుంది. బిల్లులో పుస్తకంపేరు ప్రాయాల్ని అవసరం లేదు. పుస్తకం యొక్క కోడ్ నంబరు ప్రాస్తే చాలు.

10) విజిటర్స్ బుక్, ఫీడ్ బ్యాంక్ కౌంటరు: ఈ కౌంటరు పేమెంట్ కౌంటరుక్కన్నా ముందే ఉండాలి. విశిష్ట వ్యక్తుల చేత విజిటర్స్ బుక్లో ప్రాయించాలి. సామాన్యాల చేత ఫీడ్ బ్యాంక్ పత్రంలో రిమార్క్లు ప్రాయించాలి.

11) ఉచితంగా ఇచ్చే సాహిత్యం, పత్రికల కౌంటరు: ఇక్కడ సాహిత్యం, స్టిక్కర్లు, పాత పత్రికలు ఇప్పబడతాయి.

12) హోలులోగైడ్ చేసే వ్యవస్థ: ఇక్కడ అధికశాతం మహిళలే ఉండాలి. కానీ పుస్తకాలను గురించి అవగాహనగల వారై ఉండాలి. వారు దర్శకులకు పుస్తకాలపై ఆసక్తిని కలిగించాలి.

వనమూలికల కౌంటర్ దగ్గర ఎవరైనా డాక్టరునుకాని, వైద్యం తెలిసిన వారిని కానీ ఉంచాలి. వారికి మందులను గురించిన అవగాహన కావాలి. మందులను ఎలా ఉపయోగించాలో, వైద్యం

ఏ దేశ భవిష్యత్తునా యువతమీదే ఆధారపడి ఉంటుంది - స్వామి వివేకానంద.

గురించి ఏ పుస్తకంలో ఏముందో చెప్పగలిగినవారై ఉండాలి.

కార్యకర్తలు వచ్చినవారందరికి విషయజ్ఞానాన్ని కలుగజేస్తూ ఉండాలి. అందరు కూడ సంస్థను గురించి ఆకర్షణీయంగా చెప్పగలిగి ఉండాలి.

10. హాలు లోపల

ప్రదర్శన ప్రారంభానికి రెండు రోజులు ముందుగా ఒక కార్యకర్త మధుర నుండి వస్తాడు. అతను హోలు యొక్క పరిస్థితిని, దర్శకులను చూచి, దానికి అనుగుణంగా బల్లలు ఎలా వేయాలో, పుస్తకాలను ఎలా పేర్చాలో, వేదికను ఎలా నిర్మించాలో క్యాప్ కోంటర్ ఎక్స్ప్రెడ ఉండాలో మొదలైనవాటికి మార్గదర్శనం చేస్తాడు.

బల్లల వ్యవస్థ ఎలా ఉంటుందంటే దర్శకులు లోపలకు వచ్చి ప్రదర్శన మొత్తం చూస్తారు. తరువాత పేమెంట్ కోంటర్లో పేమెంట్ చేసి మరీ బయటకు వెళ్తే దోషలోనే పేమెంట్ కోంటర్లు ఉంటాయి. జనాన్ని బట్టి ఈ కోంటర్ సంఖ్య పెంచడంగాని, తగ్గించడంగాని చేస్తారు. విజిటర్స్ ప్రాసిన అనుభూతులు, రిమార్కులు వార్తాపత్రికల్లో వేయడానికి వినియోగిస్తారు.

11. ముస్తకాలు - ప్రదర్శన

1) పుస్తకాలను గోడలపై వేలాడదీయడంగాని, బీరువాలలో నర్సిపెట్టడంగాని చేయకూడదు. రాక్లలలో పెట్టికూడదు. రైలేస్టోల్లో పెట్టినట్లు పేర్లు మాత్రమే కనిపించేలా ఒక దానిమీద ఒకటి పెట్టరాదు.

2) ప్రదర్శనలో 1.5' లేక 2' వెడల్పైన బల్లల మీద 2 వరుసల్లో పుస్తకాలను పెట్టాలి. రెండు వరుసల మధ్య 6 నుండి 8 అంగుళాలదూరం ఉండాలి. అట్లా అంటే వారికి అనుకూలంగా ఉంటుంది.

3) పట్టికలో అచ్చువేసిన క్రమంలోనే టేబుల్సైన సర్దాలి. పట్టికలో చూపించిన వర్ణక్రమంలో వరుసలుగా నర్సిపెట్టాలి. వర్ణాలను అనుసరించి చూడడానికి వీలుగా ఉంటుంది.

4) పుస్తకాలను టేబుల్ మీద తక్కువ సంఖ్యలోనే పెట్టాలి. మిగిలిన పుస్తకాలను అదే టేబుల్ క్రింద పెట్టుకోవాలి. టేబుల్ మీద పుస్తకాలు అమ్ముడు పోతున్న ఫీతిని చూచి, క్రిందివి తీసి ఔన పెట్టుకోవాలి.

5) హోలులో వెలుతురు బాగా ఉండాలి. తప్పనిసరిగా లైట్లు

విర్మాటు చేసుకోవాలి. అవసరాన్ని బట్టి వాడుకోవడానికి జనరేటర్సు సిధ్యంగా ఉంచుకోవాలి.

12. ఉద్ఘాటన - సమారోహం

ప్రదర్శనను ప్రారంభించడానికి ముందురోజు మధుర నుండి ఒక ప్రముఖ కార్యకర్త వచ్చి విర్మాటను పరిశీలించి, సమీక్ష చేస్తారు. లోటుపాట్లు ఏవైనా ఉంటే సరిదిద్దుతారు. ఉద్ఘాటన సమయంలోకాని, ముందుగాగాని ప్రైస్ కాన్సెర్వెన్సు నిర్వహిస్తారు. ఆ సమావేశంలో పాత్రికేయులకు ముద్రించిన ప్రైస్ నోట్ ఇవ్వబడుడుతుంది. దాని ఆధారంగా సమాచారం ముద్రించబడుతుంది.

ఉద్ఘాటన 11 గంటలకుగాని, తరువాతగాని ప్రారంభించాలి. అంతకన్నా ముందు అయితే సర్దడం పూర్తిగా కాదు. ఉద్ఘాటనకు గాని, సమారోహకుగాని ఆహ్వానించబడిన పెద్దలకు ఒకరోజు ముందు గుర్తుచేయాలి. ఉద్ఘాటన సమయంలో ఫాదరీ, మౌలాఫీ, సిక్కు గురువు భాలసా మొదలైన విభిన్న ధర్మాచార్యులను పండితులను ఆహ్వానించాలి. ముఖ్య అతిథితో పాటు వారిచేత కూడ జోతి ప్రజ్వలన చేయించాలి. దీని సాకర్యం కోసం వత్తులు అధికంగా వేస్తే సరిపోతుంది. తలాబకటి వెలిగించవచ్చు. ఈవిధంగా చేయస్తే సమాజం మీద మంచి ప్రభావం పడుతుంది.

ఇతర దినాలలో ఆయా రోజులలో హజ్రైన విశిష్ట వ్యక్తులతో జోతి ప్రజ్వలన చేయించాలిన పనిలేదు. మొత్తం తిరిగి చూచిన తర్వాత వేదిక మీదకు తీసుకునిపోవాలి. దేవతల పటాలకు పుష్పాంజలి సమర్పణ చేయించాలి. రెండు నిమిషాలు సందేశం ఇవ్వాలినించిగా కోరాలి. ఆ సందేశాన్ని వేరే విజిటర్స్ బుక్లో ప్రాయించాలి. తర్వాత పత్రికలకు పంపవచ్చు. ప్రదర్శనకు సంబంధించిన కొన్ని పోటోలను తపోభూమి మధురకు పంపించాలి. అవి “యుగనిర్మాణయోజన”లో వేయబడతాయి.

13. ఆర్థిక సమాకారం

ప్రదర్శనలో ముఖ్యంగా ప్రచార సామగ్రికి, ప్రసారం చేయడానికి, 10-12 రోజులు తెంటు వేయించడానికి ఎక్స్ప్రెడ గా ఖర్చు వస్తుంది. అందువల్ల ప్రయత్న పూర్వకంగా తగిన దాతలను పట్టుకోవాలి. చాలా చోట్ల హోలు, కావలసిన ఫర్మీచర్ ఉచితంగా (అడ్వెల్కుండా) ఇవ్వడం జరిగింది. ప్రయత్నం చేస్తే మంచి పనులకు ఆ మాత్రం సహాయం లభించి తీరుతుంది. ముఖ్యంగా గుర్తుంచుకోవాలిన అంశం ఏంటంటే ముహూర్తాలు

శారీరక పుష్టిగలవాడే నిజమైన యువకుడు - స్వామి వివేకానంద.

లేనిరోజులలో మాత్రమే ప్రదర్శన జరువుకోవాలి. అప్పుడైతే హాలు త్రీగా లభిస్తుంది. చాలా చోట్ల హోర్డింగ్స్, పాంపెట్స్, పోస్టర్లు మొదలైనవాటిని పెద్ద పెద్ద వ్యాపారస్థలకు అప్పచెప్పడం జరిగింది. వారికి కావలసిందల్లా క్రింద “సౌజన్యంతో” అని ప్రాయాలి. ఈవిధంగా కొన్ని బ్యాంకులు కూడా సహకరిస్తాడన్నాయి. కొన్ని చోట్ల టి.వి. ఛానల్ వారు ప్రచార నిమిత్తం ఉచితంగానే ప్రసారం చేశారు. ఈ పని “వ్యాపార దృష్టితో” కాదు, సమాజ కళ్ళాణానికి” అని అర్థం చేయించడంలోనే ఫలితం జమిడి ఉంటుంది. ఆగ్రాలో కార్బూక్రూలకు కాఫీ-టిఫిన్సు రోజుకు ఒకరు చొప్పున పరివార్ వారే పంచించేవారు. ప్రయత్నిస్తే ఇలాంటి సహాయాలు తప్పక లభిస్తాయి.

14. కూపన్ వ్యప్తి

పుస్తక ప్రదర్శన గురించి కూపన్లు అమృదానికి కొన్ని పట్టణాలలో ప్రయోగం చేశారు. సఫలతను సాధించారు. దీని మాధ్యమంలో నూతన వ్యక్తులు కలుస్తారు. అనుకున్న విధంగా ధనం జమ అవుతుంది. కూపన్ వెలను నిర్ణయించేపప్పుడు కార్బూక్రూలు బాగా ఆలోచించి నిర్ణయించాలి. వెల ఎక్కువగా ఉంటే కొద్దిమంది మాత్రమే చేరుతారు. తక్కువ ధర పెట్టినట్టితే సామాన్యాలు కూడా వచ్చి చేరుతారు. సామాన్య కార్బూక్రూలకు కూడ తక్కువ వెలకూపన్లు అమృదానికి ఇవ్వచ్చు. వారికి కూడ గురుదేవుల పనిచేసిన తృప్తి కలుగుతుంది. ఇప్పటివరకు చేసిన ప్రయోగాల్లో 50-100 రూపాయల కూపన్లు అమృబడ్డాయి.

ఒక్క విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. దూరంగా ఉన్న కార్బూక్రూలకు కూపన్లు ఇవ్వాల్సి వస్తే ముందుగా కొంత డబ్బు అడ్వెన్చు తీసుకోవాలి. లేకపోతే ప్రదర్శన పూర్తి అయిన తర్వాత కూపన్లు తిరిగి ఇచ్చే అవకాశం ఉంటుంది. మన లక్ష్యం నెరవేరడు.

15. సంచీ పుస్తకాలయం

బరోడాలో ఒక నూతన ప్రయోగం చేశారు. వారు ఒక వెయ్యి పచ్చ సంచీలను కుట్టించారు. వాటిపైన ప్రదర్శన తేదీ, స్థలం ముద్దించారు. వాటిలో 500 రూ. విలువ గల సాహిత్యాన్ని సర్వకున్నారు. ప్రదర్శన $1-1\frac{1}{2}$ నెలలు ఉంది అనగానే కార్బూక్రూలు భుజాలకు తగిలించుకున్నారు. ఆ సంచీ ఎక్కడకు వెళ్లినా కూడానే ఉండేది. కొంతలో కొంత బేరం కూడ చేసేవారు. దానితోపాటే పాంపెట్లు పంచారు. ప్రదర్శన గురించి ప్రచారం

కూడ జరిగింది. క్రమంగా ఈ సంచుల సంఖ్య వెయ్య నుండి 1800 వరకు పెరిగింది.

ఇక్కడ కూడ పుస్తకాల సంచీ ఇచ్చేటప్పుడు పుస్తకాల వెలను ముందుగానే తీసుకున్నారు. రెండవసారి 500 రూపాయలకు బదులు 400ల రూ.లు లేక 300 రూ.ల విలువ గల పుస్తకాలు పెట్టారు.

ఇప్పటివరకు దేశం మొత్తం మీద జరిగిన ప్రదర్శనలు అన్ని విజయవంతం అయ్యాయి. అనేక మంది కార్బూక్రూలు పుస్తక ప్రదర్శనలు జరిపి తీరాలన్న దృఢనిశ్చయంతో ఉన్నారు. పరమపూజ్య గురుదేవుల సంకల్పం సఫలం అవుతోంది.

(ఫైబ్రవరి 2009 యుగ నిర్మాణ యోజన)

★ ★ ★

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

- పాపపరిషోరమును కోరి భక్తిమీర దివ్యమంత్రమున్ జపియించ దీక్ష బూని కరుణ జూపించి పాపమున్ కడిగివేయు విశ్వ జనయత్రి గాయత్రివేదమాత భావం: వేదమాత గాయత్రి విశ్వానికే జనయత్రి. చేసిన పాపం తెలుసుకుని పశ్చాత్తాపంతో గాయత్రీ మంత్రాన్ని దీక్షతో, భక్తితో జపిస్తే ఆ తల్లి కరుణించి పాపాన్ని తొలగిస్తుంది.
- ఆధిభౌతికదృష్టితో ఆత్మ నిల్వి అధిక భక్తితో ఆ తల్లినాశ్రయింప ఆయురార్గ్య భాగ్యాలనందజేయు విశ్వ జనయత్రి గాయత్రి వేదమాత భావం: వేదమాత గాయత్రి విశ్వానికే జనయత్రి. ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో, ఆత్మపూర్వకంగా, అత్యంత భక్తితో గాయత్రీ మాతను ఆశ్రయిస్తే ఆయుష్మను, ఆరోగ్యాన్ని, భాగ్యాన్ని తప్పకుండా అందచేస్తుంది.

రచన

సహజ కవి, సాహిత్య రత్న, శతక చతురానన, పద్మ కవితాసుధానిధి శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

క్షాత్ర వీర్యం-బ్రహ్మతేజం కలవాడే నిజమైన యువకుడు - స్వామి వివేకానంద.

వ్రజ గోవికల సంపూర్ణశరణాగతి

“భగవంతుని స్వరణ హృదయం నుండి కదలాలి. సమర్పణ సంపూర్ణమైన హృదయంతో జరిగినప్పుడే భక్తి ప్రకటితమౌతుంది” అని ఆఖోర బుషి మాటల వల్ల ప్రతి ఒక్కరికీ అనుభవమైంది. అందరూ ఈ అనుభూతిని అనుభవిస్తున్నారు. హిమాలయ శ్వేత శిఖరాలపైన పక్కలు కిలకిలరావాలు ఒక మధుర సంగీతంలా వినిపిస్తూ ఉన్నాయి. ఈ మధుర సంగీతానికి తోడు హిమాలయంలోని జలపాతాల ధ్వని సంగీతం కూడ తోడయింది. శాంతంగా ఉన్న ప్రకృతి కూడ వాతవరణాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్ద దానికి నహాకరించింది. నలువైపులా వార్షిల్లా సాలు ఉత్సాహంతోపాటు భక్తి యొక్క పవిత్రధార అందరి అంతరంగంలో ప్రవహిస్తోంది. అందరూ భావసమాధిలో లీనమయ్యారు. దేవల మహర్షి నెమ్మిదిగా ఇలా అన్నారు. “ఇప్పుడు దేవర్షి తన తదుపరి భక్తి సూత్రాన్ని వివరించాలి.”

లీమన్నారాయణుని పాదపద్మాలనే ధ్వనం చేస్తున్న నారద మహర్షి మందహసం చేశారు. దేన్నో వెదుకుతున్నట్లుగా అతని చూపులు అంతరిక్షం వైపు నిలిచాయి. దేన్నో జ్ఞాపికి తెచ్చుకుంటున్నట్లుగా సూత్రాన్ని ఉచ్చరించారు—“యథా వ్రజ గోవికానామ్” (21). “వ్రజ గోవికల భక్తిలాగా” ఇలా ఉచ్చరించి దేవర్షి మరల భావ సమాధిలో లీనమయ్యారు. దేవర్షి స్నేతి సరోవరంలో వ్రజ భూమి యొక్క పావన స్వరణ, గోవికల శౌమ్యత, సుందరమూ, పావనమూ అయిన వారి వ్యక్తి త్వమూ, యశోదా నందుల జ్ఞాపకాలాలలు కదలాడసాగాయి.

ఇంతలో బ్రహ్మర్షి క్రతువు “మీ స్వృతి రసాన్ని మమ్మల్ని కూడ పానం చేయసేయంది” అని ఆభ్యర్థించారు. నారద మహర్షి భగవాన్నారాయణుని అన్య భక్తుడనీ, భగవంతుడు భూమి మీద అవతరించిపుడల్లా నారదుడు ఆయనకు సమీపంలో ఉండేవారనీ, భగవంతుని లీలల యొక్క దుర్గభమైన భాండాగారం నారదుని వద్ద తప్ప వేరెవ్వరి వద్ద

ఉండదనీ వారికి తెలుసు. భగవన్నారాయణుని అవతార లీలలలో శ్రీకృష్ణని లీలాకథలు అద్భుతమైనవి. భక్తి యొక్క అన్ని రసాలు అందులో ఇమిడి ఉన్నాయి.

శ్రీకృష్ణని లీలలలో వ్రజ గోవికల స్థానం విశిష్టమైంది. వ్రజ భూమిలోని ప్రతి ఇసుక రేణువు ఎంతో విశేషమైంది. దానికి అంతటి పవిత్రత కేవలం ఆచ్ఛటి గోవికల పాదస్పర్శ చేత కలిగింది. వారెపుటికీ శ్రీకృష్ణని వారే. వారికి ఇహ, పరాలూ, సుఖదుఃఖాలూ, లాభసప్తాలూ, కీర్తి-ఆపకీర్తులు వీటన్నిటికంటే ఇష్టుడు శ్రీకృష్ణదు. శ్రీకృష్ణని కొరకు వారు దేనినైనా ఇస్తారు. దేనినైనా త్యాగం చేస్తారు. అతని కోసం ఎన్ని కళంకాలనైనా సహిస్తారు. శ్రీకృష్ణదు తప్ప వారికి ఇంకేమీ అవసరం లేదు.

ఇటువంటి ఆలోచనలో దేవర్షికి కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. క్రతు మహర్షి ఇంతవరకు వారి జవాబు కొరకు ఎదురుచూస్తున్నాడు. అందరిలో తెలుసుకోవాలన్న ఉత్సాహాన్ని చూచి దేవర్షి శాంతంగా ఇలా చెప్పారు. “వ్రజ గోవికల భక్తిని గురించి మనం మాటలలో చెప్పలేము. అనంతమైన వారి భక్తి భావన ముందు మాటలు చాలా అల్పమైనవి. వారి భక్తి భావనను వ్యక్తం చేయడానికి నేను చాలా విషయాల్లో సాక్షిని. వారి మధుర లీలలకు సాక్షిగా ఉన్న నేను ఒక్క విషయాన్ని వర్ణిస్తాను”.

దేవర్షి చెప్పడం మొదలు పెట్టారు—“ద్వారకాధిశుద్ధేన శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఒక రోజు తను ఏదో జబ్బుతో ఉన్నట్లుగా నచించాడు. ఆయనకు జబ్బుచేసిందన్న విషయం అంతటా వ్యాపించింది. దేవవైద్యులూ, రాజవైద్యులూ అందరూ వచ్చినాడిని పరీక్షించారు. జబ్బేమీటనేది ఎవరికి తెలియలేదు. ప్రభువు నన్ను స్వరించారు. నేను వెంటనే వారిముందు నిలిచాను. చూస్తే ప్రభువు మంచం మీద పడుకున్నారు. నన్ను చూడగానే కొఢిగా నవ్వి, మళ్ళీ యథాస్థితికి వచ్చారు.

ఆరోగ్యమే జీవనం - అనారోగ్యమే మరణం.

అంతర్వామి తన ఉద్దేశ్యాన్ని మనస్సుతోనే నాకు తెలియచేశాడు. తన భక్తులగర్వం అణచడానికి, భక్తి యొక్క రహస్యాన్ని గురించి తెలియచేయడానికి తను ఆడుతున్న నాటకమని నాకు ఆర్థమైంది.

“భగవంతుని మంచంవద్ద ఆయనరాణులు రుక్షిణి, సత్యభామ మొదలైనవారు, బంధు జనులు నిలబడి ఉన్నారు. నన్న చూడగానే వారంతా “మీరు పరమజ్ఞానులు. ఈ జబ్బు నయమవడానికి ఏదైనా ఉపాయం సూచించండి” అని అడిగారు. నేను ఒకసారి శ్రీకృష్ణుని వైపు చూచి మనస్సులోనే నవ్వుకొని ఇలా అన్నాను- “ప్రభువు జబ్బు చాలా కరినమైంది. కానీ నివారణ సులభమైందే. మీరు కోరుకుంటే నేను ఆ ఉపాయం చెపుతాను”. అందరూ చెప్పండి “అది ఎంత కలినమైనా మేము చేస్తాం” అన్నారు.

“కొంచెం సేపు ఆగి నేను వారితో ఇలా చెప్పాను. శ్రీకృష్ణుని భక్తులెవరైనా తమ పాద ధూళిని శ్రీకృష్ణుని నుదుట పెట్టినట్లయితే వారు వెంటనే ఆరోగ్యపంతులవుతారు, నా మాటలకు అందరూ ఆశ్చర్యవడి అలోచనలో మునిగిపోయారు. నేను రుక్షిణిదేవినీ, సత్యభామనూ, జాంబవతి మొదలైన వారందరినీ మీరెవరైనా ఇలా చేయగలరా? అని అడిగాను, నా మాటలకు వారు “శ్రీకృష్ణుడు మా భర్త, పైగా స్వయంగా పరాత్మరుడు. మా పాద ధూళి వారి నుదుట పెట్టితే మేమంతా నరకానికి పోతాం” అని బదులు చెప్పారు.

“అన్న బలరాముడుగానీ, ఇంకెవరైనా గురుజనులు కానీ చేయగలరా అంటే వారికి నరకానికి పోతామన్న భయం. ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. ఇది ఒక పాపకర్మ అని అందరూ భయపడ్డారు”.

చివరకు ప్రభు ప్రేరణ చేత ప్రజభూమి చేరి శ్రీకృష్ణుని జబ్బును గురించి చెప్పాను. నే నా మాటలు చెప్పగానే అందరూ తమ పాదధూళిని ఇప్పుడానికి సన్నద్ధులు అయ్యారు. అందరూ తమ పాదధూళిని ఒకపొట్లుంలో కట్టి తీసుకొచ్చారు. నేను వారితో శ్రీకృష్ణుడు భగవంతుడు. మీ పాదధూళి ఇస్తే మీరంతా నరకానికి పోతారు అని చెప్పాను. అందరూ గట్టిగా

“మా శ్రీకృష్ణుని కొరకు మేము ఎల్లప్పుడూ నరకంలోనే ఉండాలన్నా ఉంటాము” అన్నారు. నేను నిరుత్తరుడినై ద్వారకా నగరానికెళ్ళి జరిగిన విషయమంతా వారికి చెప్పాను. అదంతా విని శ్రీకృష్ణుడు నవ్వి ఇలా అన్నాడు- “నారదా! భక్తి అంటే ఇదే. భక్తులు అంటే పీరే. నేను సదా పీరికి వశ్వదనై ఉంటాను”. ప్రభువు యొక్క ఈ మాటలకు అందరూ మౌనం వహించారు. ఎవరి ఆలోచనల్లో వారు ముగినిపోయారు.

అనువాదం - క. అరవిందమ్మ

★ ★ ★

చిలుక పలుకులు అంటే? - ఇలాగే ఉంటాయి.

పెంపుడు చిలకను ఎవరో పంజరంతో సహా ఒక సన్యాసి ఆశ్రమానికి చేర్చారు. సన్యాసి దానికి మోక్ష మార్గాన్ని చెప్పాడు. ఒక కొత్త వాక్యాన్ని గుర్తుండేలా చెప్పాడు - ‘పంజరాన్ని విడువు, పైకి ఎగురు’. చిలుక ఆ మాటలను వల్లైసెంది

ఒకరోజు పంజరం తెరిచి ఉంది. చిలుక పంజరం నుండి తల బయట పెట్టే వల్ల వేసిన వదాలను చెబుతోంది. -‘పంజరం విడువు - పైకి ఎగురు’. ఎవరైనా వస్తే మూలకు నక్కి కూర్చుంటుంది.

ఆశ్రమవాసులు కుతూహలంగా దానిని చూస్తున్నారు. తలుపు తెరిచే ఉంది. మరి అది ఎందుకు ఎగిరిపోవడం లేదు? మంత్రం గుర్తుంది. మరి ఎందుకు ఎగరదు? వచ్చిన వారిని చూసి, అంది పంజరం మూల ఎందుకు నక్కి ఉంటుంది? వింతగా నవ్వుకుంటున్నారు.

నవ్వుతున్న ఆశ్రమవాసులు కుతూహలాన్ని చూసి దానికి సమాధానంగా సన్యాసి ఇలా చెప్పాడు - ‘మనలో చాలా మంది ఇలా చిలుక వల్లైసెంట్లు వల్లైవేసే వారే ఉన్నారు. భక్తిద్వారాలు తెరుచుకున్న బంధనాల నుండి బయటపడే ప్రయత్నం చేయరు. పైగా - అలా ప్రయత్నించకపోవడమే ధార్మికత అనే భ్రమను వ్యాపింపజేస్తూ ఉంటారు.

ఆసక్తి - ఈర్పు - దృఢ సంకల్పం ఉంటే ఏ పని అయినా సాధించవచ్చు.

సుకుమార శరీరం - విచిత్రమైన విద్యుత్ కేంద్రం

మానవశరీరంలో అద్భుతమైన విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. యోగుల వల్ల ఇవి ప్రత్యక్షంగా మనకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. కానీ సామాన్య మానవుల్లో కూడ అకస్మాత్తుగా ఈ అలోకిక ప్రతిభగోచరిస్తూ ఉంటుంది. ఈ అసాధారణమైన ప్రతిభ శరీరంలో విద్యుత్ శక్తి రూపంలో కనిపిస్తుంది. సుకుమారమైన ఈ శరీరంలోనికి ఇంతటి ప్రచండమైన శక్తి ఎక్కడ నుండి వస్తున్నది? అదీకాకుండా ఇంకా ఆశ్చర్యకరమైన విషయమే మిటంటే ఈ శక్తి వల్ల శరీరంలోని కోమలమైన న్యారాన్న నాడులు, హర్షణస్తు మొదలైన వాటికి ఏవిధమైన హస్తి కలుగదు. అందువల్ల భాగవతంలో మానవ శరీరాన్ని బ్రహ్మండం యొక్క ప్రతీకగా అనగా మాక్రోకాస్నీ యొక్క మైక్రోకాస్నీగా చెప్పబడింది.

1890లో ప్రాణ్యలో లూయిస్ ప్రైంబర్గర్ అనే యువకుడు ఉదయాన్నే లేచి తనదుకాణం చేరుకున్నాడు. వెళ్గానే అక్కడి దృశ్యాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు. అతను రాగానే స్థివ్ అన్ చేయకుండానే కొన్ని మిషన్లు పనిచేయడం ప్రారంభించాయి. అతను మిషన్ దగ్గరకు వెళ్గానే టేబుల్ మీదున్న చిన్న చిన్న పైయిర్, స్ట్రూడ్ప్రెసర్ మొదలైన ఇనప వస్తువులు చేతులకు అతుక్కుపోతున్నాయి. కష్టపడి వాటిని తోలగించుకున్నాడు. పేపర్కు పిన్ చేద్దామని గుండు సూడులున్న డబ్బు తెరిచేసరికి గుండుసూడులన్నీ అతని ప్రేశ్చుకు అంటుకోయాయి. పిన్నల్ని వదిలించుకునే ప్రయత్నం చేశాడు. ఒకదానికాకటి అతుక్కుని ఒక మాలలాగ తయారయ్యాయి.

ఈ సంఘటనలోని వాస్తవాన్ని తెలుసుకోవడానికి మేరీలాండ్ కాలేజ్ అఫ్ ఫార్సీ, బాల్టిమోర్లోని వైజ్ఞానికులు వచ్చారు. శరీరంలోని విద్యుత్తే కారణమని తెలుసుకున్నారు. వారికి శరీరంలోని ఈ అద్భుత జీవ విద్యుత్ గురించి స్పష్టమైన జవాబు దొరకలేదు. సైన్సలో ఇటువంటి వాటిని సరిగ్గా వ్యాఖ్యానించలేదు. బహుశా సూక్ష్మ శరీరంలోని ఒక శక్తి స్థాలశరీరంలో నుండి బయటపడి ఈ రూపంలో ప్రవేశించి ఉండవచ్చు.

ఇలాంటిదే ఇంకొక సంఘటన 1846లో ప్రాణ్యలో జరిగింది. 14 సంవత్సరాల బాలిక ఎగ్రిక్కాణం తన ఫాక్టరీలో పనిచేస్తోంది. ఉన్నట్టుండి అక్కడ ఏదో గొడవ మొదలైంది. ఆమె రాగానే ఇనుప వస్తువులన్నీ క్రింద పడడం ప్రారంభించాయి. ఈ విధమైన ఆకర్షణ

ఇతర వస్తువులలో కూడ జరిగింది. ఆమె వంట గదిలోకి వెళ్గింది. అక్కడి సామాన్యమైన కడలడం ప్రారంభించాయి. కుర్చీ మీద కూర్చుందామనుకుంటే కుర్చీ జరిగిపోయింది. పరుపు మీద పడుకోవాలంటే అది విపరీతంగా కదిలిపోతోంది. ఈవిధంగా పదిరోజులు జరిగింది. ఈ పదిరోజులు ఆమె జీవితమంతా అస్తవ్యస్తమైపోయింది. ఈ పరిస్థితిని గురించి పారిస్ అకాడమీ అఫ్ సైన్స్ నుండి విశేషజ్ఞులు వచ్చి ఎంతో సూక్ష్మంగా అధ్యయనం చేశారు. కానీ ఏవిధమైన సమాధానం లభ్యం కాలేదు. పది, పదిహేమ రోజుల తర్వాత పరిస్థితి తనంతట తానే సర్రుకుంది.

1879లో లండన్లోని 19సంాల బాలిక కెరోమీన్ క్లియర్ నెర్వ్స్ సిస్టమ్లోని ఏదో వ్యాధితో బాధపడుతూ చికిత్స చేయించుకుంటుంది. ఒక రోజు ఆమె శరీరంలో ఆశ్చర్యకరమైన పరివర్తన కలిగింది. ధాతు వస్తువులు ఏవైనా సరే పిన్నలు, చెంచాలు, మేకులు, పాత్రలు అన్ని ఆమెకు అతుక్కుపోయాయి. అతి కష్టం మీద వాటిని విడిపించాల్సి పెచ్చింది. 1920లో స్ట్రోంగ్లో ఒక విచిత్రమైన పరిస్థితి ఎదురయింది. తెలీకుండా కొందరు విషపూరిత భోజనం చేశారు. ఈవిధమైన భోజనం చేసిన చాలా మందిలో బయోఎలిక్ట్రిస్టీ పెరిగింది. గుండుపిన్నలు మొదలైన వస్తువులన్నీ వారి శరీరాల ద్వారా ఆకర్షింపబడ్డాయి. వారు కంపాన్లోని సూదిని సూదంటురాయిలాగ గిరగిర త్రిప్పసాగారు.

1973లో ఇంకొక సంఘటన. లండన్లో సోఫియా అనే మహిళ టి.వి.సెట్ దగ్గరకొచ్చేసరికి టి.వి. కడలడం మొదలు పెట్టింది. టి.వి.లో పిక్చర్ రావడం ఆగిపోయింది. రేడియో దగ్గరకు వెళ్తే అక్కడా ఇదే పరిస్థితి. ఆమె టి.వి.కి రేడియోకు దూరంగా వెళ్గినప్పుడు పరికరాలు యధావిధిగా పని చేశాయి. ఈ ఘుటన వల్ల మానవునిలో జీవ విద్యుత్ ఉన్నదనీ, దానితోనే జీవితం నడుస్తున్నదనీ తెలుస్తోంది. ఐతే ఈ విద్యుత్ ప్రవాహం స్థాయిని మించినప్పుడు పైన చెప్పిన ఘుటనలు జరుగుతుండేవి.

జీవవిద్యుత్తు యోగబ్యాప్లో ప్రాణమని పిలువబడుతుంది. ఈ ప్రాణం యోగికసాధనల ద్వారా పెరుగుతూఉంటుంది. అందువల్లనే కొన్ని విశిష్టసాధనలు చేస్తున్నప్పుడు ఇతరులను స్పర్శించనివ్వరు. అపాత్రుడు, అయిగ్యాడు అయిన వ్యక్తి

మతాలు చూపించే మార్గాలు వేరైనా లక్ష్యం ఒక్కటే.

స్వర్చించినప్పుడు యోగులకు ఏవిధమైన హాని జరుగదు. స్వర్చించిన వ్యక్తి ప్రాణ ప్రవాహంలో ప్రమాదం ఉత్సన్ధుయౌతుంది. ఇటువంటి ఒక సంఘటన జరిగింది. స్వామి వివేకనందులవారి ధ్యానం చేసుకుంటున్నారు. అటువంటి సమయంలో వారి దేహమందు ప్రచండమైన ప్రాణ ప్రవాహం ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. ఒకరోజు వారు ధ్యాన సమయంలో ఉన్నప్పుడు జిజ్ఞాశుభేషణ స్వామి అబేధానందతో తనను స్వర్చిస్తూ ఉండుమని చెప్పారు. స్వామీ అబేధానంద అలాగే చేస్తున్నాడు. ఈ విషయం తెలుసుకున్న రామకృష్ణ పరమహంస చాలా వ్యక్తుల పడ్డారు. అబేధానంద ప్రాణిక ప్రకృతిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అది కూడ అనుకూలమైంది కాదు. అబేధానందులకు ప్రాణాంతకమయ్యింది. జీవ శక్తి యొక్క ప్రచండ ప్రవాహం యొక్క శక్తి అమోఫుమైనది.

ఎలక్ష్మిసిటీ అనగా జీవ శక్తి సంబంధమైన ఈ ఘుటన గురు, శిఘ్య సంబంధాలకు కూడ ఆధారమవుతుంది. గురువు తన శిఘ్యునిలోని ఈ జీవశక్తితో నిత్యసూతన ప్రయోగం చేస్తారు. రామకృష్ణ పరమహంస స్వామి వివేకానందుని ఛాతీ మీద కాలితో ఒక తన్న తస్మినప్పుడు వివేకానందునికి అంతటా పరబ్రహ్మదర్శనం కలిగింది. ఆయనకు బస్సు, కారు, గోడ, భోజనం, దుస్తులు మొదలైన అన్నింటిలోనూ ఆ బ్రహ్మ సాక్షాత్కారమే కలిగింది. ఇది ఘనమైన ప్రాణ ప్రవాహం యొక్క అద్వితీయ ఘుటన. ఇది అత్యంత దుర్భఖమైంది. ఇచ్చట రామకృష్ణ పరమహంస, స్వామి వివేకానంద ఇద్దరూ సమర్థులే. అందువల్లే ఈ ప్రక్రియ సంభవమైంది.

మానవుడు తన జీవశక్తిని విరివిగా ఉపయోగిస్తాడు. జపము, ధ్యానము, సాధన మొదలైన వాటిచేత శక్తిని పొందగలం. కాని వ్యక్తి కోరిక, క్రోధము ఇటువంటివి కలిగి ఉంటే ప్రాణమనే పూలమొక్క మాడిపోతుంది. కామవాసన, భోగేచ్చ మొదలైన వాటివల్ల ప్రాణం హాశీలాగా జ్యులిస్తుంది. ఈ ప్రాణాన్ని సంయమంతో పొందగలిగితే అద్భుతమైన ఆశ్చర్యజనకమైన పనులు జరుగుతాయి. [ప్రాణం కారణంగానే ఆకర్షణ కలుగుతుంది. ప్రాణవంతులైన వారు ఎన్నో ఆశ్చర్యకరమైన పనులు చేయగలరు. శ్రేష్ఠకార్యాలు చేయడానికి మనశరీరాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచుకోవాలి. గాయత్రీమంత్రం మొదలైన మంత్రజపంవల్ల ప్రాణమనే భజానాను నిత్యం ఆభివృద్ధి చేసుకోవాలి.

అనువాదం - కె. అరవిందమ్మ

★ ★ ★

ఆలించనలో మార్పు - ఫలితం

శాచణ పూర్ణిమ రాత్రి ప్రకాశిస్తున్న చంద్రుడిని చూసి వశిష్ట మహర్షి తన భార్య అరుంధతితో 'ప్రియా! ఈనాడు చంద్రుడు విశ్వామిత్రుడు తపస్స లాగా వెలిగిపోతున్నాడు' అన్నాడు. వశిష్టుడు విశ్వామిత్రుని ప్రశంసించడం మిని అరుంధతి బాధపడింది. మమత, జాలి అనేది లేకుండా తమ నూరుగురు పుత్రులను చంపినవాని ప్రశంసను వినలేక వ్యంగ్యంగా "మరి అలా అయితే మీరు ఆయనను బ్రహ్మాశ్రీ అని ఎందుకు పిలవరు? ఆయన రోషాన్ని ఎందుకు రెచ్చగొడుతున్నారు?" అని అడిగింది.

వశిష్టుడు గంభీరంగా మారిపోయాడు. "ప్రియా! సద్గుణాలను ముక్కుకంఠంతో ప్రశంసించడం మన కర్తవ్యం. అతనిలో ఉన్న దోషం ఒక్కటే. అదే అహంకారం. అహంకారంతో ఈర్షు, ద్వేషం, క్రోధం, ఉద్యిగ్నత ఉత్సన్మమవుతాయి. వాటివల్ల ప్రేరేపింపబడిన వ్యక్తి చెడ్డపసులు చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. స్వభామైన విశ్వామిత్రుని తపస్స అహంకార రజీతంగా ఉండి ఉంటే ఈనాడు అతడు ప్రపంచంలో మహాపురుషుడయి ఉండేవాడు."

విశ్వామిత్రుడు ఆ కుటీరం వెనుక దాగి ఉన్నాడు. ఆయన వశిష్టుని తనను బ్రహ్మాశ్రీ అని పిలవకపోతే ఆయనను చంపాలని అనుకుంటున్నాడు. తన దోషాలను గురించి కాక, గుణాల గురించే అతడు ఆలోచిస్తున్నాడు. అహంకారం అతనిలో బ్రహ్మాశ్రీ కావాలనే ఉద్యిగ్నతను పెంచింది.

అరుంధతి, వశిష్టుల సంవాదం విన్న తరువాత విశ్వామిత్రుడు గ్రహించాడు - ద్వేషంవల్ల కాక, న్యాయంవల్ల ప్రేరితుడై వశిష్టుడు తనను బ్రహ్మార్థగా ప్రకటించలేదని, దుర్భావనలతో ఆలోచించినంతవరకు వశిష్టుడు ఆయనకు నిందించేవాడుగా, శత్రువుగా కనపడ్డాడు. తాత్పోక దృష్టితో ఆలోచించినపుడు వాస్తవాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ఆయనకు ఎంతో సమయం పట్టలేదు. విశ్వామిత్రుని దృష్టిలో వశిష్టు న్యాయదృష్టిగల కర్తవ్యవిష్టాపరుడుగా, సజ్జనుడుగా, స్నేహితుడుగా మారాడు. ఆలోచించే పద్ధతి మారగానే, అంతా చక్కబడింది.

అత్యుపరీక్షలో అహంకారం తొలగింది. అహంకారం తొలగితే ద్వేషం, క్రోధం ఉండవు. అనుచిత వరాన్ని తిరస్కరించిన వశిష్టు విశ్వామిత్రునికి శత్రువుగాగాక మిత్రుడుగా కనిపించాడు. ఆయన ఎక్కువనేపు దాగి ఉండలేకపోయాడు. కుటీరం వెనుక నుండి బయటకు వచ్చి, వశిష్ట మహర్షి పాదాలమీద పడి, క్షమాపణ కోరాడు. వశిష్టుడు 'బ్రహ్మాశ్రీ' అని పిలిచి అతనిని తన హృదయానికి హత్తుకున్నాడు. అహంకారం తొలగిపోయిన తరువాత ఇక నిక్షప్తత ఎక్కడ ఉంటుంది? విశ్వామిత్రుడు ఆంతరంగికంగా మారిన తరువాత ఇక అన్నాడు. ద్వేషంతో, దర్శంతో అతను కోరుకున్నది లభించలేదు. హృదయపరివర్తన జరిగిన వెంటనే బాధలన్నీ తొలగిపోయాయి. వశిష్టుడు ద్వారా ప్రకటించబడి, విశ్వామిత్రుడు సర్వోత్తమాగా పిలువబడ్డాడు.

సుస్థిర జీవనానికి ఏర్పాటు చేసుకున్న కట్టుబాట్లే మతం.

ధారావాహిక : నా స్నేతిపథంలో గురుదేవులు-36

దివ్యజ్ఞానం-మనం నడచుకోవాల్సిన విధానం

దివ్యజ్ఞానం అంటే భగవంతుని అద్భుతశక్తిగా విశ్వసించడం ఒక్కటే కాదు. భగవంతుని ఆలోచనలను మన ఆలోచనలుగా భావించి నడచుకోవడమే. మన నడవడిక, సరైన పద్ధతిలో, మంచి మార్గంలోకి మలచుకోవాలి. మనం గుడికి వెళ్ళకషోయినా, భగవంతుని నమ్మి, ఆయన చూపిన మంచిదారిలో, మంచి ఆలోచనలతో నడచుకొంటే, మనం నిజమైన భక్తులమే అనవచ్చు. దివ్యజ్ఞానాన్ని ప్రతి ఇంటికి అందించడానికి వివిధ కార్యక్రమాలు చేపట్టబడ్డాయి.

1) ప్రతి ఇంటిలో దేవతా ప్రతిష్టః గాయత్రీ మాత పటాన్ని ప్రతిషింటిలోనూ దేవప్రతిష్ట పేరుతో హూజించటం.

2) మంత్రజపం, మంత్రలేఖనం: ఏ మతానికి చెందినవారైనా వారివారి పద్ధతులలో మంత్రజపం, మంత్రలేఖనం విధిగా చేసే ఏర్పాటు.

3) బలి వైశ్వ యజ్ఞం: ప్రతిరోజు అగ్నిదేవునికి అయిదు ఆహాతులు ఇష్టం. మనం తినే ఆహారాన్నే అగ్నికి ఆహాతి ఇష్టం.

4) జ్ఞానమందిరం స్థాపన: ఇంటింటా మత ధర్మాలకు సంబంధించిన పుస్తకాలు ఉంచి, ప్రతిరోజు వాటిని పరించేటట్లు ఏర్పాటు చేయడం.

5) శ్రీరామ్ మేఘాలా పుస్తకాలయం: ప్రతి కార్యకర్త తన సంచిలో మంచి మంచి ఆలోచనలను ప్రబోధించే పుస్తకాలను తీసికొని పోయి ప్రజలలో గురుదేవుల ఆలోచనలు ప్రచారం జేయటం.

6) జ్ఞానరథం: పసుపు పచ్చని రంగు బండిలో గురుదేవుల పుస్తకాలను విక్రయానికి ఏర్పాట్లు చేయటం.

7) సంస్కృత పరంపరలు: సాంప్రదాయకమైన సంస్కృతాలను ప్రోత్సహించడం-పుంసవనం, నామకరణం, జన్మదినాలు జరుపుకోవటం, వివాహాలు, షష్ఠిపూర్తి, వానప్రస్త స్వీకరణ మొదలగు సంస్కృతాలను ప్రోత్సహించడం.

8) యజ్ఞం, మత సంబంధమైన కార్యక్రమాలు: యజ్ఞం అంటే సమిష్టి ప్రార్థన. యజ్ఞం ద్వారా దివ్య వాతావరణాన్ని ఏర్పరచడం, పండుగలు జరిపించడం మొదలగు కార్యక్రమాల ద్వారా ఆదర్శములను ప్రచారం చేయడం.

9) తులసి స్థాపన: ప్రతి ఇంటిలో తులసి మొక్కను పెంచడం, హూజించటం ద్వారా, వాతావరణాన్ని శుద్ధి జేయడం, వ్యాధులను నివారించడంలో తులసి ప్రాధాన్యాన్ని తెలియజెప్పడం.

10) ఆహారం, నీరు, స్నానం: ప్రతివ్యక్తి భోజనానికి ముందు మూడు సార్లు గాయత్రీ మంత్రం చదివించే ఏర్పాట్లు చేయడం. నీరు త్రాగేటప్పుడు పవిత్ర గంగాజలం త్రాగుతున్నామని భావించడం. స్నానం జేసేటప్పుడు ప్రవిత్రమైన గంగానదిలో స్నానం చేస్తున్నామని భావించడం. దాంతో స్తూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలు శుద్ధిగాబడుతున్నవని భావించడం.

ఆరోగ్య ఉద్యమం

1) సరైన ఆహారం తీసికోనందునా, సరైన అలవాట్లు లేనందునా, వ్యాధులు రావడానికి అవకాశం ఏర్పడుతుంది. ఆరోగ్యానికి మంచి అలవాట్లు, మంచి ఆహారం ఉండాలని ప్రచారం జేయాలి. సూర్య నమస్కారాలు, యోగాసనాలు, ప్రాణాయామం కార్యక్రమాలు ప్రచారం చేయాలి. మొలకెత్తిన విత్తనాలు, కాయగూరలను వాటి తోలు తీయకుండా వండడం ప్రతికాలంలోనూ వచ్చే ఆయా పండ్లు తినడం, పచ్చి కూరలు తినడం మొయియి. ప్రచారం చేయాలి. బిగువైన వస్త్రాలు ధరించడం వల్ల, సౌందర్య సాధనాల వల్ల, ఆభరణాలు ధరించడం వల్ల కూడా ఆరోగ్యానికి హాని జిరిగే ప్రమాదం ఉంది. ఆయుర్వేద ఔషధాలు రోగాలను బాగా నివారిస్తాయి. “అయుర్వేద ఔషధాల ద్వారా ఆరోగ్య పరిరక్షణ” అనే పుస్తకం చదివితే, చాలా మేలుగల్లుతుంది. ఈ ఔషధాలు శాంతికుంజలోనూ, గాయత్రీ సంస్కలలోనూ దొరుకుతాయి.

2) పుస్తకమాల: ఆరోగ్య పరిరక్షణకు, మంచి పుస్తకాలు తయారు చేయబడ్డాయి. ప్రతి జబ్బుకూ చికిత్స దొరుకుతుంది.

జతరులకు ఆదర్శంగా ప్రవర్తించేవాడే మనిషి.

ఈ పుస్తకాలు ‘యుగనిర్మాణ యోజన’ పేరున మధురలో తయారైనాయి. జ్ఞాన మందిరాల ద్వారా, కార్యకర్తలు ఈ పుస్తకాలను ప్రచారం చేయాలి.

3) మనస్సుకు ఆరోగ్యం: దేహంలో మనస్సు ప్రధాన భాగం. ప్రతిరోజు మంచి పుస్తకాలు చదవడం, సత్యంగం ద్వారా మనస్సును శుద్ధి చేయవచ్చు. శరీరాన్ని ప్రతిరోజు శుభ్రపరుస్తున్నట్టే, మనస్సునూ శుభ్రం చేయాలి. మంచి ఆలోచనలతోనూ, కామ, క్రోధ, లోభ, మద, మాతృర్యాలను నిరోధించడంతోనూ మంచి గ్రంథాలు పరించడం ద్వారానూ, ధ్యానంతోనూ ఇది సాధ్యం. మనస్సు సరిగా లేకపోతే రకరకాల వ్యాధులు వస్తాయి. మొదట మనస్సులో ప్రారంభమైన జబ్బు శరీరానికి ప్రాకుతుంది. ఇది నిజం. అందుకే ముందు మనస్సును శుభ్రపరచాలి.

4) ఆత్మిక ఆరోగ్యం: పూజలతో, ఆత్మని సక్రమంగా ఉంచుకోవచ్చు. భగవంతుని స్వరూపమైన ఆత్మ ఎప్పుడూ శుభ్రంగా ఉంటుంది. వాతావరణంలోని మాలిన్యాలు ఆత్మను కప్పివేస్తాయి. అందుకే పూజ, ధ్యానం ద్వారా ఆత్మను శుద్ధిచేసుకోవాలి.

నాలీజాగరణ ఉద్ఘామం

స్త్రీ దేవతా స్వరూపిణి. మామూలుగా అందరిలోనూ లోపాలు ఉంటాయి. ఏ తప్పు చేయనివాడు భగవంతుడు మాత్రమే. ప్రతి స్త్రీ జీవితంలో కుమార్తెగాను, సోదరిగాను, భార్యగాను, తల్లిగాను పొత్రపోషిస్తూ ఉంటుంది. మగవాడు తన సామర్థ్యంతో అనేక రంగాలలో ముందు ఉండవచ్చు. కాని ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఆత్మను స్త్రీ వెనకే నిలబడవలసి ఉంటుంది. స్త్రీ స్వభావ సిద్ధంగా సున్నిత మనస్సురాలు. గృహనిర్వహణా, కాస్పులూ మొదలైన బాధ్యతల వల్ల ఆమె బలపీసురాలుగా కన్పించవచ్చు. కాని ఆమెలో భగవంతుడు మెచ్చే ఆధ్యాత్మిక శక్తి అనంతంగా ఉంటుంది. రాబోయే కాలంలో ఆధ్యాత్మిక చింతన పెరుగుతుంది. పరిపాలనా వ్యవస్థ, మతం, ఆర్థిక లావాదీలు సమాజంలో అన్నింటా సంస్కరణలు, దానికి అనుకూలంగా మార్పి చేయబడతాయి. ఈ పరిస్థితులలో ప్రతి స్త్రీ ఒక ప్రత్యేక విధి నిర్వహణ చేయవలసి ఉంటుంది. మనకు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కావాలంటే నారీ జాగరణ

కార్యక్రమాలు అనివార్యం.

1) యుగనిర్మాణ మహిళా మండలులను ఏర్పరచడం తప్పనిసరి అవుతుంది.

2) యుగనిర్మాణ యోజన, యుగశక్తి గాయత్రి, అఖండజ్యోతి, యుగ సాహిత్యం ప్రీలను అకథిస్తాయి. వారికి ఎప్పటికప్పుడు ఈ సాహిత్యం అందుబాటులో ఉంటే, వారికి ఉత్సాహం కల్గుతుంది. కొద్ది సమయంలోనే వారు మహిళా మండలుల అభివృద్ధి కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటారు. కాబట్టి పట్టణాలలోని చదువుకున్న యువతుల పేర్లు సమీకరించి సాయంత్రం వేళల్లో వారిని కలసి సంస్కరించాలను వివరించాలి. వారికి యుగ సాహిత్యాన్ని అందజేసి, వారు చదివిన తర్వాత ఆ సాహిత్యాన్ని తిరిగి తీసుకోవచ్చు. దీనిపట్ల వారికి డబ్బు ఖర్చు ఉందదు. సాహిత్య ప్రచారం జరుగుతుంది. క్రొత్త వాతావరణం ఏర్పడుతుంది.

3) ప్రతి వారమూ సత్యంగం జరిగే ఏర్పాటు చేయాలి. ఆ సమయంలో భగవంతుని గూర్చి గ్రంథాలు చదవడం, చర్చ, చేయవచ్చు.

4) మూడు నమ్మకాలు, చెడు అలవాట్లు దేశ సమాజాన్ని క్రుంగదీస్తున్నాయి. వీటిపట్ల ప్రీలు చాలా ఇబ్బందుల పాలవుతున్నారు. కాబట్టి ఆ చెడు అలవాట్లకు వ్యతిరేకంగా ఉద్ఘామించాలి. ప్రీల ఉన్నతికి తీసికోవలసిన విధానాలు, మన చదువులో భాగం కావాలి. ప్రస్తుత విధ్యావిధానంలో స్త్రీకి నిజ జీవితంలో కావలసిన విద్య అందటం లేదు. స్త్రీలు కూడా ఆధ్యాత్మిక కర్కూకాండలు - పుంసవనం, పుట్టు వెంట్లుకలు, అన్నప్రాశన, మొఱానవి నేర్చుకొని, వాటిని అమలుచేయాలి. వీటిపట్ల ఆయా కుటుంబాల్లో క్రొత్తకొత్త ఆలోచనలు ప్రారంభం అవుతాయి. క్రొత్త ఒరవడి ప్రారంభం అవుతుంది.

5) పుట్టినరోజు, వివాహ వార్షికోత్సవ సమయంలో ప్రీలు వెళ్ళి వారిని అభినందిస్తే వారు ఆయా వ్యక్తులకు దగ్గరవుతారు.

6) ప్రీల అభివృద్ధికి అటంకాలు కల్గించడం, ఫోపో పద్ధతి మొదలగు వాటి నిర్మాలనకు కృషి జరగాలి.

7) ప్రీలకు గృహ నిర్వహణలో కొంత వెసులుబాటు కల్గిసే, వారు సాంఘిక కార్యకలాపాలలో చురుగ్గా పాల్గొనడానికి

పేదలకు, బలపీసులకు మార్గదర్శనం చేయడం యువతరం కర్తవ్యం.

పీలవతుంది.

8) స్త్రీల అభ్యర్థయాన్ని కోరేవారు, స్త్రీల బంధనాలను తొలగించాలని కోరేవారు, దేశజనాభాలో సగంమంది ఉన్న స్త్రీల మనస్సులో జాగ్రత్తి కలగాలని కోరేవారు. ముందుగా తమ తమ గృహాల్లోనే మొదలుపెట్టాలి. తమ గృహ వాతావరణంలో మార్పు తీసుకొనిరావాలి. స్త్రీలను పై కార్యక్రమాలు చేపట్టే విధంగా ఉత్సాహపరచాలి.

9) స్త్రీలలో విద్యా వ్యాప్తి జరగాలంటే సాయం సమయాల్లో గాని, రాత్రివేళల్లో గాని చదువుకున్న స్త్రీలు చదువురాని స్త్రీలకు చదువుచెప్పాలి.

సత్త్వవ్యత్తి సంవర్ధన, దుష్టవ్యత్తి నిర్వాలన ఉండ్చమం

ప్రతి మనిషిలోనూ దేవ, అనుర ప్రవృత్తులు రెండూ ఉంటాయి. మంచీ, చెడూ రెండూ ప్రక్కప్రక్కనే ఉంటాయి. పరిస్థితులను బట్టి ఈ ప్రవృత్తులు అభివృద్ధి చెందుతూ ఉంటాయి. మంచి వాతావరణంలో దేవప్రవృత్తి అభివృద్ధి అవుతుంది. అదే చెడు వాతావరణంలో అనుర ప్రవృత్తి పెరిగిపోతుంది.

1) మేధావులూ, సంఘ సేవకులూ మంచి వాతావరణాన్ని తయారు చేయడానికి, మానవుని ఉన్నతికి తమ వంతు కృషి చేయాలి. మానవులను గౌరవప్రదమైన వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దాలి.

2) మంచిని గౌరవించడానికి చెడును నిర్వాలించడానికి ప్రయత్నాలు చేయాలి.

3) మంచి నడవడిక గల్లిన పిల్లలను ఉత్సాహపరచాలి. ప్రేమపూర్వక పురస్కారాలు అందించాలి. చెడు నడత కల్గిన వారిని నరి అఱున మార్గంలో పెట్టాలి. అటువంటి వారికి అవసరమైనంత దండన, సహాయ నిరాకరణ సందర్భాన్ని బట్టి చేయాలి. తాము చెడుచేస్తే ఇంటిలోని వారి ఆగ్రహానికి గురి అవుతామనే విషయాన్ని వారు గుర్తించేలాగా చేయగల్లాలి.

4) ఆదర్శంగా జీవించేవారిని కూడా మనం ప్రతిరోజూ కలుస్తా ఉండాలి. కాని వారికి గుర్తింపు లేకపోవచ్చు. అది వారి బీదరికం మూలంగా కావచ్చు. ఇటువంటి వ్యక్తులు తారసపడితే, వారిని ప్రోత్సహించాలి. ఇటువంటివారు మరణించిన దినాన, వారి ఛాయాచిత్రాలకు నివాళులు అర్పించాలి. వారి గుర్తుగా

మొక్కలను నాటాలి. వారి జీవిత కథలను ప్రజలందరికి తెలియజేయాలి. దానివల్ల ప్రజలలో నుండి కొందరైనా వారిలాగా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

5) మన జీవితాల్లో జరిగిన పొరపాట్లకు, చెడునడతకూ వశాత్మావపడాలి. మనను మనం శుధిపరచుకోదానికి మహామంత్రం “ప్రతి ఉదయం క్రొత్త జన్మ, ప్రతిరాత్రి ఒక మరణం”. ప్రతి రోజూ మన పనులను జాగ్రత్తగా మలచుకోవాలి. ప్రతిరాత్రి నిదించడానికి ముందు ఆ రోజు చేసిన చెడ్డపనులు గూర్చి పశ్చాత్మాపడాలి. మనని మనం శిక్షించుకోవాలి. లెంపలు వేసికొని, గుంజిణ్ణు తీసి, మనం తినే ఆహారం తగ్గించిగాని, కొంచెం సమయం నిలబడికాని శిక్షించుకోవాలి. ఈ రకంగా చేస్తూ ఉంటే కొంతకాలానికి తప్పులు చేయడం మానేస్తాం. ప్రతిరోజూ లేవగానే మన జీవిత కాలం ఈ రోజు మాత్రమే అనుకొని, ఆ రోజు పనులను నిర్ణయించుకోవాలి. ఇలా కొంత కాలం గడిస్తే మన జీవన విధానంలో తప్పకుండా మంచి మార్పు వస్తుంది.

6) గృహ జీవితాన్ని మంచిగా మలచుకోదానికి ప్రయత్నం జరగాలి. భార్యా బిడ్డలపై తగిన ప్రేమ, ఆదరణ చూపాలి. గృహంలో ఉండే పెద్దలపైనా, బాలబాలికలపైనా తగిన త్రధ్ం చూపాలి. వారి అవసరాలు తీర్చాలి. అదే సమయంలో, గృహంలోని ఏ సభ్యుడూ చెడుమార్గాన పయనించకుండా గమనిస్తా ఉండాలి. ఈ విధానం తగినంత సున్నితంగా, ఆదరణపూర్వకంగా జరగాలి.

7) ఇంటిలోని వ్యధుల యెడల గౌరవంగా ప్రవర్తించాలి. వారి అభిప్రాయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. వారి అవసరాలను తగినంత ఆదరణతో తీర్చాలి. వారి శేష జీవితం నుఖపు దంగా జరిగేలా చూడాలి. మనం కూడా వ్యధులమువుతామనే విషయాన్ని మరువరాదు.

8) మగ, ఆడా అనే తేడా ఉండరాదు. వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహించాలి.

9) చెడు అలవాట్లు, చెడు ప్రవర్తనలు, చెడు ఆలోచనలపై సహాయినిరాకరణ అనే యుద్ధం ప్రకటించాలి.

★ ★ ★

ప్రపంచ శాంతిని కోరుకునేవాడే ప్రజ్ఞావంతుడు.

తత్వ చింతన

ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృదేశే అర్జున తిష్ఠతి

శరీరంలో అన్నింటికంటే ముఖ్యమైంది గుండె. రక్త ప్రసారానికి, ప్రాణ సంచారానికి ఇది కేంద్రం. వేదాంత వేత్తల దృష్టిలో ఈ కేంద్రం భావాలకు నిలయంగాను, అంతఃకరణగాను, కారణ శరీరంగాను ఇంకా అనేక రకాల పేర్లతో చెప్పబడింది. భావన, శ్రద్ధ, ప్రేరణ, సాహసం, ఆత్మియత, ఆదర్శం వంటి తత్త్వాలు దీని నుండి పుట్టుకొస్తాయి. మానవుడు తాను మహామానవుడుగా వికసించాలన్న ఆలోచన ఇక్కడి నుండి మొదలైంది. దీనికి విరుద్ధంగా అవినీతి, అవాంఘనీయత, అధికారపాంచ మొదలైనవి ప్రారంభం అయితే ఆ మనిషి రాజులుని వలె ప్రవర్తించే స్థాయికి దిగజారిపోతాడు. భావాలు సానుభూతి తరంగాలు అంతరంగం నుండి వికసిస్తాయి. చిన్న విత్తనం నుండి పుట్టిన మర్మిచెట్టు వలె భగవంతుడు తనను ఆశ్రయించిన ప్రతి జీవినీ తనలో లీనం చేసుకుంటాడు.

యోగశాస్త్రంలోని హృదయస్థానాన్ని అనాహత చక్రం అన్నారు. క్రింది నుండి పైకి వెళితే మూలాధారచక్రం, స్వాధిష్టాన చక్రం, మణిపురాక చక్రాల తర్వాత ఈ అనాహత చక్రం ఉంటుంది. తపస్సు, స్వాధ్యాయాల ద్వారా ఈ చక్రాలు పైకి ఎత్తబడతాయి. దానివలన ప్రాణశక్తికి ఉన్నత గతి లభిస్తుంది. అప్పుడే సాధకుడు పశువ్యతిని వీడి, పరమేశ్వరుని చేరుకోవాలని ఆలోచిస్తాడు. అతోన్నతి మార్గంలోనే వయనించాలని ప్రయత్నిస్తాడు. కాని ఆ మార్గం అంత సులువైనది కాదు. గుణము, కర్మ, స్వభావాలను సంస్కరించడానికి, మనస్సులోని మాలిన్యాన్ని కడిగి వేసుకోవడానికి మెట్లు కనిపిస్తాయి. వాటిని ఎక్కుతూ పోతే హృదయంలోని చిక్కుముడులు విడిచిపోతాయి. అప్పుడే మానవుడు దేవత అవగలుగుతాడు. అతనినే దేవమానవుడు, మహామానవుడు అంటారు. బుధత్వాన్ని సాధించాలన్నా, నారాయణ తత్త్వాన్ని చేరుకోవాలన్నా అసలైన రాజమార్గం ఇదే. అంతరంగంలో అంతులేని కోరికలు, వాటిని తీర్చుకునే నిమిత్తం చెడు ఆలోచనలు, నన్ను మించినవారు లేరు అన్న అహంభావం ఉన్నంతవరకు మానవుడు నీవస్తితి నుండి పైకి లేవలేదు. పరమార్గం గురించి ఆలోచించలేదు. ఈశ్వరునిపై ప్రేమ,

ఉన్నతమైన ఆదర్శాలు మనస్సులో మెదిలినప్పుడు తప్పనిసరిగా పరివర్తన జరుగుతుంది. అప్పుడే ఆతని హృదయంలోని చిక్కుముడులు విడిచిపోతాయి. హృదయగత మార్గం తెరుచుకుంటుంది.

‘అష్టావక్రగీతం’ లోని అష్టాదశప్రకరణంలో 88వ శ్లోకం ఈ విషయాన్నే తెలియజేస్తుంది. “హృదయ గ్రంథి విడిపోయి, అహంభావం పరమాత్మ భావంలో లీనమైపోయిననాడు మానవుడు రజస్తమో గుణాల నుండి ముక్కుడు అవుతాడు. ఆత్మలోనే ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు”. అని అష్టావక్రుడు జనక మహారాజుకు బోధిస్తాడు. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు తాను భక్తుల హృదయస్యేత్తంలో నివసిస్తానని అర్థసునితో చెపుతాడు. (18-61)

ప్రశ్నాత దార్శనికుడు, జ్యోతిర్విదుడు అయిన ‘యజ్ఞపా’ జీవాత్మ యొక్క కేంద్రం అయిన హృదయాన్ని సృష్టికేంద్రంతో పోల్చి చెప్పాడు. దానిలో సారమండలానికి చెందిన సమస్త గ్రహాలు తమ సూర్యాని చుట్టూనూ, విశ్వ బ్రహ్మండము యొక్క మహా సూర్యాని చుట్టూనూ తిరుగుతూ ఉంటాయని తెలిపారు. దాని ఫలితంగా సంకల్పాలకు స్థానం అయిన హృదయంలోనే విశ్వబ్రహ్మాండానికి సంఘటనలు, మనకు తెలియని ప్రకృతి రహస్యాలు, భూత భవిష్యత్తులకు చెందిన జ్ఞానం ఏర్పడుతుంది. దీనిని బట్టి సమస్త సృష్టి కూడ సూక్ష్మరూపంలో హృదయంలోనే నిండి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. కనుక జీవాత్మకు, పరమాత్మకు సమానత్వాన్ని చెప్పడం జరిగింది. రెండింటి సమానతకు, కలయికకు స్థానం హృదయమే. మొత్తం ప్రపంచానికి కేంద్ర స్థానం హృదయం. అందువల్లనే అన్ని మతాలవారు, అన్ని ధర్మాలు కూడ హృదయ పవిత్రతకు ప్రథమ స్థానాన్ని ఇవ్వడం జరిగింది. హృదయ గుహలో ప్రవేశించిన వ్యక్తి ఉన్నతుడై ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఉన్నత స్థితికి చేరుకోగలుగుతాడు.

అనువాదం - కె.బి.సోమయాజులు

★ ★ ★

శత్రువు క్షేమాన్ని కోరి పని చేయాల్సిన సమయం కూడ వస్తుంది.

ధారావాహిక: దివ్యజీవన దర్శనం-65

భవిత కోసం ప్రతీక్-2

గడ్డ రీసోలు

1945 వేం నెలలో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం సమాప్తమయింది. ఆ తర్వాత సుమారు ఏడాదిపాటు దేశంలో అనేక తుఫానులు చెలరేగాయి. బ్రిటిష్ లో లేబర్ పార్టీ ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఆ ప్రభుత్వం భారతదేశపు పరిస్థితిని గుర్తించింది. భారతదేశం నుండి తన పాలనను తొలగించాలని నిర్ణయించుకున్నది. ముస్లిం లీగ్ నాయకుడు మహమ్మదాలీ జెన్నా మొండిపట్టుదల వల్ల సిమ్మా సంభాషణ విఫలమయింది. ఎగ్జిక్యూటిభ్ కోన్సిల్లో ముస్లింలీగ్ సభ్యుల సంఖ్య సగం కన్న హెచ్చుగా ఉండాలని ఆయన పట్టపట్టారు.

గత రెండు మూడు సంవత్సరాలలో దేశ రాజకీయాలు మలుపు తిరిగాయి. ఫలితంగా దేశ విభజన దాదాపు భాయం అయింది. సిమ్మా సంభాషణల వైఫల్యం దేశ విభజనను మరింతగా ఖరారు చేసింది. మతపరమైన ఉద్రిక్తత తీవ్రతరం అవుతూ వచ్చింది. ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత ఏర్పడిన పరిస్థితులు, బ్రిటిష్ వారి రాజకీయ ఎత్తుగడలు, అధికారాన్ని పంచుకోవడంలో పోటీ, మొదలైన పరిణామాలన్నీ ప్రజలలో తీవ్రమైన క్రోధాన్ని, అసంతృప్తినీ కలిగించాయి. చిన్న చిన్న కారణాలే హింసాకాండకు దారితీసేటంతగా పరిస్థితి విషమించింది. చిన్న సాకు దొరికితే చాలు జనం వీధుల్లోకి వస్తున్నారు. హింసకు దిగుతున్నారు. 1946 తొలి నెలలలో ఆజాద్ హింద్ ఫోజ్కు చెందిన ఒక ముస్లిం ఆఫీసరు కోర్ట్ మార్గ్ చేయబడ్డాడు. సైనిక న్యాయస్థానం అతడికి శిక్ష విధించింది. ఈ శిక్షను నిరసిస్తూ కలకత్తాలోని ముస్లింలు ఊరేగింపు జరిపారు. కొద్ది దూరం సాగిన తర్వాత, ఆ ఊరేగింపు హింసాత్మకంగా మారింది. పెక్కు దుకాణాలు లూటీ చేయబడ్డాయి. త్రామ్లు తగులబెట్టబడ్డాయి. హింసకు దిగిన గుంపు కొందరి ప్రాణాలు తీసింది.

రక్షణ వ్యవస్థలో సహా నిరాకరణ జరిగిన సంఘటనలు అనేకం వెలికిపచ్చాయి. పోలీసు శాఖలో కూడ అనంత్రప్రిపెరుగసాగింది. బొంబాయిలో నోకాదళ సిబ్బంది సమ్మే చేశారు. ఈ విషయ పరిణామాలకు ప్రపంచ యుద్ధం కారణమని గాంధీజీ చెప్పారు. యుద్ధం తర్వాత సమాజంలో కొంతకాలంపాటు నైతికత

దెబ్బతినే అవకాశం, విశ్వంభులత్వం విలయ తాండ్రపం చేసే అవకాశం పూర్తిగా ఉంటాయి. అంతేకాదు హిందువులకూ, ముస్లింలకూ మధ్యగల దూరాన్ని పెంచడానికి రకరకాల కుట్టలు జరుగుతూ వచ్చాయి. 1946 మార్చి నెలలో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వపు మంత్రుల బృందం (కేబినెట్ మిషన్) భారతదేశానికి వచ్చింది. ముగ్గురు కేబినెట్ మంత్రులతో కూడిన ఆ బృందం సుమారు నాలుగు నెలలపాటు సుమారు 500 మంది నాయకులతో సంభాషణలు జరిపింది.

భారత్కు స్వరాజ్యం ఇప్పడానికి, దానితోపాటు ప్రభుత్వ స్వరూపాన్ని నిర్ణయించడానికి పూర్వరంగాన్ని నిర్మాణం చేయడం ఈ సంభాషణల వెనుక ఉన్న లక్ష్యం. 1946 మే నెలలో కేబినెట్ మిషన్ ఒక పథకాన్ని ప్రతిపాదించింది. దాని ప్రకారం భారత్కో యూనియన్ ప్రభుత్వం ఏర్పడాలి; స్వదేశ సంస్థానాల, రాష్ట్రాల ప్రతినిధులతో ఏర్పడే యూనియన్ ప్రభుత్వానికి విదేశీ వ్యవహరాలు, రక్షణ, ఆంతరిక వ్యవస్థ, రవాణా అనే బాధ్యతలు ఉండాలి; ఇతర విషయాలన్నీంటినీ రాష్ట్రాల శాసన సభలు చూచుకోవాలి.

కేబినెట్ మిషన్ రూపొందించిన పథకాన్ని ఆన్ని పోలీలూ, సంస్థానాలూ ఆమోదించాయి. ముస్లిం లీగ్ ఆలోచన మాత్రం వేరుగా ఉంది. అది దేశ విభజనను కోరుతూ వచ్చింది. ఆ పోలీ మే నెలలో కేబినెట్ మిషన్ పథకాన్ని ఆమోదించింది. అయితే పదివారాల తర్వాత అది తన ఆమోదాన్ని ఉపసంహరించుకున్నది. పాకిస్తాన్ కోసం ప్రత్యక్ష చర్య జరుపుతానని ఆ పోలీ ప్రకటించింది. ఈ ప్రకటనతో దేశంలో విద్యేషుం, ఉద్రిక్తత, హింసల విస్మేటనం జరిగింది. నవాజంలో ఆవేశకావేశాల దావానలం విజ్ఞంభించింది.

అట్టుడికి పోతున్న ఈ వాతావరణంలో కర్తవ్యాన్ని నిర్ణయించడానికి శ్రీరామ్ మధురలో ఒక సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. విద్యాంసులనూ, పండితులనూ, సామాజిక కార్యకర్తలనూ ఆ సమావేశానికి ఆప్సోనించారు. వారి గృహాలకు వెళ్లి స్వయంగా వారిని ఆప్సోనించారు. ప్రత్యక్ష చర్య ప్రకటన జరిగిన 12 రోజుల తర్వాత ఫుయామండీలోని శ్రీరామ్ నివాసంలో ఏడుగురు మత

శత్రువులు మిత్రులుగా మారేవరకు ప్రేమించడం నేర్చుకో.

నాయకులు సమావేశం అయినారు. వారిలో ముగ్గురు హిందువులు, ఇద్దరు ముస్లింలు, ఒకరు క్రైస్తవుడు, ఒకరు సిక్కు హిందువులలో ఒకరు ఆర్యసమాజుకు చెందిన వ్యక్తి.

ఛత్ర బజార్లోని మసీదు ఇమామ్ అయిన సలీమ్ మహమ్మద్ సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించవలసిందిగా కోరబడ్డారు. ఆయన హోలానా ఫారూక్ వైపు చూచారు. అధ్యక్షత వహించవలసిందిగా ఒకరిని మరొకరు కోరుతూ వచ్చారు. చివరకు ఆర్యసమాజుకు చెందిన ద్వారక్ బాబుపై అందరి దృష్టి లగ్గుమయింది. సమావేశంలో దిగువ నిర్ణయాలు తీసుకోబడ్డాయి.

రాజకీయవాదులు రెచ్చగొట్టే ప్రసంగాలు చేసినప్పటికీ, శాంతియుత వాతావరణాన్ని నిలిపి ఉంచవలసిందిగా మనం మన మతానికి చెందిన ప్రజలకు నచ్చజెప్పాలి. పూజ, ప్రార్థన, సమాజుల తర్వాత తమ తమ మత గ్రంథాలలోని భాగాలను చదివి వినిపించాలి. శాంతి, ప్రేమ, సోదరత్వాలను బోధించే భాగాలను ఎంపిక చేయాలి. తమ ఇంటిలో, ఆఫీసులో, దుకాణంలో ఇతర మతస్థులు కనీసం ఒకరిని నియమించాలి. ఉదాహరణకు హిందూ మత నాయకులు ముస్లింలకూ, ముస్లిం నాయకులు హిందువులకూ తమ వద్ద ఉపాధి కల్పించాలి.

‘అబ్బుల్ మీ వద్ద మొదటి సుంచీ పనిచేస్తున్నాడు కదా. కనుక మీరు మరొకరిని పనిలోకి తీసుకునే అవసరంలేదు’ అని ద్వారక్ బాబు శ్రీరాముతో అన్నారు. శ్రీరామ్ ఇలా వెల్లడించారు. ‘ఇతర మతాల పరిచయాన్ని, సందేశాలను మా పత్రికలో ప్రచురించాలని మేము నిర్ణయించుకున్నాము.

మత సామరస్యాన్ని ప్రఖోధించే సాహిత్యాన్ని ప్రచురించాలనే తమ నిర్ణయాన్ని కూడా శ్రీరామ్ తెలిపారు. అందుకోసం సమావేశంలో పాల్గొన్న విద్యాంసుల సహకారాన్ని కోరారు. సమావేశంలో మరో ముఖ్య నిర్ణయం తీసుకున్నారు. మత ఘర్రణలు జరగకుండా ఉంటే మరీ మంచిది. ఒకవేళ జిరిగితే సమావేశంలో పాల్గొన్న ప్రతిభక్తరూ ఎలాంటి భేదభావం లేకుండా ఘర్రణలో చిక్కుకున్నపారిని కాపోడాలి. చిక్కుకున్న వ్యక్తి పర మతానికి చెందినవాడంఱితే అతడిని రక్షించడానికై ఘర్రణకారులతో తలపడాలి. అందువల్ల ఘర్రణకు గురయిన ప్రజల మనోబలం ఇనుమడిస్తుంది.

పరిస్థితినిబట్టి, అవసరాన్నిబట్టి వివిధ మతాల వారి మధ్య పకమత్యాన్ని పెంచడానికి కృషిచేయాలని కూడా సమావేశంలో నిర్ణయించారు. ఒకరి ఉత్సవాలలో మరొకరు పాల్గొనడం, ఒకరు

మరొకరి మత సంస్కలకు సేవ చేయడం, మరమ్మత్తులు చేయడం, ఒకరి ఇంటిలో జరిగే కార్యక్రమాలలో మరొకరు పాల్గొనడం ఇవి ఆ కృషిలో అంతర్భూగాలు కావాలి. సాధారణంగా ప్రజలు ఒకరి కష్ట సుఖాలలో మరొకరు పాలుపంచుకుంటూనే ఉంటారు. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా రాజకీయ పార్టీలు పంచిన విషం కారణంగా ఈ భాగస్వామ్యం కొంత తగ్గింది. ఈ దూరాన్ని తగ్గించాలని సమావేశంలో పాల్గొన్న మత నాయకులు నిర్ణయించారు.

★ ★ ★

ధైయం ఒక్కటే - ఆవగాహనలోనే లోపం ఉంది.

ఒక విద్యాలయానికి చెందిన ముగ్గురు విద్యార్థులకు వారి ఉత్సవపై శీల, సత్కారప్రశ్నలకు సన్మానం జరిగింది. ముగ్గురినీ సమానంగా పంచుకోమని ఒకే నాటం ఇష్టచం జరిగింది.

వారిలో ఒకడు భారతీయుడు, రెండవవాడు పార్టీ, మూడవవాడు ఆంగ్లీయుడు. వారికి ఒకరి భాష ఒకరికి అర్థం కాదు. అందువలన ఆ నాటాన్ని పంచుకోవడం సమస్యగా మారింది. ఆంగ్లీయ బాలుడు తన భాషలో ‘నాకు నా భాగంగా వాటర్ మెలన్ కావాలి’ అని అడిగాడు. పార్టీ వాడు తన భాషలో ‘నాకు హిందువానా కావాలి’ అని, భారతీయ బాలుడు నాకు తర్వాజా కావాలని అడిగారు. సమస్య పెద్దదయింది. వివాదం పరిష్కారం కాలేదు.

చివరికి ముగ్గురూ కలిసి మూడు భాషలూ బాగా తెలిసిన వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్ళారు. ముగ్గురూ తమ భాషలలో తమ కోరికను చెప్పారు. ఆ వ్యక్తి ఆ నాటాన్ని తన చేతిలోకి తీసుకొని బజారు నుండి ఒక పెద్ద తర్వాజా పండు తెప్పించి మూడు సమాన భాగాలుగా చేశాడు. ముందుగా ఆంగ్ల విద్యార్థిని పిలిచి ఒక ముక్క ఇస్తూ ఇదిగో నీ వాటర్ మీలన్ అని చెప్పాడు. ఇదేవిధంగా మిగతా ఇద్దరినీ పిలిచి వారి వారి భాషలలో పార్టీకి హిందువానా, భారతీయుడికి తర్వాజా ఒక్కొక్క ముక్క ఇచ్చి పంచించాడు. ముగ్గురూ బయట కలిసినపుడు ముగ్గురి కోరిక ఒకటేనని, ఒకే వస్తువు కోసం ఇంత సేవ పోట్లాడుకున్నామని అర్థం చేసుకున్నారు.

ప్రపంచ స్థితి కూడా ఇలాగే ఉంది. అందరి ధైయం ఒక్కటే. అయితే భాష, జాతి, దేశాల భేద భావాల కారణంగా పరస్పరం పోట్లాడుకుంటున్నారు.

ఏ విషయాన్ని అయినా పూర్తిగా తెలుసు అనుకోవడం అవివేకం.

ప్రత్యేక వ్యాసం

మహాతపస్నీ పరమపూజ్య గురుదేవులు- మహామనస్నీని వందనీయ మాతాజీ

(08-09-09 మాతాజీ జయంతి-16-09-09 గురుజీ జయంతి సందర్భంగా)

మహాతపస్నీ గురుజీ

పరమపూజ్య గురుదేవులు మధుర నుండి హరిద్వార్ వెళ్లి ఉండడానికి నిశ్చయించుకున్నారు. హరిద్వార్లో ఉన్న పరిజనులకు ఆత్మవిద్యను బోధించాలన్న సంకల్పం వారిని అక్కడకు నడిపించింది. వనికిమాలిన భ్రాంతులతో వడి కొట్టుమిట్టాడుతున్న పరిజనులకు ఆత్మ జ్ఞానాన్ని అందించాలి అనుకున్నారు. లోక కల్యాణం కొరకు స్థాన పరివర్తన తప్పనిసరి అయింది. “నేను చివరి శాస్త్ర ఆడినంతపరకు మానవ కళ్యాణానికి పాటుపడతాను” అన్న గట్టి సంకల్పం తీసుకుని మరీ బయలుదేరారు. “భవిష్యత్తులో నేను తలపెట్టిన తపస్సు ప్రజల ఆలోచనల్లో మార్పు తేవడానికి మాతాజీని హరిద్వార్లోనే ఉంచి వెళ్లాల్సి ఉంటుంది. ఆమె నా ప్రతినిధిగా అక్కడి వ్యవహారాలు చూచుకుంటారు” అంటూ 1971 జూన్ 17 నుండి 20 పరకు మధురలో గొప్ప వీడ్జ్యలు సభను ఏర్పాటు చేశారు. తమకు ప్రియాతి ప్రియమైన గురుదేవులు, మాతాజీ ఇరువురు మధుర విడిచిపోవడం అక్కడ ప్రజలు తట్టుకోలేకపోయారు. అందరి నేత్తాలు చెరువులే అయ్యాయి. జన్మ జన్మాంతర బంధం వల్ల ఒకే దారానికి గుచ్ఛబడిన ఆత్మలు విలవిల లాడాయి. అయినా “ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు” అనే ఆశ గురు శిష్యులను అందరిని కట్టిపడేసింది.

ఇక్కడి నుండి సంస్థలో రెండవ అధ్యాయం ప్రారంభం అయింది. గురుదేవులతో, మాతాజీతో పరిచయం ఉన్నవారికి పెద్దగా చెప్పాలిన అవసరం లేదు. కాని దూరం నుండి శాంతికుంజ్ ను గూర్చి విని, ఊహించుకుంటున్నవారికి తప్పనిసరిగా గతాన్ని గురించి తెలియడం అవసరం. అందుకే 1991 నుండి ప్రారంభించడం జరిగింది. ఇప్పటిలాగా అప్పుడు శాంతికుంజ్ సకల సౌకర్యాలతో తులతూగడం లేదు. పనిపాటులను చూచుకోవడానికి ఇద్దరు మహిళలను, 12-14 సంవత్సరాల వయస్సుగల నలుగురు కన్యలను, తమను తాము అర్పించుకున్న కార్యకర్తలు శ్రీరామచంద్రసింహ్, శ్రీ బలరామ్లను మాతాజీకి అప్పగించారు. దాదా గురుదేవుల ఆజ్ఞను

శిరసావహించి కరినతరమైన తపస్స చేయడానికి హిమాలయాలకు వెళ్లిపోయారు.

మహామనస్నీని మాతాజీ

మహాతపస్నీ అయిన గురుదేవులకు మహా మనస్సీని అయిన మాతాజీ అర్థాగిగా లభించారు. ఆమె గురుదేవుల చేయపట్టి నదిచి వచ్చిన నాటి నుండి గురుదేవులు తలపెట్టిన మహో ఉద్యమానికి తనను తాను అర్పించుకున్నారు. వయస్సు చిన్నది. బాధ్యతలు బరువైనవి. అయినా అన్నింటినీ ఓర్చుతో, నేర్చుతో నిర్వహించేవారు. వచ్చేపోయే పరిజనులకు భోజన సదుపాయాలు, పత్రికా నిర్వహణ, పుస్తకాల ప్రచురణలు, లేఖలకు జవాబులు ప్రాయిదం, వైద్యం కొరకు వచ్చి పోయే రోగుల పరామర్శ, కుటుంబ సభ్యుల మంచిచెడులు, పిల్లల ఆలన-పాలన మొదలైన అనేక బాధ్యతలను ఆనందంగా నిర్వహించేవారు. 1943 నుండి 1971 పరకు చిరునవ్వు చెదరకుండా ఏవిధంగా ఈ బాధ్యతలను నెట్టుకవచ్చారో ఊహించలేం. సరే అది ఒక పర్యం.

1971లో అప్పుడప్పుడే తప్పుటడుగులు వేస్తున్న శాంతికుంజ్ ను మాతాజీకి అప్పగించి గురుదేవులు హిమాలయాలకు వెళ్లిపోయారు. అఖండజ్యోతి సంస్థాన్ అస్త్వప్పుస్తంగా నడిబజారులో ఒంటరిగా నిలబడి ఉంది. సహయకుల సంఖ్య చాలా తక్కువ. 12-14 సంవత్సరాల కన్యల చేత అఖండ దీపం సముఖములో 24 లక్షల జపంతో 24 అనుష్టానాలు చేయించాలి. కుటుంబాలను వదలివచ్చిన బాలికలకు మాతృప్రేమను పంచిపెట్టాలి. పరిపూర్ణమైన కుటుంబాన్ని వదిలి వచ్చారు. 20 రోజుల క్రితమే కుమారై శైలబాల పెండ్లిచేసుకుని అత్తవారింటికి వెళ్లింది. భర్తగారు జూన్ 30వ తేదీన హిమాలయాలకు వెళ్లడానికి ఏర్పాట్లు చూచుకుంటున్నారు. శాంతికుంజ్కు మట్టుప్రక్కల అంతా నిర్జన ప్రదేశం. హరిద్వార్కు, బుపికేశ్వరు మధ్య ప్రయాణ సౌకర్యాలు అంతగాలేవు. సప్తబుషి అశ్రమం శాంతికుంజ్ యొక్క ముఖద్వారం తూర్పు ముఖంగా ఉంది. అందువల్ల చతుర్భామాలకు వెళ్లే దోష దీనికి హర్షితిగా వేరుగా ఉంది. ఉదయం బయలుదేరి

ఎలాంటి కష్టాన్నే నవ్వుతూనే ఎదుర్కొవాలి.

వెళ్లి, సాయంకాలానికి తిరిగివచ్చే ఒక బస్టు ఉంది. ఆ బస్టు శాంతికుంజ్ దగ్గర కొద్దినేపు అగివెళ్లేది. హరిద్వార్తో ఉన్న నంబంధం ఇంతమాత్రమే. రాత్రి అంఱందంటే భయంకరమైన నిశ్చబ్దం. నాలుగు వైపులాదట్టమైన చెట్లు, అప్పుడప్పుడు ఆ నిశ్చబ్దాన్ని చీల్చుకుని వచ్చే శబ్దాలు నిద్రా భంగం చేసేవి.

హరిద్వార్, బుధికేర్, శాంతికుంజ్ల మధ్యనున్న రోడ్డు 6-7 సంవత్సరాల తరువాత వేయడం జరిగింది. తరువాతనే విద్యుత్ వ్యవస్థ చేయబడింది. గంగ ఒడ్డు ప్రదేశం కావడాన వ్యక్త సంపద అధికంగా ఉండేది. అందువల్ల చలి చాలా ఎక్కువగా ఉండేది. తరువాత తరువాత గంగానది మీద వంతెన కట్టరు. నీటిపైపులు వచ్చాయి. ఈ పనులన్నింటికోసం చెట్లను నరికి వేయడం జరిగింది. మెల్లమెల్లగా శాంతికుంజ్ శాంతికి నిలయంగా మారింది. క్రమంగా గాయత్రీ నగరం ఏర్పడింది. దానినే గాయత్రీ తీర్థం అంటారు. అయితే ఇదంతా జరిగేసరికి కొన్ని సంవత్సరాల కాలం పట్టింది. మొదట్లో శాంతికుంజ్కు వచ్చిపోయే సాధకుల సంఖ్య అసలు లేనట్లే చెప్పుకోవాలి.

మాతాజీ తనతో పాటు ఉంటున్న కన్యలను పోషించడమే కాదు, కార్యాలయంలో కూర్చుని వచ్చిన లేఖలకు సమాధానాలు ప్రాసే వారు. అప్పుడప్పుడు భూమి విషయాలు, బేంకు విషయాలు చూచుకునేందుకు సిటీ బస్టులో సగరానికి వెళ్లి వచ్చేవారు. మెల్లగా నారీజాగరణ కార్యక్రమాలు చేపట్టరు. పనిబత్తిడి పెరిగిన కారణంగా రెండు ఎంబాసిడర్ కార్లు కొనాల్సి వచ్చింది. ఈ వ్యవస్థను శ్రీ బలరాంజీ చూసుకునేవారు. ఈనాడు మనం ఏదన్నా చేయగలుగుతున్నాం అంటే అది గురుదేవుల ద్వారా మాతాజీ, మాతాజీ ద్వారా మనం నేర్చుకున్నవే! అనేకమైన సాధక బాధకాలను తట్టుకుంటూ మాతాజీ చిన్నారి శాంతికుంజ్ను పెంచి పెద్ద చేశారు.

క్రమంగా కన్యల సంఖ్య 4 నుండి 24కు పెరిగింది. వీరంతా అఖండ దీపం దగ్గర కూర్చుని 24 గంటలు పగలు-రాత్రి అన్న తేడా లేకుండా అఖండ జపం చేస్తూ ఉంటారు. ఈ అఖండ దీపాన్ని పరమపూజ్య గురుదేవులు 1926లో స్వహస్తాలతో వెలిగించారు. దానిని ఈ కన్యలు వంతులవారిగా కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ వచ్చారు. వీరు కార్యకర్తలందరికి పుత్రికా సమానులే. మొదట్లో పుపు, ఆదర్శ, కమల, వసంత, నిర్మల, రేణుక, సరోజ, సుధ, ఊర్మి అనే 9 మంది బాలికలు ఉండేవారు. వీరంతా భారతదేశం నలుమూలలా నుండి వచ్చిన కార్యకర్తలకుమార్తెలే.

వందనీయ మాతాజీతో కలసి ఉదయం, సాయంత్రం హరతిలో పాల్గొనేవారు. మాతాజీవారికి వండి వడ్డించడమేకాకుండా సంగీతం, ఉపన్యాసం చెప్పడం, యోగవ్యాయామం ఆటలు మొదలైనవన్నీ నేర్చించేవారు. వారికి సరిద్దైన సమయసారిణి ఇచ్చి, ఆవిధంగా నడుచుకునేలా చూసుకునేవారు. అప్పుడప్పుడు విహోర యాత్రకు తీసుకునివెళ్లేవారు. ఇవన్నీ నిర్వహించడమే కాకుండా మాతాజీ వ్యక్తిగతంగా తెల్లవారుజామున 3 గంటలకు నిద్రలేచేవారు. అన్న పనులు చూచుకుంటూనే తాను కూడా జపసాధన చేసుకునేవారు.

ఈవిధంగా మాతాజీ యంత్రంలాగా పనులను చేస్తూ పరమపూజ్య గురుదేవుల ఆశయాలకు ప్రాణం పోస్తూ వచ్చారు. ఎంతదేవీ శక్తి పనిచేస్తూ ఉన్నా ఆమె కూడ మానవమాత్రురాలే కదా! క్రమంగా ఆరోగ్యం క్లించించడం మొదలు పెట్టింది. సన్మగా గుండెనొప్పి ప్రారంభం అయింది. అన్నింటికన్నా మించిన బాధ వతిదేవుల వియోగమే. ఆవెకు గుండెలో నొప్పి అనిపించినపుడల్లా కన్యల వద్ద “మీ నాన్నగారు రాలేదు కదా!” అని తన బాధను వ్యక్తం చేసేవారు. ఒకసారి అనుకోకుండా మాతాజీ బాధను భరించలేకపోయారు. మంచం ఎక్కాల్సి వచ్చింది. ఆ సమయంలో ఉరుముల్లేని పిడుగులాగా పరమపూజ్య గురుదేవులు శాంతికుంజ్కు వచ్చేశారు. కేవలం 5 రోజులు మాత్రమే ఉన్నారు. ఉన్న 5 రోజులూ మాతాజీ ప్రకృత్న కూర్చుని అనేక విషయాలు ఏకాంతంగా చర్చించారు. అంతేకాదు ఆమెకు గుండె జబ్బు పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. ప్రాణాంతక వ్యాధిగా తెలిపిన వైద్యులు కూడ చాలా ఆశ్చర్యపోయారు.

శాంతికుంజ్ను మహామానవులను తయారుచేసే టంకశాలగా తీర్చిదిద్దాలని ఉద్ఘాఢించారు. 1971 నుండి 1972 వరకు వందనీయ మాతాజీ చేసిన కృషి మహాత్మపన్సులు కూడ చేయలేనిది. ఆనాడు శాంతికుంజ్ ఉన్న పరిష్కారుల్లో మాతాజీ ఒంటరిగా నిలబడి, గురుదేవుల ఆశయాలను బ్రతికించారంటే మహాన్నతమైన మనస్సు ఉండి తీర్చాలి. తపస్సులను అన్నింటిని మించిన తపస్సు వారిది. మహా మనస్సిని వందనీయ మాతాజీకి మన సూటిగా నమస్కరించుకుండాం.

బుధియుగ్మం మనలను వెన్నంటి నడిపించునుగాక

(అఖండజ్యేతి, ఆగస్టు 1996)

★ ★ ★

ఉపాధ్యాయుడు నిత్యమూ విద్యార్థిగానే ఉండాలి.

ధారావాహిక: దేవసంస్కృతీ సారభం-27

భారతీయ సంస్కృతిలో గృహస్థ యోగం

భారతీయ సంస్కృతిలో స్త్రీకి అత్యంత గౌరవస్థానం ఇవ్వబడింది. మహాభారతంలో “లాలితాను గృహీతా చస్తీ శ్రీః భవతి భారత” అని తెలుపబడింది. అనగా ప్రేమపాత్రమైన స్త్రీ సాక్షాత్తు లక్ష్మీతో సమానం అని అర్థం. “స్త్రీయస్తు మానవర్వన్ని తాః మౌనయత మానవః” అనగా స్త్రీలు గౌరవింపదగిన వారు అని అర్థం. స్త్రీ తల్లిగా సంతానాన్ని కని సృష్టికమాన్ని కొనసాగిస్తుంది. గృహిణిగా పురుషునికి అన్ని విధాలా సహకరిస్తుంది. మంత్రిగా సలహోలనందిస్తుంది. ధర్మ కార్యాలకు సహకరిస్తుంది. స్త్రీ సహజగుణాలైన వాత్సల్యము, దయ, ప్రేమ, దైర్ఘ్యము మొదలైన వాటితో పురుషులకు స్వార్థిని కలిగిస్తుంది. జీవించి ఉన్నంతకాలం స్త్రీ పురుషులు ధర్మ కార్యాలలో కలసి మెలసి ఉండాలి అని మనుధర్మశాస్త్రంలో చెప్పబడింది.

భారతీయ నంస్కృతిలో పాతిప్రత్యానికి మిక్కిలి ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. ఈ ఒకే ఒక్క స్వాఖావం వల్ల భారతీయ మహిళ ప్రవంచంలోనే తలమానికంగా చెప్పుకోబడింది. ధర్మం దృష్టా హిందూ స్త్రీ ఒక వ్యక్తికి, ఆతని కుటుంబానికి తనను తాను అర్పించుకుని సమాజానికి బెస్తుత్యాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. సంతానానికి ఉత్తమ సంస్కరాలు అందించి ఉత్తమ శారులుగా తీర్చిదిద్దుతుంది. పతిప్రత అంటే శీలపతి అని అర్థం. భారతమాత పతిప్రతలను కన్న తల్లి. స్త్రీలు పూజింపబడుచోట దేవతలు నివాసం ఉంటారు. అందుకే భారతదేశం దేవభూమి అన్నారు.

భారతీయ సంస్కృతిలో ఉచ్చనీచాలకు, కులగోత్రాలకు, అంటరానితనానికి పెద్దపీటవేశారని చాలా మందిభావిస్తూ ఉంటారు. కాని అది శుద్ధ అబద్ధం. కులాలు వృత్తిరీత్యా ఏర్పడ్డాయి. వనిని బట్టి ఏర్పడిన వర్గాలే కులాలుగా రూపుదిద్దుకున్నాయి. మనలో యోగ్యతయే కొలబద్గా ఉండేది. ఎవరైనా సమాజంలో అపరాధం చేస్తే ఆతనికి సమాజం నుండి కొంతకాలం వెలివేసేవారు. అటువంటి వ్యక్తిని తాకడం కూడా మహాపాపం అని భావించేవారు. శిక్ష పూర్తి అయిన తర్వాత తిరిగి సమాజంలో ఆతనిని కలుపుకునేవారు. వెలివేత భయంతో నేరాలు ఎక్కువగా జరిగేవి కావు. తరువాత తరువాత ఆ పద్ధతిలో మార్పు వచ్చింది. వెలివేయబడిన వారు శాశ్వతంగా అంటరానివారుగా మిగిలిపోయేవారు. దానితో ఉచ్చకులం, నీచకులం అంటూ పేర్లు పెట్టడం జరిగింది.

ఈ ఉచ్చ నీచ భావాలు సమాజ కల్యాణానికి గౌడ్యలిపెట్టు. నిజానికి గుణ కర్మ స్వభావాలను బట్టి కులం గుర్తింపబడాలిగాని, జన్మను బట్టికాదు. ఒక దుష్టుని ఇంటిలో మంచి గుణవంతుడు జన్మిస్తే అతడు ఉచ్చకులానికి చెందినవాడనే చెప్పుకోవాలి. అంతేకాని అతనిని తక్కువ కులం వానిగా భావించి తిరస్కరించకూడదు. సమాజ తిరస్కరానికి గురి అయిన వారు శాశ్వతంగా అన్ని రంగాలలో వెనుకబడిసోతారు. ఈ పరిస్థితి దేశానికి ముఖ్యము కలిగిస్తుంది. అంటరానితనం, ఉచ్చనీచ భావన హిందూ సమాజమంతా వ్యాపించింది. మహానీయుల శీధలతో కొంతకాలం నుండి దీనికి విరుగుడు కార్యక్రమాలు చేపట్టడం జరుగుతోంది.

గుణ కర్మ స్వభావాలను బట్టే వ్యక్తి యొక్క ఎక్కువ తక్కువలు కొలవబడతాయి. కలెక్టరు కొడుకు కలెక్టరు, బంట్రోతు కొడుకు బంట్రోతు కావాల్సిన అవసరం లేదు. వారి వారి యోగ్యతలను బట్టి వారి వారి పనులు నిర్దయింపబడతాయి. ఆ పనులను బట్టి వారిని ఆయా వర్గాలకు చెందినవారిగా భావించాలి. పూర్వ కాలంలో వర్షాలు ఇదేవిధంగా ఏర్పడ్డాయి. “ఏక ఏవ పురావేదః ప్రణవః సర్వవాజ్ఞాయః దేవ నారాయణో నాన్య ఏకోగ్నిర్వస్త ఏవచా” మొదట్లో ఓంకారమే ఒక వేదం. నారాయణుడు ఒక్కడే దైవం. లౌకికమైన అగ్ని ఒక్కటే. కులం కూడ ఒక్కటే అని పై శ్లోకానికి అర్థం. కృతయుగంలో మనుష్యులంతా ఒకే కులం. ఆ కులం పేరు హాసం. ఆ యుగంలో పొప పుణ్యాలు లేవు. వర్షాశ్రమ వ్యవస్థ లేదు. శరీరమునందలి రంగుతో కుల వ్యవస్థ రాలేదు. కామక్రోధ లోభమదమాత్సర్వాలు అన్ని రంగులవారికి ఉంటాయి. అవయవాల సృష్టికమం అందరికీ ఒక్కటే. శారీరిక అవసరాలు, బాధలు అందరికి సమానమే. సృష్టిని విస్తరింపచేయడానికి స్త్రీ పురుషుల కలయిక. దీనినే విచ్ఛలవిడిగా కాక ఒక పవిత్రమైన బంధంగా భారతీయ సంస్కృతి తీర్చిదిద్దింది. అదే వివాహ బంధం. అదే గృహస్థ యోగం. అదే బాధ్యతతో కూడుకున్న వ్యవస్థ. కుటుంబ వ్యవస్థను కూలిపోకుండా చూచుకోవలసిన బాధ్యత ప్రతి శారుని మీద ఉన్నది.

అనువాదం - కె.బి.సోమయాజులు

★ ★ ★

ప్రియంగా మాట్లాడుతూనే నిజాన్ని కూడ పలకాలి.

పరమపూజ్య గురుదేవుల ఆమృతవాణి

నేటి ప్రజ్ఞావతారుడైన, యుగ దేవత యొక్క అప్పిలు-1

నాతో పాటు గాయత్రి మంత్రం చెప్పండి,
ఓం భూర్భుషః స్వః తత్స్వవితుర్వేణ్యం భర్తోదేవస్య ధీమహి
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్.

దేవి స్వరూపులారా! సోదరులారా!

మానవ జీవితంలో చాలా రకాలుగా సౌభాగ్యోదయం కలుగుతుంది, ఆ సౌభాగ్యాన్ని చూసుకుని మనిషి ఎప్పుడూ తనలోతాను అనందిస్తాడు. అలాంటి సౌభాగ్యం ఎప్పుడో కాని జరగడు. పెళ్ళిళ్ళు, పేరంటాలు ఎప్పుడో ఒకసారి తప్ప రోజు జరగవుగా! ‘కాన్స్టోఫ్స్ న్స్’ లో రోజు డిగ్రీ ఇప్పురు, జీవితంలో ఒకేసారి ఇస్తారు. అప్పుడే చేతిలో పట్టు పుచ్చుకుని, నెత్తి మీద టోపీ పెట్టుకుని పొట్టు తీయించుకుంచారు. లాటరీ తగలడం, పదోన్నతి కలగడం ఇవన్నీ అప్పుడప్పుడు లభించే సౌభాగ్యాలే. కాని సమయాన్ని గుర్తించగలగడమే మనిషికి దక్కే అతిపెద్ద సౌభాగ్యం. సమయాన్ని గుర్తించడం కన్నా పెద్ద సౌభాగ్యం ఇంకొకటి మనిషి జీవితంలో, ప్రపంచంలో ఉండడిని నా అభిప్రాయం. వ్యవసాయం చాలా మంది చేస్తారు, కాని సరైన సమయంలో వర్షాలు పదే వేళల్లో విత్తనాలు నాటిన టైతు తక్కువ కష్టంతోనే ధాన్యం బస్తాలు నింపుకుంటాడు. గోధుమలు ఏ సమయంలో నాటలో చూసుకుని ఆ నెలలో విత్తనాలు వేస్తే అప్పుడే అది ఎక్కువగా సాగవుతుంది. కాని ఆ సమయం దాటిపోయాక నాటితే ఎక్కువ పంట వస్తుందని ఆశించలేము.

సమయం యొక్క గొప్పతనం చెబుతున్నాను మీకు. ఇప్పుడు నేను, మీరు ఉన్న కాలం చాలా గొప్పది, అది మీ జీవితాలలో కాని చరిత్రలో కాని మరెపుడూ రాదు. మీ తరువాతి తరాలు ఇలాంటి కాలం కోసం తపిస్తారు. మా తాత ముత్తాతలు ఆ కాలంలో పుట్టినవారు అని గొప్పలు చెప్పుకుంచారు. ఈ కాలాన్ని సద్గొంచియొగం చేసుకున్న వారి కుటుంబాలు ఎప్పుడూ అనందిస్తునే ఉంటాయి. చరిత్రలో వారి పేర్లు స్వర్ణాక్షరాలతో లిఖించబడతాయి. కాని ఈ సమయాన్ని గుర్తించని వాళ్ళు, పట్టించుకోని వారు తరువాత చాలా పశ్చాత్తాపవడతారు. వారి తరువాత తరాల వారు కూడా అప్పుడు మా తాతముత్తాతలు సరైన దారిలో ఎందుకు వెళ్ళలేదా అని బాధపడతారు. ఈ కాలం ఎంత గొప్పదో తెలియచెప్పానికి మీకు కొన్ని ఉదాహరణలు ఇస్తాను, వాటిని తెలుసుకుని ఈ గొప్ప సమయంలో మీరు సరైన అడుగులు వేయగలిగితే చాలా సంబరంగా ఉంటుంది.

నేను మీకు అవతారుని కథలు చెపుతాను. ఎప్పుడు అవతారాలు వచ్చినా, మహోపరుషులు ఉండ్చివిచ్చారి, వారితో పాటు అడుగులో అడుగు వేసి నడిచేవారిని నేను భాగ్యవంతులంటాను, చాలా తెలివైనవారుగా భావిస్తాను. వారిలో ఒకరి పేరు హనుమంతుడు. ఎవరీ హనుమంతుడు? సుగ్రీవుని నమ్మినబంటు హనుమంతుడు. వాలి సుగ్రీవుడిని తన్ని గెంచేసినమ్ముడు, పెళ్ళాం విల్లల్ని లాగేసుకున్నమ్ముడు, తన నమ్మినబంటుతోనే బుఘ్యమూక పర్వతం మీద ఉండేవాడు. ఒకసారి రాముడు వస్తే సుగ్రీవుడు హనుమంతుడ్ని పంపించాడు. వారికి ఎక్కడ అపకారం జరుగుతుందోనని హనుమంతుడు వామన-బ్రాహ్మణ రూపములో వెళ్ళాడు. అంటే హనుమంతుడు బలహీనుడనా? బలహీనుడు కాకపోతే తన యజమాని అయిన సుగ్రీవుని భార్యను, సంపత్తును, రాజ్యమును వాలిని లాకోట్టిచేపాడు కాదు కదా! అని అనిపించవచ్చు. హనుమంతుడు సమయాన్ని గుర్తించి, శ్రీరాముచంద్రునితో కలసి పని చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఒక మహాత్మార్థ శక్తితో కలసి పని చేస్తే ఏ ఏ లాభాలు వస్తాయో హనుమంతుడు ఊహించి దైర్యంగా ముందుకు నడిచాడు. ఆదర్శాలను పాటించటానికి శక్తి అవసరం లేదు, సాధనాలు అవసరం లేదు. హనుమంతుడు అధ్యాత్మను పట్టుకున్న తరువాత శ్రీరాముడితో ఆయనకి సహాయకుడిగా అవతానని చెప్పాడు. ఆ సమయములో హనుమంతుడు అద్భుతమైన దైర్యాన్ని చూపి, సమయాన్ని గుర్తించి ప్రవర్తించాడు. ఇక ఆ తరువాత మీరు ఊహించలేనంత శక్తి సామర్థ్యాలు అతనికి లభించాయి. అనేక గొప్ప పనులు చేశాడు. కొండను ఎత్తగలిగాడు. సముద్రాన్ని దాటగలిగి కుంభకర్మాడి లాంటి వారితో హనుమంతుడు ఒక్కడే పోరాదాడు.

హనుమంతునిలో ఇంతచి మహాత్మమైన శక్తి ఎలా వచ్చింది? హనుమంతుడు ఎప్పుడైతే అధ్యాత్మను తన జీవితంలో ధారణ చేశాడో అప్పటి నుండి వచ్చింది. ఆధ్యాత్మికత జపాలలోనూ, పూజల వరకు సీమితమైనది కాదు. గుర్తుంచుకోండి, ఆధ్యాత్మికత అంటే - గొప్ప సిద్ధాంతాలను తమ జీవితంలో ధారణ చేసుకోగలిగే దైర్యం. హనుమంతుడు ఈ ఆధ్యాత్మికతను తన జీవితంలో ధారణ చేసుకున్నాడు. ఉన్నతమైన ఉండ్చేశ్వాలకోసం, భగవంతునితో కలిసి అడుగులో అడుగు వేసి అందులోనే చరితార్థుడయాడు. దీనిని మించిన తపస్య ఇంకేది ఉండడు. నల-నీలులు రాళ్ళతో నీటిపై తేలే వారధిని కట్టారు. దీనికి స్థంభాలు కానీ, ఊయలలు కానీ, గర్జ్య కానీ, సిమెంటు కానీ అవసరం

అవకాశం తలుపుతట్టగానే రెండు చేతులతో అందుకోవాలి.

రాలేదు. అలా అవలీలగా రాళ్ళ వేస్తూఉంటే వారథి తయారైపోయింది. ఉన్నతమైన ఆదర్శాల కోసం, భగవంతుడే స్వయంగా అవతరించి పనిని ప్రారంభించినప్పుడు, ఆదర్శవంతులు వారికి సహకరించినప్పుడు ఇలాంటి అద్భుతాలు జరుగుతాయి. ఎలుగుబంట్లు, కోతులు కూడా భగవంతునికి సహాయపడ్డాయి. వీరు చెక్కు ఇటుకలు, రాళ్ళ మోసి నల-నీలుని దగ్గర జమచేసి పెట్టేవారు. భగవంతుని అవతారముతో కలిసి, ఆయన క్రియా పద్ధతులకుఅణుగుణంగా వారితో ఈ ఎలుగుబంట్లు, వానరులు పనిచేసి, ఎంతో ఎత్తుకు ఎదిగారు. మనము ఇప్పుడు వారిని కొలిచి, పొగుడుతున్నాం.

సేతువుని నిర్మించేటప్పుడు ఉడుత ఏమి చేసింది? దాని జుట్టులో ఇసుక నింపుకొని వచ్చి సముద్రంలో వేసేది. ఇది ఏమంత పెద్ద పని కాకపోయినా ఉడుత తన సమయాన్ని తెలుసుకొని భగవంతుని అవసరంలో సహాయం చేయాలి అనుకొన్నది. రామచంద్రుడు ఉడుతను తన గుండెలకు హత్తుకుని, దాని వీపు భాగాన్ని ప్రేమతో నిమిరాదు. ఎందుకలా చేశాడు? ఉడుత ఇసుక తెచ్చిందనా? పట్టెదు ఇసుకతో ఏమపుతుంది? సిద్ధాంతాలపై గల దాని నమ్మకం, నిష్ట, భక్తి కోసమే ప్రేమగా రామచంద్రుడు అలా నిమిరాదు.

మిత్రుల్లారా! శబరి భగవంతునికి రేగి పట్టు తినిపించింది. ఆ సంఘటన ఇప్పటికే చెప్పుకుంటూనే ఉంటాం. భగవంతుడు శబరితో అన్నాడు, “నాకు ఆకలిగా ఉన్నది” అని. భగవంతునికి అప్పుడు అవసరం వచ్చింది. మీకు మీమీ అవసరాలు ఉన్నట్టే భగవంతునికి కూడా అప్పుడప్పుడు అవసరాలు వస్తాయి. అలాంటి పరిస్థితే మనిషి సౌభాగ్యానికి సువర్ణావకాశం. శబరి అవకాశాన్ని గుర్తించింది. రేగి పట్టు తినిపించింది. శ్రీరాముడు ఎవరైనా వచ్చి నావ మీద నది దాటిస్తురేయేసని ఎదురుచూస్తున్నాడు. గుహాడు భగవంతుని అవసరం చూశాడు. ఆయనకు సహాయం చేశాడు.

ఈక ముసలి గ్రద్ద (జటాయువు) ఆ సమయంలో సీతాదేవి యెయక్కు అవసరాన్ని చూసింది. సీతాదేవి ఎవరైనా వచ్చి సహాయం చేస్తారేమోసని ఎదురు చూస్తుంది. జటాయువు చేసింది. దాని జీవితం ధన్యమైయింది. మనిషి ఎప్పుడూ భగవంతుని ముందు చెయ్యిజూపుతుంటాడు. కానీ భగవంతుడు కూడా అప్పుడప్పుడు చెయ్యిజూపుతుంటాడు. వారు చెయ్యి జాపిసప్పుడు ఆ చేతిలో ఏవైనా ఉంచితే ఆ ఉంచినవారి జోతె బంగారంతో నిండిపోతుంది.

మీరు అవకాశాన్ని గుర్తించరు. భగవంతుడు కూడా అప్పుడప్పుడు చెయ్యిజూపుతాడని మీకు తెలియదు. మేము మిమ్మల్ని పిలిచినప్పుడు ప్రపంచం మారుతున్నదని గుర్తుంచుకోవాలి. మీరు గిరగిరా తిరుగుతున్న పృథ్విని చూడలేరు. ఇక్కడ రాజులుండేవారు. ఇప్పుడెక్కడున్నారు రాజులు? చూన్నా ఉండగానే అంతా మారిపోయింది. జాగిర్దా రూలు,

జమిందారులను, చూశారా మీరు? చూడకపోతే రాజస్థాన్ వెళ్ళండి. అక్కడ గ్రామగ్రామాలలో కోటలు ఉండేవి. ఇప్పుడు వాటి అవశేషాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. రాజులు వెళ్ళిపోయారు. జమిందారులు వెళ్ళిపోయారు. 20 సంవత్సరాలలో ఎంతో మార్పు వచ్చింది.

మిత్రుల్లారా! ఈ రోజులలో ప్రపంచము రెండు రకాలుగా మారుతున్నది. దీనిని ఎవరు మారుస్తున్నారు? 20వ శతాబ్దపు అవతారం. నేను దీనిని ప్రజ్ఞావతారం అంటాను. మనిషి బుద్ధి చాలా ప్రమాదకరంగా తయారయ్యాంది. ఈ బుద్ధి మొత్తం ప్రపంచాన్ని నాశనం చేసింది. ఈ వక్ర బుద్ధి వల్ల కష్టాలక్కువుతున్నాయి. మీరు కాలేజీలకు, విశ్వవిద్యాలయాలకూ వెళ్ళి చూస్తే అవాంఛనీయతత్వాలు, అరాచకతత్వాలు, ఎక్కడున్నాయో, ఈ గందరగోళాలు ఎక్కడనుండి మొదలవుతున్నాయో తెలుస్తుంది. మీకు మారుతున్న ప్రపంచం కనిపించటం లేదు. ఈ రోజున చాలా మార్పులు, చేర్చులు జరుగుతున్నాయి. ఈ తెలివికి పారం నేర్చటానికి ఒక క్రొత్త తెలివి ఉద్ధవించచుంది. దాని పేరే ‘మహాప్రజ్ఞ’. ఇరవై నాలుగవ అవతారం ప్రజ్ఞావతారంగా అవతరిస్తోంది. మీకు కనిపించకపోవచ్చు కాని, నా కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూడండి. నావి చాలా తీక్ష్ణమైన కళ్ళు, చాలా దూరం చూడగలవు. నా కళ్ళల్లో పెలిసోపుండి. మీరు వచ్చి కాస్త నా కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూడండి ఏం జరుగుతుందో? ప్రపంచం చాలా రకాలుగా మారుతోంది. కాని దీన్ని ఎవరు మారుస్తున్నారు? భగవంతుడు మారుస్తున్నాడు. భగవంతుడు ఎప్పుడు భూమి మీద అవతరించినా, భక్తులకు సౌభాగ్యం పొందే అవకాశం లభించింది. పైన రాముడి ఉదాహరణనిచ్చాము, ఇప్పుడు బుద్ధుని ఉదాహరణ ఇస్తాను, శ్రీకృష్ణ భగవానుని ఉదాహరణలిప్పును మీకు? భగవంతుని అవతార కార్యాలలో ఎవరైనా కాస్త చేయందించినా వారు ధన్యలే. భగవంతుడే కాదు, మహోనుభావులకు సహాయపడినవారు కూడా రాజగోపాలాచారి, వినోబాలు అయిపోయన్నే. వారి పేరు పట్టేలైంది, నెప్పుం అయింది, జాకిర్ హుస్నైనైంది, రాధాకృష్ణన్ అయింది, రాజేంద్రబాబు అయింది. ఇప్పుడు లెక్కపెడుతున్న వారందరూ భారతదేశానికి చక్రవర్తులు. వారు చక్రవర్తులెందుకయ్యారు అంటే, ఒక గొప్ప అవతారం యుగపరివర్తనకి వచ్చినప్పుడు ఆ కుటుంబంలో చేరిపోయారు, ఇప్పటి సమయం కూడా అలాంటిదే. ఆ అవతారంతో కనక చేయి కలిపితే, పదం కలిపితే, దాని వెనుక నడవగలిగితే, వారి భారం పంచుకోగలిగితే చాలు.

అనువాదం - చందన బృందం

(వాళ్ళయం-68-చాప్టర్ 5)

(మిగతాది వచ్చేసంచికలో...)

★ ★ ★

అవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకున్నవాడే విజయాన్ని సాధిస్తాడు.

మహిళా జాగరణ

పరమపూజ్యదేవీమూర్తి - మహిళ

తల్లిగా, దేవతగా విధాత స్థాపించిన శక్తి మాతృశక్తి, మహిళా శక్తి. ఇది వరమ పూజ్యమైన దేవతారూపం. దేవత్వ ప్రతీకలలో ప్రథమస్థానం స్థిరి; రెండవది పురుషునిది. భావసంవేదన, ధర్మధారణ, సేవాసాధనల రూపంలో ఆమె శ్రేష్ఠత్వం చరితార్థం అయింది.

శక్తి గడచిన రోజులలో అనేక భయంకర పరిస్థితులను చవిచూసింది. పూజ్యదల్ అంధకార యుగం నుండి పుట్టిన అనర్థం పరిస్థితులను తలక్రిందులు చేసింది. ఆమెను అబలగా భావించడం జరిగింది. భోగినిగా, రమణిగా, అనుభవించతనిగిగా, దాసీగా ఉండడం ఆమెకు తప్పనిసరి అయింది. పూజ్యభావంతో చూడవలసిన శ్రీ చెదుధస్థితి చూడబడింది. కానీ ఇప్పుడు అందరి ఆలోచనల్లో మార్పు వచ్చింది. పొశాత్ములు శ్రీ విముక్తి అందోళన ప్రారంభించారు. అందోళనకు భిన్నంగా ఈ మహిళాశక్తి జాగరణ ప్రక్రియ దైవ చేతన ద్వారా నిర్వహించబడతోంది. బుద్ధికి అనుగుణంగానే ఇది నడుస్తున్నది. మహా పరివర్తన వేళలో సత్యయుగం తిరిగి రావడాన్ని గురించిన చర్చ జరుగుతున్న ఈ తరుణంలో గాయత్రీపరివారమే కాక ప్రపంచమంతా ఈ మహిళాశక్తి లేచి నిలబడడం, రంగస్థలంపై ప్రముఖ పొత్తును వహిస్తూ ఉండడం చూస్తోంది. విద్య, స్నాయలంబన లాంటి వివిధ కార్యక్రమాల ద్వారా మహిళా జాగరణ జరుగుతోంది. ఆమె హారోహిత్యం నుండి యుగనాయక్త్వం వరకు అనేక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తోంది. ఇది కల్పన కాదు, పచ్చి నిజం.

శీవస్థాపి నిర్వాత అదిశక్తి, మహామాయ. ఆమెను విధాత అనీ, మాత అనీ కూడ పిలుస్తారు. మాతృశక్తి ప్రాణులవైద్యుతులు కురిపించకపోతే ఆ శక్తి ఉనికి వెలుగులోనికి వచ్చేది కాదు. గర్జం లోపలి ప్రారంభదశ ఒక సూక్ష్మ బీందువుగా మాత్రమే ఉంటుంది. తల్లిలోని చేతన దానిలో ప్రవేశించి దానిని పరిపక్వం చేస్తుంది. ప్రసవ వేదనను సహించి ఆమెయే ఆ శిశువు బంధనాలను త్రైంచి, దానికి ప్రపంచ ఉద్యానవనంలో ప్రవేశించగల స్థితిని కలిగిస్తుంది. అసమర్థులైన, వికసించని స్థితిలో శిశువుకు తల్లియే ఆధారం అవుతుంది. ఆమె స్తన్యమిచ్చి అడుగుగునా ఆ శిశువు అవసరాలను తీరుస్తుంది. శ్రీ రూపంలో తల్లి అప్పుడప్పుడు చిత్ర విచిత్రములైన అనుప్రహరితాలను కురిపించకపోతే మానవుడే కాదు ఏ ప్రాచీ ఈ విశ్వాబ్యందంలో ఎక్కడా కనిపించదు. అందువలన ఆమె జీవనాన్ని ఇచ్చే బ్రహ్మచర్మాతనగా అభిసందించబడి వేదమాతగా, దేవమాతగా, విశ్వమాతగా ఈ ముగ్గరు దేవతలుగా అర్ధించబడుచున్న శక్తి మహిళ.

మానవునిలోనే కాక ప్రతిభావంతులైన ప్రాణులలో కూడ దేవతలూ దానవులూ ఉంటారు. వారిద్దరూ దితికి, అదితికి జన్మించారని కథ ఉన్నది.

సృష్టి శక్తిగా ఈ ప్రపంచంలో శక్తివంతమూ, సంవన్నమూ, విజ్ఞానయుతమూ, సుందరము అయిన అన్నించిలోనూ నారీ తత్వానికి ప్రముఖ పొత్త ఉన్నది. అందువలన ఆమె ప్రత్యేకతకు వివిధ రూపాలలో వేలాది సమస్యలూ చేయడం జరుగుతుంది. సరస్వతి, లక్ష్మి, కాళి రూపాల్లో విజ్ఞానంగా, గాయత్రి, సావిత్రి రూపాలలో జ్ఞాన చేతనగా ఆమె ప్రత్యేక పూజలు అందుకుంటుంది.

దేవత్వ ప్రతీకలలో ప్రథమ స్థానం స్థిరి. రెండవ స్థానం పురుషునిది. లక్ష్మీ-నారాయణులు, ఉమా-మహాశ్వరులు, శచీ-పురందరులు, సీతా-రాములు, రాధా-కృష్ణులు వంటి దేవతల జంటలలో మొదట శ్రీ, తరువాత పురుషుడు ఉన్నారు. తల్లి శరీరంలో సంస్కారం కలుపుకుని ఈ ప్రపంచంలోకి ప్రవేశిస్తాడు, మానవిగా కనిపిస్తున్నా ఆమె వాస్తవానికి దేవత. ఆమె పేరుతో పాటు దేవి అనే పదం జోడింపబడి ఉంటుంది. శ్రేష్ఠమైనదిగా, గొప్పదిగా ఆమెను అంగీకరించాలి.

భర్త, సోదరుల నుండి, పత్రుని పరకు అందరికి వారి అభిరుచికి, అవసరాలకు అనుగుణంగా ఆమె వివిధ రూపాలలో సుఖ సంతోషాలను అందిస్తుంది. ఆమె ఆచరణ నుండి సంతోషం, సంతృప్తి, శాంతి అనుభవంలోకి వస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఆమెయే భక్తి, శక్తి, సమృద్ధి. ఆమెలోని అఱువణువు రసాత్మకమైనది. నరుడు ఆమెను పొంది ధన్యుడయ్యాడు. ఆమె కారణంగానే అనేక సామర్థ్యములు చూపడంలో సమర్థుడయ్యాడు. అవ్యాజమైన ఈ దయకు అతని అఱువణువులో కృతజ్ఞత, త్రష్ట, అరాధనా భావం పొంగుతూ ఉండాలి. ఈ కామధేనువు అనుగ్రహాన్ని పొందడంలో ఎంత సఫలుదయితే అంతగా ప్రతిభ, సంపద, సమర్థత, ప్రగతిశీలతల వంటి పరములతో అతడు లాభాన్నితుడు అపుతాడు. తత్త్వవేత్తలు అనాదికాలం నుండి శ్రీ విలువను అదేవిధంగా అంచనా వేస్తు వచ్చారు. ఆమెను అభ్యర్థించడం అవసరమని ప్రతిష్టాకీ ప్రేరణ ఇస్తూ వచ్చారు. శక్తిపూజా విధానం మొత్తం ఈ అభిప్రాయాన్నే మనస్సులో నింపుతుంది.

వికాసరంగంగంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఈమె వివిధ రూపాలను సాధన చేయవలసి వచ్చింది. శ్రద్ధ, ప్రజ్ఞ, నిష్ఠ, సామర్థ్యం, కళ, నేర్ప, దూరధ్యాత్మ-జపస్త్రీ ఆ మహాశక్తి సూక్ష్మస్థాపనలు. ‘సాధన ద్వారా సిద్ధి’ అనే సాంప్రదాయం ఈ రూపాలుగా ప్రకటించుతున్నది. సభ్యత, విజ్ఞతలు ప్రవంచంలో వెల్లివిరిసిన యగాలలో ఆమె గౌరవ గరిమలకు తగినవిధంగా ప్రజలంతా ఆమెను నిండు మనసుతో ఆదరించేవారు, ఘలితంగా - అంతటా సుఖ శాంతులతో నిండిన సత్యయుగ వాతావరణం కానవచ్చేది.

★ ★ ★

ముందు నీపై నీవు విశ్వాసం పెంచుకో - తరువాతే ఎవరి మీదైనా.

బోధకథ

మృతుని పట్ల వ్యామోహం వ్యర్థం

చనిపోయిన ఆత్మియుల పట్ల వ్యామోహం సహజమే. ఆ తరుణంలో తమను తాము నంబాళించుకున్నామని చెప్పగలిగేవారు అరుదుగా ఉంటారు. మరణం ఒక సహజ ప్రక్రియ. జీవాత్మ శాశ్వతమైనది అన్న వాస్తవాన్ని గుర్తించాలి.

ఎన్నో పురాణ కథలు ఈ వాస్తవాన్ని బలపరుస్తున్నాయి. ప్రద్యుమ్న మహోరాజు రోగ్రస్తుడు అయినాడు. ఎన్ని వైద్యాలు చేయించినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. మరణం నుండి తప్పించుకోలేకపోయాడు. మహోరాణి, రాజకుమారులు, మంత్రులు, సామంతులు, ప్రజలు అందరూ రోదించసాగారు. ఏదోవిధంగా రాజు తిరిగి జీవిస్తే ఎంత బాగుంటుంది అని వారంతా ఆలోచించసాగారు.

ఆ రోజులలో పురంధ్ర మహార్షి ఎన్నో సిద్ధులు, మహిమలు పొందిన మహానుభావుడు. ఆయన కృపవల్ల ఎన్నో ఘోర విపత్తులు తొలగిపోయాయి. అసాధ్యాలు సైతం సాధ్యపడ్డాయి. అలా ఆయన భ్యాతి నలుగడలా వ్యాపించింది. కాకతాళీయంగా, రాజు మరణించిన సమయంలోనే ఆయన అక్కడికి వచ్చారు. మహోరాజు ఆయన భక్తులలో ఒకరు. దుఃఖంలో మునిగిణస్తు ఆయన కుటుంబానికి ఊరట కలిగించడం, రాజ్య వ్యవస్థ, రూపురేఖలు ఇక ముందు ఎలా ఉండాలో చూడడం తన కర్తవ్యం అని ఆయన భావించారు.

పురంధ్ర మహార్షిని ఆకస్మికంగా చూడగానే, అక్కడి వారందరిలో ఆశ చిగురించింది. మహోరాజును ఎలాగైనా తిరిగి బ్రతికించవలసిందిగా వారంతా ఒకే స్ఫురంతో ప్రార్థించారు. మహార్షి వారికి పరిపరివిధాల చెప్పి చూశారు. జనన మరణాలు తప్పనిసరి అయిన విషయాలని చాలా సేపు వారికి విపరించారు. కానీ, ఆ మాట ఎవరూ వినిపించుకోలేదు. రాజును బ్రతికించండి అన్నదే అందరి వేడికోలు, అందరి ఒత్తిరి.

ఆ ఒత్తిరిని తట్టుకోవడం ఆయనకు సాధ్యపడలేదు. రాజు బంధువుల వ్యామోహం కట్టలు త్రైంచుకున్నది. మహార్షి కొంత మెత్తుబడ్డారు. ఆయన వారికి ఒక ఊపాయాన్ని సూచించారు. “మహోరాజు ఆత్మ కొత్త శరీరాన్ని ధరించింది. అక్కడకు మిమ్మల్ని తీసుకువేళతాను. ఆ శరీరంతో సంభాషణ జరిపే సౌకర్యం మీకు కలిగిస్తాను. రాజు మృత శరీరంలోనికి తిరిగి రమ్మని మీరు వేడుకోండి. ఆయన ఒప్పుకుంటే కొత్త శరీరాన్ని తొలగించి,

అయన ఆత్మ పాత శరీరంలోకి వచ్చే ఏర్పాటు చేస్తాను.”

ప్రద్యుమ్న మహోరాజు ఒక చెట్టుమీద పురుగుగా జన్మించాడు. మహార్షి రాజు కుటుంబానికి ఆ చెట్టువద్దకు తీసుకువేళారు. ఆ పురుగును వారికి చూపించారు. రాజు కుటుంబ సభ్యులంతా ఆ పురుగులోని ఆత్మను తిరిగి రాజు శరీరంలోకి రావలసిందని కోరారు, పట్లపట్లారు. ఆయన కొత్త శరీరాన్ని నాశనం చేయడానికి సిద్ధపడ్డారు. మీ శరీరాన్ని మేము భద్రపరచామని పదేపదే నమ్మకంగా చెప్పారు.

అందుకు పురుగు శరీరాన్ని ధరించిన మహోరాజు ఇలా జవాబు చెప్పారు - “బంధువులారా! మీరు అనవసరంగా వ్యామోహపడుతున్నారు. గత జన్మలోని నా బంధువులపై నాకిపుడు మమకారం లేదు. అసలు మీ అందరినీ నేను ఎరుగనే ఎరుగను. కొత్త శరీరంలో ఉండడమే నాకు సంతోషం. నేను త్వరలో నా కుటుంబాన్ని కూడ ఏర్పాటు చేసుకోపోతున్నాను. ఇందుకు అడ్డ రాకండి. నా శరీరాన్ని మార్చుకోవడానికి నాకు ఎంత మాత్రం ఇష్టం లేదు.”

అందరూ విస్తుపోయారు. నిశ్చేష్మలు అయినారు. రాజు ఒప్పుకుంటేనే ఆయనను పాత శరీరంలోకి తెచ్చే ఏర్పాటు చేస్తానని మహార్షి మొదటే ప్రతు పెట్టారు. రాజుకు పూర్వ జన్మలోని తన బంధువుల పట్ల ఏ మాత్రం ఆపేక్ష లేదని తేలిపోయింది. రాజు బంధువులంతా తమ పట్ల విధిచిపెట్టారు. విచారంతో తిరిగి వచ్చారు.

ఆ తర్వాత ప్రద్యుమ్న మహోరాజు మృతదేహానికి అంత్యక్రియలు జరిగాయి. రాజు బంధువుల దుఃఖం క్రమంగా తగ్గింది. వారంతా ఒక వాస్తవాన్ని భాగా గుర్తించారు.

ఎవరు ఏ శరీరంలో ఉంటే వారికి ఆ శరీరం నచ్చుతుంది. ఆత్మకు ఇల్లంటూ ఉండదు. కుటుంబ సభ్యులూ ఉండరు. కనుక చనిపోయిన బంధువును గురించి వ్యామోహం చెందడం నిరద్దకం.

మృతశరీరానికి తగువిధంగా అంత్యక్రియలు జరిపించాలి. వ్యామోహం నుండి బయటపడాలి. మృతుని ఆత్మకు శాంతి కలిగించాలి.

★ ★ ★

నీ బాధకు కారణం అయిన దాన్ని ఇతరులపై ప్రయోగించకు.

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం

బుషుల విజ్ఞానము ఇదే

యుగబుషి శ్రీరామశర్వ ఆచార్య ఆధ్యాత్మిక మంత్ర ద్రష్టవారు చేతనత్వ ఆలోచనలతో మునిగిపోయారు. 1946 డిసంబర్ నెలలో ఒక ఉదయం. ఆ ముందురోజే ఆయన జన్మదినం. వారికి బ్రహ్మ ముహూర్తాన సమాధి శిఖరావస్థలో కొన్ని సంకేతాలందాయి. 1926 వనంత వంచమి బ్రాహ్మణ ముహూర్తమున మార్గదర్శకుని సందర్శనం లభించింది. తరువాత వచ్చిన ప్రతీరోజు బ్రహ్మ ముహూర్తమూ, ప్రత్యేక సమయమే. ఆ రోజున ఇంకా ప్రత్యేకం. హిమాలయములోని బుషుల, సద్గురుదేవులు సర్వేశ్వరానందుల సూక్ష్మ అనుభూతితో పాటు వారి చిదాకాశంలో “వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత” అనే రెండు శబ్దాలు మహామంత్రంవలె ప్రతిధ్వనించాయి. ప్రకాశించాయి. ఇదే వైజ్ఞానిక మహామంత్రం యొక్క ప్రథమ సాక్షాత్కారం. ఈ అనుభూతి తరువాత వారి అంతఃజగత్తులో బాహ్యజగత్తులో, అనేక సంఘటనలు ఒక క్రమంగా జరగటం మొదలుపెట్టాయి.

అంతర్జగత్తులో సంఘటనలు ఆ రోజు నుంచే అనుభవంలోకి వస్తున్నాయి. ఆరోజున బాహ్యజగత్తులో కూడా సంకేతరూపంలో ఒక ఉత్తరం అందింది. రామ్నారాయణ్ కేడియా ఆ ఉత్తరం ప్రాశారు. శ్రీ కేడియా అభండజ్యోతి పరివారంలో నాలుగు సంవత్సరాలుగా ఉన్నారు. వారికి ఆచార్యులవారితో సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నది. శ్రీ కేడియా కలకత్తాలో నివసిస్తారు. ఆయన నివాసానికి “శాంతి నికేతన్” పెద్ద దూరం కాదు. అనేకసార్లు శాంతినికేతన్ వెళ్ళటం జరిగింది. ఈసారి వెళ్లినపుడు హరిప్రసాద్ ద్వివేదిగారిని కలవడమే విశేషం.

శ్రీ ద్వివేద హిందీ సాహిత్యంలో సుప్రసిద్ధ విద్యాంసుడు. సాహిత్యకారుడు. శాంతినికేతన్లో హిందీ ప్రథానోపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తున్నారు. వారి చదువు అంతా కాశీలో జరిగినా, గురుదేవులు రహించునాథ్ తాగూర్ గారి ప్రేమపాశం ఆయనను శాంతినికేతన్లో కట్టిపెసింది. ఇప్పుడు విశ్వకవి లేకపోయినా వారి పుత్రుడు రథీబాబు విజ్ఞాతితో అక్కడే ఉంటున్నారు. కేడియా గారు ద్వివేదిగారిని కలసి అభండజ్యోతి మాసపుత్రిక ఇప్పటం జరిగింది. అభండ జ్యోతి పత్రిక ఉద్దేశ్యం, రానే తీరు, ఆధ్యాత్మిక విషయాలను క్రొత్తవిధంగా చెప్పుబడటం ద్వివేదిగారిని చాలా

ప్రభావితం చేశాయి. వారు కేడియాగారితో అభండజ్యోతి సంపాదకులను కలవాలని ఉండని, వారిని ఒకసారి పిలిపించుమని, వారితో మాట్లాడాలని ఉండని చెప్పటం జరిగింది.

కేడియాగారు తమ ఉత్తరంలో ఈ విషయాలన్నీ వివరంగా ప్రాశారు. ఆ ఉత్తరాన్నే యుగ బుషి చదువుతున్నారు. దానిలోని విషయాలేగాక చేతనత్వంలో ఒక ఆలోచన స్పుందించింది. అభండ జ్యోతి కార్యాలయం నుంచి ఒక వ్యక్తిని పిలచి కేడియాగారికి తాము కలకత్తా వస్తున్నట్లు పెలిగ్రాం ఇప్పించి, కలకత్తా వెళ్ళటానికి కావలసిన ఏర్పాట్లలో నిమగ్నమయ్యారు. ఆచార్యుల వారు ఈ మధ్యకాలంలో అనేక సార్లు కలకత్తా, శాంతినికేతన్ వెళ్ళారు. పోయినసారి వెళ్లినపుడు విశ్వకవి రహించునాథ్ తాగూర్ ని కలవటం జరిగింది. అప్పుడు ఆయన చాలా అనారోగ్యంతో ఉన్నారు. హరిప్రసాద్ ద్వివేదిగారిని కలవటం జరగలేదు. ఆయన ఆ సమయంలో ఎక్కడకో వెళ్ళారు.

ఈసారి ద్వివేదిగారు స్వయంగా కలవడానికి ముందుకు వచ్చారు. వారి కోరికపై దైవ ప్రేరణతో కలకత్తాలో రెండు రోజులు ఉండేందుకు కేడియాగారి నివాసానికి వెళ్ళారు. కేడియా గారికి విధురుడి ఇంటికి శ్రీకృష్ణుడు వచ్చినట్లు అనుభవంలోనికి వచ్చింది. చాలా ఆనందంగా భక్తితో ఆయనకు ఆతిధ్యమిచ్చారు. ఆ సాయంత్రం శాంతినికేతన్ వెళ్లిందుకు కార్యక్రమం వేసుకున్నారు. ద్వివేదిగారికి పీరి ఆగమసం గురించిన సూచన అందింది. ఆయన ప్రస్తుతం బాణభట్టు గారి ఆత్మకథ ప్రాస్తు ఉన్నారు. కేడియాగారు ఆచార్యుల వారితో ద్వివేదిగారి నివాసానికి వెళ్లినపుడు ఆయన అక్కడ ఉద్యానవనంలో పచార్లు చేస్తున్నారు. వారితో పాటు క్షమిత్త మోహన్సేన్, విదుశేఖర్ శాస్త్ర ఉన్నారు. ద్వివేదిగారు శ్వేతవర్ణంతో ప్రకాశిస్తున్న గురుదేవుల శరీరాన్ని, తేజస్వతో నిండి ఉన్న నేత్రాలను, తపో దీక్షతో కాంతులీనుతున్న ముఖాన్నీ రెపువాల్పుకుండా చూస్తూ ఉండిపోయారు. తరువాత సంక్లిష్టంగా శ్రీ మోహన్సేన్, శ్రీ విదుశేఖర్ ల పరిచయం చేయించారు.

శ్రీ ద్వివేద ఇలా అన్నారు “ఈ రోజు చాలా మంచిరోజు. మీరు వచ్చారు. కొద్ది సేపట్లో శ్రీ సి.వి.రామన్ గారి ఉపన్యాసం జరుగున్నది. రామన్ గారు నోబెల్ పురస్కారం అందుకున్న

ఏం చేయాలో చెప్పేది విజ్ఞానం.

తరువాత అందరికీ సుపరిచితులయ్యారు. ఈ రోజు వారి ఉపన్యాసం భౌతిక విజ్ఞానంపై, రామన్ ప్రభావంపై కాకుండా విజ్ఞానానికి ఆధ్యాత్మికత ఆపశ్యతకపై మాట్లాడతారు". ఈ మాటలు విన్న యుగబుషి ఏమి అనలేదు. చిన్నగా నవ్వారు. తర్వాత ద్వివేదిగారు క్షమిత్ మోహన్, విదుశేఖర్ శాస్త్రి, కేదియా గార్లతో యుగబుషి సభామందిరానికి వెళ్లారు.

సి.వి.రామన్గారు పొడవాటి నల్లగౌన్ వేసుకుని నుంచుని ఇలా అంటున్నారు. "20వ శతాబ్దం విజ్ఞానానికి సంబంధించినది. ప్రతిదేశంలోను విజ్ఞాన స్పృశ్య చూడవచ్చు. కాని విజ్ఞానం యొక్క ప్రయోగాలు మానవశేయస్సు కొరకే జరగాలి. వైజ్ఞానికులు హృదయహీనులుగా ఉండకూడదు. వీరు సహృదయులై ఉండాలి. దీని కొరకు ఆధ్యాత్మికత సాహచర్యం ఎంతైనా అవసరం". రామన్ పలికే ప్రతిమాట ఆయన హృదయం లోనుంచి ఉప్పొంగుతున్నది. ఆయన ఉపన్యాసం పూర్తయ్యాక యుగబుషిని సి.వి.రామన్గారికి పరిచయం చేస్తానని ద్వివేదిగారు అన్నారు.

ద్వివేదిగారు యుగబుషిని, మిగిలినవారిని సి.వి.రామన్ గారితో కలుసుకునేందుకు తీసుకువెళ్లారు. పరస్పర అభివాదములు, పరిచయ కార్యక్రమం తర్వాత అందరు రామన్గారి ఉపన్యాసాన్ని మెచ్చుకున్నారు. సి.వి.రామన్ అన్నారు—"మెచ్చుకోవటం కాదు. క్రియాన్వితం అవ్వాలి". అప్పుడు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ఇలా అన్నారు. "ఆధ్యాత్మిక క్లేత్తం కూడ క్రియాన్వితం అవ్వాలి. దానికి విజ్ఞానం యొక్క సాహచర్యం కావాలి. దీనిలో ఉన్న మూఢత్వాన్ని, బ్రాంతులను, అంధ విశ్వాసాలను విజ్ఞాన ప్రయోగాలే వదిలించగలుగుతాయి. ఆచార్యుల మాటలను అందరూ సమర్థించారు. సి.వి.రామన్ ఇలా అన్నారు—"20వ శతాబ్దం విజ్ఞానం యొక్క సమయం అయితే 21వ శతాబ్దం వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత సమయం అని చర్చించుకున్నారు. తిరిగి వచ్చిన తరువాత జనవరి 1947 అఖండజ్యోతి వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత అనే అంశంపై ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడింది. దాని మొదటి పేజి చివర పంక్తిలో ఇలా ప్రాశారు. "అఖండజ్యోతి పారకులారా! వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికతను హృదయంగమము చేసుకోవాలి. ఇదే బుమల విజ్ఞానం".

(అఖండజ్యోతి జూలై 2009)

★ ★ ★

కష్టార్థితం

లుహర్ ఒక గృహస్తుడు. నైపుణ్యంతో, శ్రమతో కుటుంబాన్ని చక్కగా పోషించుకుంటున్నాడు. అతని కుమారుడికి ఎక్కువగా భర్యుచేయడం అలవాటయింది. తండ్రి కుమారుడి మీద ఆంక్షలు విధించి ఇలా అన్నాడు—"నీవు కష్టపడి ఒక రూపాయి సంపాదించి తీసుకొనిరా" నీ భర్యుకు డబ్బిస్తాను.

బాలుడు ప్రయత్నించాడు. సాధించలేకపోయాడు. తను దాచుకున్న డబ్బునుంచి ఒక రూపాయి తీసుకొని వెళ్లాడు. తండ్రి బట్టే దగ్గర కూర్చున్నాడు. ఆ రూపాయిని చేతిలోకి తీసుకొని చూసి అన్నాడు ఇది నీ సంపాదన కాదని బట్టిలో విసిరేశాడు. కుమారుడు సిగ్గువడి వెళ్లిపోయాడు.

రెండవరోజు కూడా సంపాదించడం చేతకాక కుమారుడు చాటుగా తల్లిని అడిగి తీసుకువచ్చాడు. ఆ రోజు కూడా అలాగే జరిగింది. మూడవరోజు దొంగతనం చేసి తీసుకొచ్చాడు. కాని తండ్రిని మోసగించలేక పోయాడు. ప్రతిసారీ కష్టపడి సంపాదించినది కాదని తండ్రి బట్టిలో వేస్తూ వచ్చాడు.

సంపాదించకుండా పని జరగదని కొడుకు అర్థం చేసుకున్నాడు. రెండు రోజులు కష్టపడి ఏదో విధంగా ఒక రూపాయి సంపాదించి తీసుకువచ్చాడు. తండ్రి వాటిని చూసి కూడా అదే మాట చెప్పి బట్టిలో వెయ్యాబోయాడు. కుమారుడు కేకవేస్తూ తండ్రి చెయ్యిపట్టుకొని 'ఏం జేస్తున్నావు నాన్నా! నా కష్టార్థితాన్ని వృధాగా బట్టిలో వేయవద్దు' అన్నాడు.

తండ్రి నవ్వాడు. ఇలా అన్నాడు - 'కుమారా! కష్టపడి సంపాదించడంలోని బాధ ఇప్పుడు అర్థమైందా? నువ్వు అనవసర పనులకు నా సంపాదనను భర్యు చేస్తుంటే నేను కూడా నీలాగనే విలవిలలాడాను."

పుత్రునికి అంతా అర్థమైంది. డబ్బును దుబారా చేయనని ప్రతినపూనాడు. తండ్రికి సహకరించడం మొదలుపెట్టాడు.

★ ★ ★

ఎలా చెయ్యాలో చెప్పేది బుద్ధి కుశలత.

తెలుగు యోగులు

రాధామహాలక్ష్మి

20వ శతాబ్దపు ప్రథమార్థంలో ఉదయంచిన ఈ భక్తురాలి పేరు హసుమాయమ్మ. చిన్నతనం నుంచి దైవభక్తి పెంపొందించటం వల్ల ఎప్పుడూ జపము, భజనలు చేస్తూండేది. చయనం కోటినారాయణ అనే సత్కపురమునితో ఈమెకు వివాహం జరిగింది. ఒక వైపు సాంసారిక బాధ్యతలు నెరవేరుస్తునే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నిరంతరం సాధన చేస్తూ ఎన్నో దివ్యానుభూతులను పొందగల్చింది. ఇలా జీవితం గడుస్తూ ఉండగా శ్రీ రాళ్ళబండి వీరభద్రరావుగారు అనే ఒక గొప్పయోగి ఉద్యోగరీత్యా విద్యార్థాభలో పనిచేస్తూ గుంటూరుకు బదిలీ అయి వచ్చారు. ఆధ్యాత్మిక రంగానికి చెందినవాడు కావటం వల్ల వారితో పరిచయం లభించింది. సాధనలో ఒకే మార్గం కావటం వల్ల భజనలు, సద్గుఫలు మొదలైన కార్యక్రమాలలో తరచుగా కలుస్తుండటం జరిగేది. నెమ్ముదిగా ఆమె తన ఇంటినే ఆశ్రమంగా మార్చిపేసింది. ఆమెకు, వీరభద్రరావుగారికి దుర్గాదేవి కలలో కనిపించి రాధామంత్రాన్ని ఉపదేశించింది. ఇద్దరూ విజయవాడ కనకదుర్గ ఆలయంలో మండల దీక్షచేసి రాధాదేవి యొక్క సాక్షాత్కారాన్ని పొందారు. రాధాదేవియొక్క సభి అయిన రాధామహాలక్ష్మి (ఉపరాధ) ఆమె శరీరాన్ని ఆవేశించటం మొదలయింది. గోలోకంతో బృందావన ధామానికి ఉన్న అనుబంధాలు తెలియవచ్చాయి. వీరభద్రరావు గారు ఆవాహనం చేసినప్పుడుల్లా ఈమె శరీరంలోకి దేవతలు రావడం మొదలుపెట్టారు. దీనివల్ల వారికి ఆధ్యాత్మిక, చైతన్యపృథివీ కలగటమే కాక వివిధ సమస్యలతో వచ్చేవారి బాధలకు కారణాలను తెలుసుకొని వారికి పరిష్కారం చేయటానికి ఈ దేవతావేశం ఎంతగానో తోడ్పడింది. వీరభద్రరావుగారు ఈమె నహాకారంతో కొన్నివందల వేలమంది బాధలను తొలగించారు. కొన్నాళ్ళకు వీరభద్రరావుగారికి బదిలీఅయి ఇతర ప్రాంతాలకు వెళ్ళవలసివచ్చింది. తరువాత కూడ ఈమె స్వయంగా ఎంతో మందికి బాధలు పోగొట్టి ఉపకారాలు చేసింది.

ఇది ఇలా జరుగుతుండగా వీరభద్రరావుగారు తాను ఉన్న చోటు నుండి మరొక చోటుకు బదిలీ అయి వెడుతూ రైలు ప్రయాణంలో గుంటూరు స్టేషన్స్ మీదుగా వెడుతున్నారు. ఆయనను చూడటానికి హసుమాయమ్మగారు ఇతర భక్తులతో కలసి వెళ్ళారు. వారితో మాట్లాడుతుండగా దివ్యావేశం వచ్చి ప్రయాణం ఆపుమని ఆదేశించింది. ఆయన దిగి ఆశ్రమానికి వచ్చారు. వెంటనే ఆయనకు పెద్దజ్వరం వచ్చింది. స్పృహ తప్పిపోయింది. డాక్టర్లు వచ్చి చూచి నాడి అందకపోవటం గమనించి బతకటం కష్టమని పెదవి విరిచి వెళ్ళిపోయారు. ఇంతలో హసుమాయమ్మగారికి మళ్ళీ దివ్యావేశం వచ్చింది. ఈయనకు ఎవరైనా తమ ఆయువు ధార పోస్తే మరి కొంతకాలం జీవించుతాడు అని చెప్పి దేవతవెళ్ళిపోయింది. భక్తులెవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. అప్పుడు హసుమాయమ్మగారు, ఆమె భర్త అయిన కోటినారాయణ గారు చేతులు జోడించి రాధాదేవికి మ్రొక్కి “జగన్మాతా! వందల వేలమందికి తన తపఃశక్తితో ఉపకారం చేస్తున్న ఈ మహానుభావుడు జీవించటం అవసరం. మా ఆయువులు ఎంత కావాలంటే అంత తీసుకొని ఆయనను బ్రతికించు” అని ప్రార్థించారు. కానేపటికి ఆయనకు స్పృహ వచ్చింది. జ్వరం తగ్గిపోయింది. ఆయన ఉద్యోగానికి రిజైన్ చేసి ఈ ఆశ్రమంలో ఉండటం మొదలుపెట్టారు. అసంభ్యాక ప్రజలకు ఉపకారాలు చేస్తూ బాధితులకు మంత్రం వేస్తూ ప్రజా సేవ చేస్తున్నారు. దేశసంచారం ప్రారంభమయింది. అనేక పట్టణాలలో కొన్నాళ్ళు ఉండటం, అక్కడ బాధితులకు మంత్రములిచ్చి తీర్థములిచ్చి బాగుచేయటం జరుగుతున్నది. ఒక్కసారి ఒరిస్సాలో ఉండగా వీరి కీర్తి ప్రతిష్టలు చూచి ఓర్కలేని ఒక మాంత్రికుడు వీరిమీద ప్రయోగం చేశాడు. ఆ ప్రయోగశక్తిని రాధాదేవి పరివారం బంధించింది. ఇలా రెండు సార్లు జరిగింది. ఆ మాంత్రికుడు తన శక్తిని కోల్పోయి, వీరికి పాదాక్రాంతుడయినాడు. ఇటువంటి సంఘటనలు జరగటం, కొన్ని చోట్ల మనమ్ములనావేశించిన భూత ప్రేతములు వీరిని బెదిరించటం,

పురుషునికి ప్రపంచమే ఇల్లు - స్త్రీకి ఇల్లే ప్రపంచం.

రాధాదేవి అనుగ్రహం వల్ల వాటిని మీరు పారదోలటం జరిగింది. స్వర్ఘమాత్రం చేత ఎంతటి బాధలనయినా పోగాట్టగల శక్తిని వీరికి పరమేశ్వరి ప్రసాదించింది. అన్నింటిలోనూ ఆశ్వర్యకరమయినది వీరభద్రరావుగారి ఇచ్చవల్ల రాధామహాలక్ష్మి హనుమాయమ్మ శరీరంలో ఆపహించి ఆధ్యాత్మికమైన సందేశాలు ఇవ్వటం ఎందరో చూచారు. ఈవిధంగా త్యాగస్వరూపిణి, తపోనిధి అయిన ఈమె, రాధామహాలక్ష్మీదేవి ప్రవేశించటం మొదలయిన తరువాత ఆమె పేరు కూడా రాధామహాలక్ష్మీ అని మార్పబడింది. కొంతకాలం ఇలా గడచిన తరువాత (19-4-1973) ఏదో ఒక వ్యాధిని నిమిత్తం చేసుకొని ప్రాణపక్షి ఎగిరిపోయింది. వీరభద్రరావుగారు ఆశ్రమాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉండగా కొన్నాళ్ళకు ఆమె భర్తకోటినారాయణగారు కూడా వరమవదించారు. వీరభద్రరావుగారు “రాధికాప్రసాద్ మహారాజ్” అన్న పేరుతో వ్యవహరించబడుతూ ఉండేవారు. అయితే భక్తులు ఆయను నాన్నగారు అని పిలవటం అలవాటంయంది. రాధామహాలక్ష్మీమ్మ కోటినారాయణ దంపతులకు పిల్లలు లేరు. కుమారి అంజనీదేవి అన్న బాలిక వారి వంశమునకు చెందిన అమ్మాయి నాన్నగారి శిష్యురాలై, యోగసాధనలో పురోగమించింది. నాన్నగారామెను రాధామహాలక్ష్మీమ్మ గారివలనే దేవతావేశాన్ని పొందగలిగిన యోగినిగా తీర్చిదిద్దారు. అంజనీకుమారి శరీరంలోకి దేవత అయిన రాధామహాలక్ష్మీయేకాక, భౌతికశరీరాన్ని విడిచిపెట్టిన రాధామహాలక్ష్మీ (హనుమాయమ్మగారు) కూడ వచ్చి తాను రాధాసభిగా ఉన్న విషయాన్ని తెలియచేసింది. అప్పుడప్పుడు ఆమె వచ్చి దివ్య భూమికలలో ఉండే విశేషాలు తెలియచేస్తూ భక్తి సందేశాలు ఇస్తూ ఉండేది. రాధాదేవి అనుగ్రహం వల్ల రాధామహాలక్ష్మీ కోటి నారాయణ దంపతుల త్యాగం వల్ల ఆయుర్వ్యాది పొందిన రాధికా ప్రసాద్మహరాజ్గారు తన 103వ ఏట భౌతిక శరీరాన్ని వదిలి రాధాసభిగా మారిపోయారు. తరువాత ఇప్పుడు ఆ సంస్కృత కుమారి అంజనీదేవి మాతాజీ రాధామహాలక్ష్మీ అన్న పేరుతో అధ్యక్షరాలయి వ్యవహరిస్తున్నది.

★ ★ ★

స్వయంకృతిగల బాలుడు

ప్రాన్సుగాయని మెలిథాన్ వద్దకు ఒక పేదబాలుడు జీర్ణవస్త్రాలతో వచ్చి దీనంగా నిలబడ్డాడు. ఆమె హృదయం ద్రవించి ఆదరంతో దగ్గరకు తీసికొని నీకేమి కావాలని ప్రశ్నించింది. బాలుడు వినయంతో నాపేరు పియరే. మా అమ్మకు జబ్బుగా ఉంది. వైద్యం చేయించటానికిగాని, ఆపోరం యిష్టానికిగాని నావద్ద ఏమాత్రం పైసలు లేవు అని చెప్పి తలవంచుకొన్నాడు. అయితే నీకు ఆర్థిక సహాయం కావాలి. అంతేనా అన్నది మెలిథాన్. పియరే కాదన్నాడు. ఈమె ఆశ్వర్యంగా అయితే ఎందుకు వచ్చినట్లని ప్రశ్నించింది. బాలుడు వినయంగా నా ప్రతిభనుగాని, నా శక్తినిగాని మీరు స్వీకరించి దానికి తగిన విలువ చెల్లించే ఏర్పాటు చేయండి. ఆ సామ్మతోనే అమ్మ కోలుకుంటుందిఅని నా విశ్వాసం. ఉచితంగా స్వీకరించిన వాటివలన సత్ఫలితాలు రావు అన్నాడు ఖచ్చితంగా. ఆమె తసలోని ఆశ్వర్యాన్ని అసందాన్ని వ్యక్తం కానీయక సాధారణ తైలిలో భౌతిగా చిన్నవాడివి, ఏమి పనిచేస్తావ్ అని అన్నది. బాలుడు మలినమైన జేబునుండి ఒక కాగితాన్ని తీసి ఆమె చేతిలో పెడుతూ నేను ఒక చిన్న కవిత ప్రాశాను. మీరు గాయని కాబట్టి దయతో ఈ కవితను ఒక సంగీత సభలో పొడండి. మిమ్మలను సత్ఫరించి ఇచ్చిన ధనాన్ని నాకిప్పండి చాలును అని కోరాడు. మెలిథాన్ కన్నులు చమర్చేయి. ఆ చిన్నవాడిని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని ఆ కన్నులలోనికి చూస్తూ సాయంత్రం నిండు సభలో ఆ కవితను ఆర్తితోపాడి శ్రోతలకు వినిపించింది. శ్రోతల నయనాలు కూడా అప్పురితాలయ్యాయి. ప్రజలు గొప్పగొప్ప కానుకలను ఇచ్చి మెలిథాన్నను ప్రశంసించేరు. ఆమె ఆ సత్యారూపికి అర్పుడు పియరే అనే ఈ చిన్నబాలుడిని సభకు పరిచయం చేసి లభించిన మొత్తం ధనరాశిని అతనికే ఇచ్చి తల్లి వద్దకు పంపించింది. ఆ విధంగా ఆ బాలుడు తల్లికి వైద్యం చేయించి మాత్ర బుణ్ణాన్ని తీర్చుకోగలిగేడు.

శాంతి అనేది ఆకాశం నుండి ఊడి పడడు - అవకాశం కల్పిస్తేనే వస్తుంది.

కుటుంబ నిర్మాణం

సదాచారాలను పొంతం చేసుకోవాలి

మనుషుల పరిచయం వారి ఆచార వ్యవహారాల వల్లనే తెలుస్తుంది. వారు కూర్చోవటం, లేవటం, తిరగటం, మాట్లాడటం, ఇతరుల ఇళ్ళకు వెళ్ళటం, దారిలో పరిచయస్థలను కలుసుకోవటం మొదలైన ప్రతి పనిలోనూ వారి ఔన్నత్యం తెలిసి వస్తుంది.

సభ్యత మరియు సదాచారాల పరస్పర సంబంధం చాలా పటిష్టమైంది. ఒకటి లేకుండా ఇంకొకటి పొందటమనే ఆలోచన నిరర్థకమైంది. సభ్యత కలిగి ఉన్న వారే సదాచార పరులు. సదాచారాలను పాటించే వారే సభ్యత కలవారు అని చెప్పవచ్చు. ఇటువంటి వ్యక్తులు వారి మాటలతో ఇతరులకు కష్టం కలుగనీయరు. వారి ఆలోచనలను మర్యాద పూర్వకంగా తెలియపరుస్తారు. ఇతరులు చేపే మాటలను కూడా ఆదరంగా వింటారు. ఆత్మ ప్రశంస చేసుకోరు. వారిని వారే పాగడుకోవటం, మంచి వ్యక్తుల లక్షణం కాదని వారికి తెలుసు. శిష్టాచారులు, సభ్యత కల వ్యక్తుల ఆచార వ్యవహారాలు, ప్రవర్తన, వారితో సంబంధం గల వ్యక్తులు ప్రశంసించే విధంగా ఉంటాయి. ప్రశంసలను వినాలనే కోరిక వ్యక్తిత్వ నిర్మాణంలో అడ్డంకిని కల్గిస్తుంది. శిష్టాచారంలో గల మహత్తు ఇవిష్టమ్మకోవడాలతో ప్రవేయం లేకుండానే వారిపై గౌరవ మర్యాదలను తెచ్చిపెడుతుంది. సదాచారాలు లోపించిన వారిని ఇంటిలోని వ్యక్తులు కూడా గౌరవించరు.

చాలామంది అందమైన, ఖరీదైన వప్పొలను ధరించడమే సభ్యత అనుకుంటారు. కానీ ఈ ఆలోచన తప్పు. ఖరీదైన, అందమైన వప్పొలను ధరించిన వ్యక్తి అనాచారపరుడు కావచ్చు. గ్రామంలో పొలం దున్నే చదువురాని రైతు కూడా సదాచార సంపన్నడుగా ఉండవచ్చు. ఈ దృష్టితో పరిశీలించి చూస్తే ఆధునిక విద్యను పొందిన నవ యువకులను చూసినప్పుడు మనదేశంలో శిష్టాచారానికి గల విలువలు తగ్గిపోతున్నాయనే అనుమానం కలిగితుంది.

ఈ రోజుల్లో చదువుకునే విద్యార్థులు చాలామంది సభ్యతను, సంస్కరాన్ని పాటించటం మానివేశారు. అశీల సంభాషణలు చేయడమే వారికి ఆనందాన్ని ఇస్తున్నది.

మన ఆచరణలో, జీవన విధానంలో అనేకమైన చిన్న, పెద్ద చెడు అలవాట్లు కలిసిపోయాయి. అలవాటు అవటం వలన అవి మనకు చెడ్డగా అనిపించకపోయినా బయటి వ్యక్తులకు అసభ్యంగా

అనిపిస్తాయి. ఇతరుల వద్ద నుండి వస్తువులు అప్పుతీసుకుని తిరిగి ఇప్పటినైపై శ్రద్ధ చూపించకపోవటం, అడిగి తీసుకున్న వస్తువులను జాగ్రత్తగా ఉంచకపోవటం, వస్తువులను పాడుచేసి ఇప్పటిను, అప్పుచేసి వస్తువులను కొని వాటి ఖరీదు చెల్లించటంలో నిర్దక్ష్యం వహించటం, వ్యక్తులను ఇంటికి అప్పోనించి తాము బయటికి వెళ్ళడం, ఉత్తరాలకు సరియైన సమయంలో జవాబులు ఇప్పుకపోవడం, అఫీసులకు అలస్యంగా వెళ్ళటం మొదలైన వందల కొద్ది ఉడాహరణలు కోకొల్లులుగా కనిపిస్తాయి. అవి మనకు తెలియకుండానే మనలను ఇతరుల దృష్టిలో తేలిక పరుస్తాయి.

ఈ ప్రపంచంలో వివిధ రకాలైన జాతులు, మతాలు, సంప్రదాయాలు, నీరు,గాలి, వాతావరణం మొదలైన వాటిలో భేదాలుంటాయి. ఈ భేదాలు రాజునైతిక, భౌగోళిక, ఆర్థిక, సామాజిక దృష్టిలో వేల భాగాలుగా విభజించుకోవచ్చు. వీటన్నింటిని దృష్టిలో ఉంచుకొన్నట్లయితే మనుషులందరూ ఒకే విధమైన ఆచారాలను, నియమాలను పాటించాలని ఆశించడం సరియైనది కాదు అనిపిస్తుంది. హిందువుల, ముస్లిముల, క్రిష్ణయన్ల ఆచారాలలో అనేక విషయాలు విరుద్ధంగా ఉంటాయి. అయినప్పటికే వర్తమానకాలంలో వైజ్ఞానిక ప్రగతి మూలంగా వీరందరూ కలుసుకోవడం, పరస్పరం కలని మెలసి జీవించడంలో జరుగుతోంది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ఆచారాలలో కొన్ని సామాన్య నియమాలు ఏర్పరచి, వాటిని పాటించడం ప్రతిపార్చి అవసరం. ఇతర దేశాల సభ్యత, ఆచారాలు బాహ్య నియమాలకు అధికమైన ప్రాధాన్యతను ఇస్తాయి. భారతీయ సంస్కృతి పరిచయస్థల పట్ల బాహ్య నియమాలను పాటిస్తూ మనసులో సద్గావనను, సహృదయతను కలిగి ఉండాలని బోధిస్తుంది. ఈ అంతరంగ భావనల నుండే మన వ్యవహారంలో వాస్తవికత ఉత్సవమైన అవుతుంది. గొప్ప గొప్ప వ్యక్తులను ఆ వైపుకు ఆకర్షించవచ్చుంది.

సదాచారాలకు, సహృదయతను పరస్పర సంబంధం చాలా ఉంది. ఆలోచనలు, మానసిక ప్రవృత్తి క్లిష్టించి, నీరసమై కరిసులైన వారు ఎవరితోను ప్రేమ పూర్వకంగా ప్రవర్తించలేరు. దీని ఫలితంగా ఇతరులు కూడా వారిని నిర్దక్ష్యంగా చూస్తారు. వారు జీవితంలో ఒంటరి వారై నిరాశా నిస్పుహాలతో గడుపుతారు. సహృదయత అనే మంచి గుణం వలన సాధారణ వ్యక్తులైనప్పటికే అనేకమందికి ప్రాణ స్నేహితులై గాఢ సంబంధాలను ఏర్పరచుకొంటారు. ఆనందముయ జీవితాన్ని గడుపుతారు.

తెలిసినదానికన్నా తక్కువ మాట్లాడు - మాట్లాడిన దానికన్నా ఎక్కువ చెయ్యి.

సదాచార నియమాలన్నిటిలో ముఖ్యంగా మన పద్ధతు వచ్చిన వారిని కేవలం పైకే కాక మనస్సుర్టిగా ఆదరించాలి. అన్నింటికంటే ముందుగా మానవతూ దృక్పథంతో అవసరమైన వారికి చేతనెన నేవ చేయాలని నిర్ణయించుకోవాలి. ఇది కనుక మనం పాటించలేకపోయినట్లయితే మానవతను కోల్పోయిన వారలం అవుటా. ఇదే భారతీయ సంస్కృతికి ఆధారం. దీనిని బట్టే అతిథి సత్యార్థం గృహస్తలకు అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన ధర్మమని చెప్పబడింది. ఇది మన దేశం అనుసరిస్తున్న సదాచారం. దీనివల్ల మనం కష్టాలను సహించటానికి, త్యాగం చేయటానికి, వెనుకంజ వేయకూడదని తెలుస్తోంది.

పూర్వకాలపు పరిస్థితులకు ఇప్పటికీ చాలా భేదం ఉంది. ప్రపంచంలోని వ్యక్తులందరూ ఒకదేశం నుండి ఇంకో దేశానికి రాకపోకలు సాగించారు. సందర్భానుసారంగా పరస్పర సహకారాలు కొనసాగుతున్నాయి. ఇలాంటి స్థితిలో శిష్టాచారాన్ని నిర్ధారించటం కష్టం. ఎందువల్లనంటే ఒక దేశంలో సదాచారంగా భావింపబడేది. ఇంకో దేశంలో అనాచారంగా భావించవచ్చు. దాదాపు 100-150 సంవత్సరాలనుండి ప్రపంచంలో విభిన్న సభ్యతలు కలిసిపోతున్నాయి. అయినప్పటికీ అందరిచే అంగీకరింపబడిన నియమాలను వెలికి దీయడం జరిగింది. వానినే అంతరాష్ట్రియ శిష్టాచారాలుగా చెప్పవచ్చు.

భారతీయ సంస్కృతికి అనుకూలమైన ఆచార నియమాలను గురించి చెప్పుకున్నట్లయితే, వాటిలో కొన్నింటిని ఈ విధంగా పరీకరణ చేయవచ్చు.

ధార్మిక మరియు చారిత్రక ఆచారాలు :

1. అన్ని ధర్మాలను గౌరవించటం మన కృత్యం. ఏ ధర్మానికి చెందిన రీతి రివాజులతోను జోక్యం కల్గించుకోవటం మానవత్వం కాదు.
2. ఎవ్వరినీ ఈశ్వరోపానన లేక మరేవిధమైన జపతపాదులు చేసే సమయంలో ఆటంకం కల్గించడం మంచి పద్ధతి కాదు.
3. చాలా మంది వ్యక్తులు సీతారామ్, రాథేశ్వర్మ్, శివ-శివ వెయదలైన నామాలను చాలా గట్టిగా అరుస్తా చదువుతుంటారు. మన భక్తితో ఇతరులకు ఇబ్బంది కలిగించడం న్యాయం కాదు.
4. శారీరక కష్టం చేయకల్గి కూడా కష్టించకుండా యాచించి భుజించటం మంచి పద్ధతి కాదు.
5. సోమరులకు దానం చేయటం సరియైనది కాదనిపిస్తే, దానిని సరియైన పద్ధతిలో వ్యక్తం చేయాలి.
6. ధార్మిక ప్రదేశాల పద్ధతి శాంతి పూర్వక వాతావరణాన్ని

నెలకొల్పాలి.

7. సూర్యోదయానికి ముందే నిద్రలేవడం భారతీయ సంస్కృతి లోని ఒక ముఖ్యానియమం. దీనివలన ఆలోగ్యమేకాక, మానవుల మానసిక, ఆధ్యాత్మికస్థితులు కూడా మెరుగు పడతాయి.
 8. భారతీయ సంప్రదాయం ప్రకారం అవి ఏ మతానికి, సంప్రదాయానికి చెందినవైనా పవిత్ర ప్రదేశాలకు పాదరక్షలతో వెళ్ళరాదు.
 9. దేవస్థానాలలో ప్రవేశించేటపుడు పాదరక్షలు, లాటి, గొడుగు మొదలైన వస్తువులను బయటనే వదిలివేయాలి.
 10. ఇటువంటి ప్రదేశాలలో నాలుగు షైపులా గోడలు కానీ, లేక వేర్చేరు అడ్డంకులను కానీ ఏర్పరిచినపుడు, అక్కడి వారి అనుమతి లేకుండా లోనికి పోవడం అనుచితం.
 11. స్నేహము, బంస్సాపు, పోస్టాఫీసు, సినిమా హోలు ఆటలకు టిక్కెట్లు అమ్మే కిటికీల పద్ధతిసుకోవటం మంచిది కాదు. ఒక లైనులో నిలబడి శాంతిపూర్వకంగా వారి నెంబరు వచ్చాకే వెళ్ళాలి.
 12. సామాజిక స్థలాలలో, నివసించే ప్రదేశాలలో రాకపోకలకై నిర్దేశించబడిన సూచనలకు సరియైన విధంగా పాటించాలి.
 13. సభలు, సామాజిక ఉత్సవాలు ప్రదర్శనలు, ఆటలు మొదలైన వాటిలో నియమాలను ఉట్లంఘించటం, గొడవలు చేయటం మొదలైనవి పనికిరావు.
 14. టికెట్లు కొని వెళ్ళవలసిన ప్రదేశాలకు టికెట్లు లేకుండా వెళ్ళకూడదు. ఆవిధంగా వెళ్ళడం క్షమించరాని నేరం అవుతుంది.
- సామాజిక వ్యవహారాలలో సదాచారాలు :**
1. ప్రతిరోజు ఉదయం నిద్రలేచి గురువులకు, తల్లి దండ్రుల పాదాలకు నమస్కరించడం భారతీయ సంస్కృతిలోని విశిష్ట నియమం.
 2. ఇంటికి ఎవ్వరైనా వ్యక్తి వచ్చినపుడు, వారికి ప్రేమ పూర్వకంగా నమస్కారం చేయాలి. వారి ఎదుట చేతులు, కాళ్ళు జాపుకుని అమర్యాదాపూర్వకంగా కూర్చోకూడదు.
 3. మన ఇంటికి వచ్చిన గౌరవనీయైన వ్యక్తుల ఎదుట ఇంటిలోని వ్యక్తులను కాని లేక సేవకులమైన కానీ కోపాన్ని ప్రకటించటం లేక తిట్టటం సరియైన పద్ధతి కాదు.
 4. మన కంబే పెద్దవారు లేక గౌరవనీయ వ్యక్తుల ఎదుట వారి ఆసనం కంబే ఉన్నతమైన ఆసనంపై కూర్చుండకూడదు.

ఇతరులను ద్వేషించడం అంటే ఎలుకలు ఉన్నాయని చూరుకు నిప్పుపెట్టుకోవడం లాంటిదే.

5. తుమ్ము, దగ్గ మొదలైనవి వచ్చినపుడు రుమాలును అడ్డపెట్టుకోవటం సభ్యతకు చిహ్నం.
6. వెళ్ళే దారిలో ఎవరైనా పరిచయస్తలు కనపడినట్లయితే వీలయినంతవరకూ, స్వయంగా నమస్కారం చేయాలి. వృద్ధులకు, రోగులకు, స్త్రీలకు, కుంటి, గ్రుడ్డి వారికి దారి నుండి ప్రక్కకు తొలిగి దారి ఇవ్వాలి.
7. ఎవరింటికైనా వెళ్ళినపుడు గృహ యజమాని, ఇతర సభ్యుల సౌలభ్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని వ్యవహరించాలి.
8. సామాజిక ఉత్సవాలు లేక సభ సమేళనాల మధ్యలో అకారణంగా, అకస్మాత్తుగా లేచి వెళ్ళడం అసభ్యతకు సూచకం. ఇటువంటి పరస్పరితులలో వెళ్ళకుండా ఉండటం లేక ఎవరి దృష్టినే ఆకర్షించకుండా వెనుకవైపున కూర్చోవటం చేయాలి. ఇదేవిధంగా ప్రతాలకు, సభలకు వెళ్ళిన సమయంలో నిద్రపోవటం, కునికిపాట్లు పడటం కూడా అనుచితమే.
9. ప్రక్కనున్న వారితో ఎప్పుడూ ప్రేమతో వ్యవహరించాలి. అవసరమైనపుడు అన్ని విధాలా సహాయం చేయాలి. వారు బీదవారు అయినట్లయితే వారి ఎదుట వైభవాన్ని ప్రదర్శించి, వారిని సిగ్గుపడేలా చేయాలని ప్రయత్నించకూడదు. ఇదేవిధంగా ధనవంతుల వద్ద మీ బాధలను తెలియచేసి వారి సానుభూతిని పొందటానికి ప్రయత్నించడం కూడా మంచిది కాదు. వీలయినంత వరకూ ప్రక్కవారితో సహనంగా వ్యవహరించాలి. వారికి చేసే సహాయం కూడా కర్తవ్యంగా భావించి నిస్యార్థ భావంతో చేయాలి.
10. రోగుల వద్దకు వెళ్ళినట్లయితే వారితో జబ్బును గురించి ఎక్కువ చేసి మాటల్లాడకూడదు. వారి వద్ద నిరాశాపూర్వకంగా మాటల్లాడకూడదు. రోగి దగ్గరకు ఎప్పుడూ ప్రసన్న వదనంతో వెళ్లాలి. మన మాటలతో డైర్యాన్ని పెంచాలి.
11. దారిలో గట్టిగా పిలవటం సరియైనది కాదు. గట్టిగా మాటల్లాడటం, పక పకా నవ్వడం సరియైనవి కావు.
12. దారిలో స్త్రీల వెనుకగా వారు సంకోచవడేవిధంగా నడవకూడదు. ఏ స్త్రీనయినా మాటి మాటికి మెడ వెనుకకు త్రిప్పి చూడకూడదు. ఇదే విధంగా బయట నిలబడి ఆడవారిని చూడటం, కళ్ళు ఉరమటం మొదలైనవి అసభ్యతకు చిహ్నాలు.
13. సత్రాలు, ధర్మశాలలు, పొర్కులు మొదలైన ప్రదేశాల శుభ్రతపై విశేషమైన దృష్టిని ఉంచాలి. మన పని పూర్తయిన తరువాత వాటిని అశుభ్రంగా వదిలివేయటం అసభ్యత.

ఆరోగ్య రక్షణకు అన్నపానాదులకై శిష్టాచారాలు :

1. భోజనం చేసే ప్రదేశం శుభ్రంగా, అందంగా ఉండటం అవసరం.
2. భోజనం చేసేటప్పుడు, నీరు త్రాగేటప్పుడు శబ్దం చేయటం అసభ్యత.
3. కుడి చేతితో భోజనం చేయాలి. కూరలు, వప్పు మొదలైనవాటిని వేళ్ళతో కలిపి, ఆ వేళ్ళను నాకటం అసభ్యత.
4. నీరు మొదలైన త్రాగే పదార్థాలను నుంచునిత్రాగటం సరియైనది కాదు. ఆరోగ్యానికి కూడా హానికరం.
5. భోజనం ప్రశాంతంగా, నిశ్చంతంగా చేయాలి.
6. నడుస్తూ, తిరుగుతూ భోజనం చేయటం ఆరోగ్యానికి హానికరమే కాక సభ్యతకు వ్యతిరేకం కూడా.
7. తినే వాటిపై నుండి, త్రాగేవాటిపై నుండి దాటి నడవటం చెడ్డ అలవాటు.

వ్యాపహరిక విషయాలలో శిష్టాచారాలు :

1. ఎక్కడైనా ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులు కూర్చుని మాటల్లాడుటను ను సమయంలో అక్కడకు వెళ్ళి కూర్చోవడం తగదు.
2. మాటల్లాడే సమయంలో అవసరమైన, అనుచితమైన మాట ఏదైనా వస్తే వెంటనే క్షమించుమని అడగాలి.
3. మాటల్లాడే సమయంలో కేవలం మీరొక్కరే మాటల్లాడుతూ ఉండటమేకాక, ఇతరులకు కూడా అవకాశమివ్వాలి.
4. కరినంగా మాటల్లాడి విషయాన్ని త్వరగా జగడంగా మార్చటం మూర్ఖత.
5. మాటల్లాడేటప్పుడు మాటిమాటికీ తిట్లు, చెడ్డ పదాలను ఉపయోగించటం రోత.
6. వాయిదా వేసిన పనిని యథాశక్తి పూర్తి చేయటానికి ప్రయత్నించాలి.
7. ఏ మాటనైనా అధికంగా పెంచకూడదు.

శిష్టాచారపరులు మనోవాక్యాలు కర్మలతో ఎవరికి హని కలిగించరు. చెడు మాటల్లాడరు. మనసులోనైనా ఇంకొకరి చెడు కోరుకోరు. ఇతరులకు దుఃఖాన్ని కల్పించే పనిచేయరు. వినయం, మధుర వ్యపసరిం వారి జీవనశైలి. అందుకే సదాచారాలను సొంతం చేసుకుండాం.

అనువాదం - ఎ.ఆర్.నిర్మల

★ ★ ★

పీంసను కన్న తల్లి అసహనమే - మహాత్మగాంధీ.

నావారితో నామాట

శతజయంతి ఉత్సవాల రూపురేఖలు-8

సామూహిక జప సాధన ఒక రూపుబిడ్డకుండి

సహయుగ సిర్క్యూషాసికి పునాదిరాయి సాధనా శక్తి

పరమపూజ్య గురుదేవుల శతజయంతి సందర్భంగా సామూహిక జపవిధానాన్ని ప్రధానంగా తీసుకున్న విషయం గతమానంలో చర్చించుకున్నాం. సామూహిక సాధనా శక్తి అభిందమైనది. అధ్యుతమైనది. మూల శోధన ద్వారా చారిత్రక ఉదాహరణలతో వివరించడం జరిగింది. శత జయంతి సందర్భంగా ఈ సంవత్సరం అత్యంత కీలకమైంది. ఈ యుగసంధి కాలం మనకు చక్కని మలుపు. సత్యయుగం రావడానికి అన్ని మార్గాలు తెరుచుకుంటూ ఉన్నాయి. భవిష్యవేత్తలు తెలిపిన విషయాలు మనలను ముందుకు నడిపిస్తున్నాయి. 2011 నుండి 2012 ను దాటగలిగామంటే ఆపై రోజులు శుభకరమైనవి అని తెలుసుకోవచ్చు. భారతమాత శిరస్సు మరికొంత ఉన్నతం అవుతుంది. భవిష్యత్తును గూర్చి చర్చించుకుందాం.

వినాశము - దృష్టి

విక్రతమైన ఆలోచనలు, పతనమైన చరిత్ర కలసి సూక్ష్మ జగత్తును కలుషితం చేస్తున్నాయి. ప్రకృతి తన సహజ గుణాన్ని కోల్పోయింది. అనేకమైన వైపరీత్యాలు స్వస్థిస్టోంది. బుటుధర్మాలు సరిగ్గా నడవడం లేదు. అతివ్యషిష్ట లేకపోతే అనావ్యషిష్ట, కరువు కాటకాలు, భూకంపాలు, కలరా, సునామీ మొదలైన ప్రకయాలు పెరిగిపోతూ ఉన్నాయి. మానవునిలో నద్యావనలు అంతరించిపోతున్నాయి. కామపిశాచం వెప్రితలలు వేస్తోంది. మానసిక విక్రతలు పెచ్చు పెరిగాయి. యుద్ధాన్యాదం, ఉగ్రవాదం హద్దులు దాటుతున్నాయి. ఏ ప్రాణికి భద్రత లేకుండా పోయింది. ఒకసారి జలప్రశ్నయం, మరొకసారి హిమ ప్రశ్నయం. అన్ని ప్రశ్నయాలు మహావినాశాన్ని సూచిస్తున్నాయి.

కానీ సృష్టికర్త ఆవిధంగా జరగసీయడు. ఆయన ఈ భూమిని, ప్రకృతి సంపదము, మానవీయ శక్తిని సమర్థవంతంగా సరదిద్దగలడు. సృష్టి ప్రారంభం అయిన నాటి సుండి ఇప్పటివరకు అనేకమైన ఆపదలు, ప్రశ్నయాలు ఎన్నో వచ్చాయి. కానీ సరి అయిన సమయం చూచి వాటిని త్రిప్పికొడుతూనే ఉన్నారు.

ఒకసారి స్నేలాబ్ వృత్తాంతాన్ని గుర్తుచేసుకుంటే చాలు. ఆపదలు ఖచ్చితంగా వస్తాయి. అందులో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు. అయినా భయపడాల్సిన వనిలేదు. సత్యయుగ వాతావరణం నిర్మాణం అవుతోంది. ఇదే సరిఅయిన సమయం (అఖండజ్యోతి -నవంబరు 1988-60వ పేజి)

ఆధ్యాత్మిక చికిత్సయే కర్తవ్యం

మనం మన గురుదేవుల మాట మీద నమ్మకం పెట్టుకోవాలి. వారిమాట ప్రకారం సమాజంలో ఆధ్యాత్మికతను వృద్ధిచేయాలి. యుగ సంధి సమయంలో దేవతల శక్తిని కూడగట్టుకుని దుర్గాశక్తి మనకు సహకరించింది. బుముల రక్తాన్ని పంచుకొని సంస్కృతి సీత జన్మించింది. బుధ్ ధర్మం చక్రాన్ని త్రిపుతూ భీక్షులను ఆధ్యాత్మికతలో ఓలలాడించింది. గాంధీజీ సత్యాగ్రహాన్ని పాటిస్తూ స్వాతంత్యాన్ని తీసుకుని వచ్చారు. రమణ మహర్షి అరవింద మహర్షి మొదలైన వారి తపస్సులు సూక్ష్మ జగత్తును సృష్టించాయి. రాజీవే విశ్వవిశవాసాన్ని నిలవుచేసి జగత్తును రక్షించాలంటే దేవ మానవుల సాధన కావాలి. అప్పుడే ఈ భగీరథ ప్రయత్నం సఫలం అవుతుంది.

ఈ కార్యాన్ని సఫలం చేయాలంటే భారతదేశంలోనే కాదు, విశ్వమంతా సామూహిక జపాన్ని ఈ ఆశ్వయుజ సవరాత్రుల సుండి ప్రారంభించాలన్న సంకల్పం ఉంది. దీనినే శతజయంతి సాధనా రూపంలో బుత్తిజూలు, వరిణీ, భాగీదారుల ద్వారా వ్యక్తిగత స్థాయిలో చైత్రనవరాత్రుల సుండి ప్రారంభించడం జరిగింది. శక్తి పీతాలలో, ప్రజ్ఞా సంస్థానాలలో, గాయత్రీ చేతనా కేంద్రాలలో, సత్యంగ భవనాలలో, ప్రజ్ఞామండళ్లలో, మహిళామండళ్లలో, కార్యాలయాలలో సామూహిక సాధనా రూపంలో రెండు సంవత్సరాల కొరకు ఉద్యమంలూ నడుపాలన్న ఆలోచన నడుస్తోంది. దీని ద్వారా కొద్దిమంది సాధకులతో స్వల్ప కాలంలోనే అధికమైన ప్రయోజనాన్ని పొందే అవకాశం ఉంది.

యుగసంభి - మహాపురశ్శరణ

పరమ పూజ్యగురుదేవులు 1980లోని చివరి మాసాలలో 20 సంవత్సరాల సాధనను ఒక ఉద్యమంగా చేపట్టారు. తరువాత

ఎందుకు చెయ్యాలో చెప్పేది అవసరం.

దానికి ఒక ప్రత్యేకతను కల్పించి ఈ మహాసాధనకు “యుగసంధి మహాపురశ్వరణ” అని నామకరణం చేశారు. 1988 నవంబరులో 12 సంవత్సరాల ఉద్ఘమంగా ప్రారంభించారు. ఆ రోజుల్లో అదే గొప్ప అనుష్ఠానం. దానిలో కోట్ల సంఖ్యలో పరిజనులు భాగస్వాములు అయ్యారు. 12 సంవత్సరాల మహా ఉద్ఘమం సంస్థ యొక్క చరిత్రలో ఒక మైలురాయి అని చెప్పవచ్చు. అవకాశం చూచుకుని పరిజనులంతా శాంతికుంజీకు వచ్చి తప్పనిసరిగా 9 రోజుల అనుష్ఠానంలో పాల్గొలి. అప్పుడే సామూహికజపయజ్ఞంలో పాల్గొలివడానికి అర్థాలు అవుతారు. ఈ సాధనలో సూర్యుని ఆరాధించే విధానం కూడా తెలియచేశారు. సూర్యాధ్యానంతో పాటు ప్రాణప్రత్యాపరున అనే భావాన్ని సమర్పించుకోవాలి. దీనివల్ల సూర్యదేవుని ఓజస్సు, తేజస్సు, వర్షసులను పొందగలుగుతారు.

ఫలించిన కృషి

ఈ 12 సంవత్సరాల మహాపురశ్వరణల ఫలితంగా దేశమంతటా అభింద జపం నిర్వహించబడింది. మారుమూల గ్రామాలలో కూడ గాయత్రీ మహామంత్రం ప్రతిధ్వనించింది. దేశ విదేశాలలో అశ్వమేఘయజ్ఞాలు జరిగాయి. మొట్టమొదటటి మహాపూర్ణాహుతి 1994 నవంబర్లో గురుదేవుల జన్మస్థలమైన ఆవలిఫేదాలో జరిగింది. రెండవ మహాపూర్ణాహుతి హరిద్వార్-గాయత్రి తీర్థనగరంలో 2000 సంవత్సరం నవంబర్లో శైఖవంగా నిర్వహించబడింది. ఈ కార్యక్రమాలకు లక్షల సంఖ్యలో పరిజనులు పాల్గొన్నారు. సంస్థ సూతన సంకల్పాలతో 21వ శతాబ్దిని ఆహ్వానించింది. దేశమంతటా సంస్కృత మహాత్మవాలు, దీపయజ్ఞాలు, గాయత్రీ మహాయజ్ఞాలు వరుసగా జరిపించడంతో గాయత్రీ తీర్థ యొక్క ప్రతిష్ట పెరిగోయింది. యువతరాన్ని చైతన్యవరచే దృష్టితో దేవ నంస్కృతీ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడింది.

జమ్ముడు నడుస్తున్నది సామూహిక సాధన

2009లోనికి అడుగుపెట్టాం. దేశ దేశాలలో గాయత్రీ మహాశక్తి నద్రనం మొదలుపెట్టింది. యోగాభ్యాసాల ప్రయోగం, ఆధ్యాత్మిక చింతన పెచ్చుపెరిగిపోయింది. ఎటువైపు చూచినా యజ్ఞియ వాతావరణం చిగురులు తొడుగుతోంది. చదువుతోపాటు విద్యావిష్టరణ ప్రారంభం అయింది. సమాజంలో ఐక్యతాభావం కనిపిస్తోంది. యుగనిర్మాణానికి సంకల్పం గట్టిపడుతోంది. యువత ద్వారా రచనాత్మక కార్యక్రమాలు ప్రారంభించ బడుతున్నాయి. అయితే అదే స్థాయిలో భోగవాదం కూడ

పెరిగిపోతోంది. అయినప్పటికీ ఈ దేశానికి మూలాధారమైన ఆధ్యాత్మికత మాత్రం కొత్త ఊపిరి పోసుకుంటున్నది. పరిసరాల ప్రభావంతో వచ్చిన భోగవాదం “మహాపురశ్వరణ” సాధన వల్ల దూరంగా విసిరివేయబడుతుంది. ఇది గురుసత్తా నిర్ణయం. కనుక సామూహిక జపం మహాపురశ్వరణ పేరుతో తీవ్రతరం చెయ్యాలి. దీని ప్రభావం ప్రపంచవ్యాప్తంగా పాకిపోయింది.

వించెయ్యలి? ఎలా చెయ్యలి?

గాయత్రీ పరివార్ ప్రభావం అధికంగా ఉన్నచోట మహాపురశ్వరణకు సంకల్పం తీసుకోవాలి. ప్రతిరోజూ సాధ్యపడక పోవచ్చు. కనీసం వారంలో రెండు రోజులు శని-ఆదివారాలు అందరికి అనుకూలం అయిన స్థానాన్ని నిర్ణయించుకోవాలి. ఆ స్థలం దేవాలయం కావచ్చు. సత్రం కావచ్చు. ఏదీ దూరకకపోతే పరిజనుల ఇండ్రుల్లో అనుకూలమైన ఇల్లు ఎంపికచేసుకోవచ్చు. శనివారం అయితే సాయంకాలం పూట ఆదివారం అయితే ఉదయం పూట చేయడం మంచిది. అయిదు దీపాలను గాని, అయిదు అగరు బత్తీలనుగాని సూర్యునిలాగా అలంకరించాలి. దాని సమక్కంలో ఒక్క ఆరగంట మౌనంగా జపంగాని, ధ్యానంగాని చెయ్యాలి. 15 నిమిషాలు “యన్ముండలం” పాచుతూ సూర్యదేవుని స్తుతించాలి. మొత్తం కార్యక్రమాన్ని ఒక్క గంటలో ముగించవచ్చు. అవకాశం ఉన్నవారు ఎక్కువనేపు చెయ్యవచ్చు. తరువాతి భాగం జ్ఞాన యజ్ఞం. గురుదేవుల సాహిత్యం చదవడం, చదివించడం చెయ్యాలి. ఒక్కాక్కురు కనీసం రెగురిచేత చదివించగలగాలి. క్రమంగా వారం వారం సంఖ్య పెరిగేలా చూచుకోవాలి. ఈ కార్యక్రమం అంతా ఆధ్యాత్మిక కేంద్రాలలో జరిగితే సంఖ్య త్వరగా పెరిగిపోతుంది. ఆదర్శ వాక్యాలను ప్రాసిన స్థిక్కర్మను అక్కడక్కడ అంటించాలి. బేసర్లు ప్రేలాడదీయాలి.

ప్రతి ఒక్క పరిజనుడు భాగస్వామి కావాలి

ఈనాటి భయంకర దృశ్యాలకు వెనుక ఉన్న మూలకారణాన్ని చేదించాలంటే గాయత్రీ మంత్రం శబ్దభేది బాణంలా పనిచేయాలి. అలా జరగాలంటే అన్ని చోట్ల సామూహిక జపాలు జరగాలి. ఏ మూల చూచినా గాయత్రీ మంత్రం హోరెత్తిపోవాలి. సామూహికంగా వచ్చే ప్రమాదాలను సామూహికంగానే ఎదుర్కొవాలి. అందువల్ల ప్రతి ఒక్క పరిజనుడు భాగస్వామి కావాలి.

★ ★ ★

పిరికివాడు ప్రతిక్రణం చన్నానే ఉంటాడు - ధైర్యవంతుడు ఒక్కసారే మరణిస్తాడు.

ఏ పుస్తకంలో ఏముంది?

నేటి సమస్యలు - రేపటి సమాధానాలు

రచన : పండిత శ్రీరామశర్వ ఆచార్య

అనువాదం : డి.వి.ఆర్. మూర్తి

ఇది క్రాంతిధర్మ సాహిత్యంలోని 11వ పుస్తకం. మానవుడు దారితప్పిన దేవత. అతనిలో ఉన్న దైవి శక్తులను మరచాడు. అందువల్లనే అసంఖ్యాకమైన ఆపదలు, కష్టాలు అనుభవించవలసి వచ్చింది. మనిషి తన భాగ్యానికి తానే నిర్మాత. ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకు కావలసింది ఒక్కటే “దృష్టి కోణ పరివర్తన”. సాదా జీవనము, ఉన్నత ఆదర్శం సిద్ధాంతాన్ని ఆచరిస్తే అన్ని సమస్యలు మటు మాయమవుతాయి. మనమ్ములు స్నేహంతో సహకరించుకోవడానికి పుట్టారు తప్ప కొట్టుకుని చావడానికి కాదు. యుద్ధాల కొరకు వెచ్చిస్తున్న సంపదను, ప్రతిభను నవనిర్మాణ ప్రయోజనాలకు వెచ్చింగలిగితే 21వ శతాబ్దపు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కలలు అన్ని 10 సంవత్సరాలలో పూర్తి అవుతాయి.

వరిపాలన, వరన్పర సహకారం ఆధారంగా వికేంద్రింపబడాలి. వరిపాలన నేవా భావంతో నిర్వహించాలి. అప్పాడు భౌతికంగా, ఆత్మికంగా నమగ్ర ప్రగతి సాధ్యమవుతుంది. ఆలోచనలలో పరివర్తన, కరుణతో కూడిన భావసంవేదనలు రావాలి. స్వార్థం తగ్గించుకోవాలి.

విద్యను ఆమృతపర్వతాణి అన్నారు. చదువును అన్నపూర్ణ అన్నారు. విద్య సంజీవని. దానిని మరచిపోవటం నిజంగా దొర్ఘన్యమే. ఈనాడు విద్యను జాగ్రత్తం చేయాలి. అంధకార హాహోకారాలు తొలగిపోయి నూతన వెలుగులు చిమ్మాలి. మనము కూడా వీటిని మన జీవితాలలోనికి తెచ్చుకుని సత్యయుగ నిర్మాణానికి కృషి చేయాలని ఈ పుస్తకం సందేశమిస్తుంది.

**మనః స్థితి మారితే పరిస్థితులు
మారతాయి**

రచన : పండిత శ్రీరామశర్వ ఆచార్య

అనువాదం : తుంగతుర్తి శ్రీనివాస్

ఇది క్రాంతిధర్మ సాహిత్యంలోని 12వ పుస్తకం. కాలం ఎప్పుడూ ఒకే రకంగా ఉండదు. కాలంతో పాటు నమ్మకాలలో, ఆచరణలో మార్పు వస్తుంది. ఈనాడు సత్యయుగ నిర్మాణం కొరకు, ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కొరకు పద్ధతులు మార్పుకోవాలి.

మనదేశంలో బద్ధకం, అనవసర భర్యలు చేయడం గొప్పదనానికి చిహ్నాలుగా భావిస్తున్నారు. కష్టపడటం దొర్ఘన్యంగా భావిస్తున్నారు. సగటు భారతీయుడు రోజుకు కొన్ని గంటలు మాత్రమే పనిచేస్తాడు. మిగిలిన సమయం కబుర్లు చెప్పాకోవటం. టి.వి. చూడడం వగైరాలతో సరిపోతుంది. ఈ సమయమును సదుపయోగం చేస్తే ఉల్లాసభరిత పరిస్థితులను తయారుచేసుకోవచ్చు.

సంపద గడించేవారు చాలా మంది ఉన్నారు. కాని వాటిని సదుపయోగం చేసేవారే తక్కువ. ప్రపంచంలో ఎంత ధనసంపద ఉన్నదంటే దానిని కలసి పంచుకుంటే అందరూ సుఖశాంతులతో జీవించవచ్చు, సర్వతోముఖ ప్రగతి సాధించుకోవచ్చు.

ఇంటిలో సమర్థులు సంపాదిస్తారు. దానితో ఇంటిల్లిపోది జీవిస్తారు. ఇది సమర్థుల భాద్యత, ఆనవాయితి. క్రింద పడిన వారిని చేయుతనిచ్చి పైకి లేపాలి. కరుణ, దయ, ప్రేమతో పాటు కష్టంచి పనిచేసే మనస్సు, వనరులను సద్యనియోగపరచే మనఃస్థితి తెచ్చుకోమని ఈ పుస్తకం సందేశమిస్తుంది.

★ ★ ★

జడప్రాయంగా ఉన్న ఆమిత జ్ఞానం కన్నా - చైతన్యవంతమైన పరిమిత జ్ఞానం మిన్న.

వార్తలు

రాష్ట్రమంతట గాయత్రీ మహా యజ్ఞాల ఉత్సవాలు

ప్రాదరాబాద్లో - గురుశాశ్వతమి

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం ప్రాదరాబాదులో 07.07.09 నాడు గురుశాశ్వతమి సందర్భంగా ఉదయం 5 గంటల నుండి సాయంత్రం 7 గంటల వరకు ఉత్సవం జరుపబడింది. 5 గంటల నుండి 8 గంటలవరకు ధ్యానం, 8 గంటల నుండి 11 గంటల వరకు పంచకుండియ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం జరిగింది. 11 గంటల 30 నిమిషాలనుండి 12 గంటల 30 నిమిషాల వరకు గురుదేవులకు పాదపూజ నిర్వహించబడింది. వరష కార్యక్రమం తీవ్రమతి అనసూయమ్మ గురుపాదుకొస్తవం చదువుతూ పాదపూజను జరిపించారు. 1 గంటకు భోజన ప్రసాదం అందించబడింది. మధ్యాహ్నం మూడు గంటల నుండి సాయంకాలం 5 గంటల వరకు గాయత్రీ చాలీసా పారాయణ జరిగింది. తరువాత సాయంకాలం హరతి, తదనంతరం దీపయజ్ఞం నిర్వహించబడ్డాయి. అన్ని కార్యక్రమాలకు దాదాపు 70 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు.

మంగళగిరిలో

24.07.09 నుండి 26.07.09 వరకు మంగళగిరి విశ్వగాయత్రీ పరివార్క కార్యాలయ ప్రాంగణంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం (సత్రయాగం) అతివైభవంగా నిర్వహించబడింది. 24.07.09 సాయంత్రం 108 కలశములతో మంగళ వాయిద్యములతో, జయ ఫోషలతో కలశయూత అత్యంత ఐథవంగా జరిగింది. సుమారు 200 మంది కలశ యూతలో పాల్గొన్నారు. అనంతరం శ్రీ కొలిశెట్టి శివశంకరరావు మానవ జీవనపు తీరు తెన్నులపై ప్రసంగించారు. తదనంతరం హరతి, ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

25.07.09 ఉదయం శ్రీ గారపాటి చెన్నకేశవరావు పూజ్య గురుదేవుల, వందనీయ మాతాజీల గురించి వివరించారు. తదుపరి శ్రీ కృష్ణరాజు బోధి, ఛైర్మన్ బుద్ధ విపోర్ ట్రిస్ట్ బుద్ధ భగవానుడు ఉపదేశించిన మార్గం ద్వారా సాధన, శీలసంపద ఆవశ్యకత వివరించారు. అనంతరం 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. సుమారు 150 మంది యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

26.07.09 ఉదయం శ్రీ గారపాటి చెన్నకేశవరావు అంతర్యాగం నిర్వహించారు. తదుపరి శ్రీ కాకుమాను రామలింగేశ్వరశాస్త్రి, ఆర్ధధర్మ ప్రచారక్ గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టత గురించి ప్రవచనమిచ్చారు. తదనంతరం యజ్ఞం, పూర్జాహుతి, హరతి, ప్రసాద వితరణ జరిగింది. పూజ్య గురుదేవుల సాహిత్యమును పుస్తక విక్రయశాలలో ఏర్పరచారు. ఈ కార్యక్రమమునకు శ్రీ భోజనపల్లి ప్రసాద్, శ్రీ చిఎల్ఎస్ మూర్తి, బి.శారద గారు, శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ కె.నరసింహరావు, శ్రీ తాతారావు సహకరించారు.

వలివేరు గ్రామంలో

05.08.09 వలివేరు గ్రామం, చుండూరు మండలం, గుంటూరు జిల్లాలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం జరిగింది. డా॥ శ్రీరాం, శ్రీమతి అనసూయమ్మగారు నిర్వహించారు. సుమారు 200 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమంలో సామూహిక గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష జరిగింది. ఊరి పెద్దలు వెంకట సుబ్రమ్యగారు, వారి కుమారుడు, గ్రామంలోని కార్యక్రమాలు సహకరించారు. అక్కడనే లలితాంబిక పరమేశ్వరి ఆలయ ప్రాంగణంలో వారం వారం సత్పుంగాలు జరుగుతున్నాయి.

గుంటూరులో

31.07.09 గుంటూరు గౌతమీనగర్ నందు 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం డా॥ శ్రీరాం నిర్వహించారు. సుమారు 250 మంది పరిజనులు పాల్గొన్న యజ్ఞమునకు శ్రీమతి శ్యామల, శ్రీ సూర్యనారాయణగారు, శ్రీ బి.హరిప్రసాద్ దంపతులు, గీతాశాయిగారు, విజయలక్ష్మిగారు, రుఖ్సిగారు సహకరించారు. 30.07.2009 సాయంత్రం శ్రీమతి రాఘవమ్మ గారి కోలాట బృందముతో కలశయూత అనందంగా జరిగింది. తరువాత పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్ర సభ్యరాలు పద్మావతిగారు ప్రసంగించారు. ఈ కార్యక్రమంలో 500 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది.

ఎర్రగడ్డలో

ప్రాదరాబాదులోని ఎర్రగడ్డలో శాంతినికేతన్ కాలేజి గ్రోండులో 01.08.09 నాడు 12 కుండీల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. ప్రతీ సంవత్సరం వలెనే కాలేజి ప్రిన్సిపల్

ఎవరు ఏది చెప్పినా విను - విని ఆలోచించు - ఆలోచించి ఆచరించు.

రాష్ట్రమంతట గాయత్రీ మహా యజ్ఞాల ఉత్సవాలు

శ్రీమతి అంబారామస్వామి ఈ యజ్ఞాన్ని నిర్వహింపజేయడం జరిగింది. 250 మంది విద్యార్థినులు భక్తి త్రధ్దలతో యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు. యజ్ఞ ప్రసాదంగా ఉపాసన పుస్తకాలు, ‘ముగశక్తి గాయత్రీ’ పత్రికలు పంచడం జరిగింది. వరిష్ఠ కార్యకర్త శ్రీమతి అనుసాయమ్మ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ, శ్రీ సత్యన్నారాయణ, శ్రీ జగన్నాథం సహకరించారు.

వద్దమాను గ్రామంలో

01.08.09 అమరావతి మండలం వద్దమాను గ్రామంలో నవకుండి గాయత్రీ మహా యజ్ఞం డా॥ శ్రీరావ్మచే నిర్వహించబడింది. గ్రామ పెద్దలు, 150 మంది పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ఒంగోలులో

ఒంగోలులోని రుషి వాటికలో మార్చి 2009 నుండి, ఆగస్టు 2009 వరకు నిర్వహించిన కార్యక్రమాలు ఒకేసారి పంపడం జరిగింది. 01.03.09 నుండి 8,15,22,27,29 తేదీలలో గాయత్రీ మహాయజ్ఞంతో పాటు వివిధ నంస్కారాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

05.04.09 నుండి 12,18,19,22,23,24,25,26 తేదీలలో యజ్ఞంతో పాటు వివిధ కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

02.06.09 నుండి 7,8,9,12,14,20,21,22,23,24,28 తేదీలలో యజ్ఞంతో పాటు వివిధ కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

03.07.09 నుండి 7,12,19,20,21,22,23,24,26 తేదీలలో యజ్ఞంతో పాటు వివిధ కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

02.08.09 నాడు యజ్ఞంతో పాటు వివిధ కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

మొత్తం యజ్ఞ సంఖ్య 361. శ్రీమతి మలసాని శ్యామలాంగి, శ్రీ వెంకటేశ్వరు తదితర కార్యకర్తల కృషి ప్రశంసనీయం. ఇకముందు ఈవిధంగా కాకుండా ఏ నెలకానెల పత్రికలో ప్రచురణకు అనుగుణంగా ప్రాసి పంపినచో సౌకర్యంగా ఉంటుంది.

చందంపేట్లో

20.05.09 మెదక్ జిల్లా చందంపేటలోని అపితికరి ఫార్మసి అవరణలో పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ జి.వెంకట నారాయణ, శ్రీ ఘుల్సింగ్ నిర్వహించారు. ఫాక్టరి మేనేజర్, సుమారు 100 మంది కార్యక్రమాలు ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

వరంగల్లో

02.06.09 గాయత్రీ జయంతి సందర్భమున వరంగల్లోని విక్షరి ఎవెన్యూ అపార్ట్మెంట్స్ ప్రాంగణంలో పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ వనమా సురేష్ దంపతుల ఆధ్వర్యంలో శ్రీ ఎ.ఆర్.కె.మూర్తి, శ్రీ జి.వెంకటేశ్వరు గారు నిర్వహించారు.

వేములవాడలో

12.07.09 వేములవాడలోని హసుమాన్ దేవాలయంలో పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ పులి సత్యన్నారాయణ నిర్వహించారు. వరుణదేవుడి కరుణ కొరకు వరుణ గాయత్రీ ఆహాతులను ప్రత్యేకంగా ఇవ్వడం జరిగింది. ఆ రోజు సాయంత్రం నుండి 2 రోజులు వర్షం కురిసింది. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు ముఖ్య అతిథులుగా గ్రామ సర్పంచ సరాల సత్కమ్య-పోశెట్టిలు పాల్గొన్నారు. అరుణ, లక్ష్మి రేణుక, రాజురాం, నాగరాజు మధుకర్, సరేందర్ గార్లు యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు సహకరించారు.

ఇల్లెందులో - గురు పూర్ణిమ

23.06.09 శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల్, ఖమ్మం జిల్లా కో-ఆర్డినేటర్ రూపొందించిన “సర్పే జీవాః సుఖినోభవంతు” శాఖాపోరం శ్రేష్ఠతసం తెలిపే వీడియో సీడీని శ్రీ పి.వీరయ్య తహసిల్దార్, ఖమ్మం ఆవిష్కరించారు. కావలసిన వారు గాయత్రీ పరివార్, ఇల్లెందుకు ప్రాసి ఉచితంగా పొందగలరు. (సెల్: 9441023101)

07.07.09 గురు పూర్ణిమ సందర్భమున సకాలంలో వర్షాలు కురవాలని లోక కళ్యాణాన్ని కాంక్షిస్తూ త్రికుండి గాయత్రీ యజ్ఞమును గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయంలో నిర్వహించారు. పరిజనులు దుర్గాణాలను వదలి మంచి గుణాలను అలవర్షుకుంటామని ప్రతిష్ఠ చేశారు. ఈ కార్యక్రమం శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల్ జిల్లా కన్స్యూనర్ ఆధ్వర్యంలో జరిగింది.

ఎవరి మీద ఏది చెప్పినా స్వీకరించు - కానీ నీ ఆఖిప్రాయం మాత్రం నీలోనే ఉంచుకో.

రాష్ట్రమంతట గాయత్రీ మహా యజ్ఞాల ఉత్సవాలు

పైదాబాదులో

01.05.09 పైదాబాదు పైదాబాద్ పూర్ణాద్యాద్య కాలనిలో త్రికుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ బి.హనమంతర్ధె దంపతులచే, శ్రీమతి అనసూయమృగారిచే నిర్వహించబడినది. సుమారు 400 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. యజ్ఞకార్యక్రమమునకు శ్రీ పి.ప్రతాపరెడ్డి దంపతులు సహకరించారు.

కూకట్టపల్లిలో

25.05.09 పైదాబాదు కూకట్టపల్లిలోని పి.ఎన్.పైసుళ్లు ప్రాంగణంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ జి.వెంకట నారాయణ, శ్రీ హీర్సింగ్ రాజ పురోహిత్, శ్రీ పూల్ సింగ్ నిర్వహించారు. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో 150 మంది విశ్వహిందూ పరిషత్ కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు.

మారుపాకలో గురుపూర్ణము

07.07.09 వేములవాడ మండలం మారుపాకలో గ్రామంలోని గాయత్రీ జ్ఞాన మందిరంలో గురుపూర్ణము సందర్భమున త్రికుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ పులి సత్యస్వాయణ నిర్వహించారు. సుమారు 70 మంది పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమమునకు మధుకర్, లక్ష్మి, బూరుగ అరుణ, ఎడ్డరేణుక, వెంకటేశం, సత్యహరి, తిరుపతి, మనోహర్, రాము సహకరించారు. సామూహిక గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష ఇష్వదం జరిగింది.

లక్ష్మీపురంలో

లక్ష్మీపురం గ్రామం నర్సరావుపేట మండలం వేదమాత గాయత్రీ అనుగ్రహపీరంలో 20 మంది పరిజనులు ప్రతి రోజు 15 మాలల జపం జాన్ 2009 కవ తేదీ నుంచి చేస్తున్నారు. ఇప్పటికి 18000 గాయత్రీ జపం పూర్తి అయింది. పూజ్య గురుదేవుల జన్మదిన సమారోహ పరకు చేయటానికి సంకల్పం చేశారు. ఈ కార్యక్రమమును నిర్వహిస్తున్న కొడాలి అనితగారిని అభినందిస్తున్నాము.

పిడుగురాళ్లో - గురు శౌర్యమి

07.07.09 గురు శౌర్యమి సందర్భమున స్థానిక బొగ్గుపరవు సీతారామయ్య మానసిక వికలాంగుల స్వాలులో గాయత్రీ

జ్ఞానమందిరం నిర్వహకురాలు గాయత్రీ యజ్ఞం నిర్వహించారు. సుమారు 100 మంది విద్యార్థులు యజ్ఞకార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు. గాయత్రీ జ్ఞాన మందిరం అధ్యక్షులు శ్రీ జూలకంటి సుబ్రహ్మణ్యం ఇతర సభ్యులు ప్రసాదములు, పెన్నులు పంచిపెట్టారు. ఆ స్వాలు విద్యార్థులపై గురు కృప పర్చించాలని ప్రార్థిస్తున్నాం.

జగిత్యాలలో

05.08.09 జగిత్యాల స్థానిక మార్గందేయ దేవాలయంలో రక్షాబంధన్ కార్యక్రమము నూతన యజ్ఞపోవేతథారణ, పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. ఈ కార్యక్రమాన్ని గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలి సంయోజకులు ఆడెపు గంగారాం నిర్వహించగా శ్రీ లక్ష్మీస్వారాయణ, శ్రీ బుచ్చిరెడ్డి, శ్రీ అశోక్కుమార్, శ్రీ గుప్త, శ్రీ లక్ష్మీ సహకరించారు. పద్మశాలి సేవా సంఘ అధ్యక్షుడు శ్రీ దాసరి మహేందర్, కార్యదర్శి శ్రీహరిగారు, మాజీ అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి విమలాదేవి పాల్గొన్నారు. సుమారు 100 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

గోరిజవోలు గుంటపాలెం (పెదనందిపాడు మండలం)లో

28.06.09, 29.06.09 తేదీలలో గోరిజవోలు గుంటపాలెంలో గాయత్రీ మహాయజ్ఞం, సత్రయాగం నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమములో పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రం. గుంటూరు నుంచి శ్రీ లక్ష్మణరావు, అవధూత ఆశ్రమం, అచ్చినేని గుంటపాలెం నుంచి శ్రీమతి నాగమృగారు పాల్గొన్నారు. శ్రీ లక్ష్మణరావు పిరమిడ్ ధ్యానం వలన కలిగే లాభాలు, శ్రీమతి నాగమృగారు విష్ణు సహస్రామ పారాయణ ప్రాశస్త్యం వివరించారు. మొదటిరోజు శోభాయాత్ర, రెండవరోజు ఉద్యమం గాయత్రీ యజ్ఞమునకు చుట్టూప్రకృతుల పది గ్రామముల నుండి సుమారు 600 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. యజ్ఞఫలంగా గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలకు సేవలందించుటకై 10 మంది సంసిద్ధత తెలియచేశారు. ఈ కార్యక్రమములు డా॥ శ్రీరామ్, గుంటూరు జిల్లా సహ కన్సీనర్, శ్రీమతి శివకుమారి, గాయత్రీ పరివార్ నర్సరావుపేట అధ్యక్షులంలో జరిగినవి.

★ ★ ★

బుధిమంతుడికి మనస్సు, ఇంద్రియాలు స్వాధీనంలో ఉంటాయి.